

ХОЧӢ ХУСАӢН МӢСОЗОДА

ҲИҚМАТИСТОН

Девони V
нашири дуҷуми такмилёфта

Нашриёти «Ношир»
Хучанд – 2024

ББК 84 (2 Т)

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода. ҲИКМАТИСТОН.
Девони V (нашри дуҷуми такмилёфта)
– Хучанд: Ношир, 2024. – 360 с.

Мухаррир:

Абдуҷаббори Суруш

Муқарризон:

Фарзона – Шоири халқии Тоҷикистон

Саидумрон Саидов –

номзади илмҳои филологӣ, дотсент

Девони панҷуми Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода – «Ҳикматистон» тӯшаи ирфону маърифату адабу андарз аст барои раҳравони имрӯзу фардо. Ин чанд саҳифаи ғазал ҳамагӣ барои тарбияи маънавӣ, лаззати фикриву зеҳни хонандагон созгоранд ва ба номаш мувофиқ ҳикматистони маънавӣ мебошад.

Дар наشري дуҷуми девони мазкур тартиби девоннигории суннатӣ ба назар гирифта шудааст.

Китоб ба кулли дӯстдорони адабиёт тавсия мегирад.

ISBN 978-99985-28-44-4

© Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода, 2018

© Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода, 2024

ФАРЗОНА,
Шоирӣ халқии Тоҷикистон

ҚОСИДИ МУЖДАҲОИ МИНОӢ

Барномаи ҳар адиби ҷонпажӯху ниҳонпажӯху
ҷаҳонпажӯх ҷустуҷӯи инсонӣ комил аст. Ин байти
машҳури Мавлоӣ Балх муҳтавои ин ҷӯёиву гӯёии ҷо-
видонро дигарбора ба аҳли роз ифшо мекунад:

*Дӣ шайх бо ҷароғ ҷамегаишт гирди шаҳр,
К-аз деғу дад малуламу инсонам орзуст.*

Орзуи дарёфт ва шинохти одами расо бузургта-
рин ҳадафи башарият аст, ки сулуки пайвастаи бузур-
ғони олам аз ибтидои таърихи фарҳангу тамаддун то
имрӯз бо ҳамин мақсуд идома меёбад.

Ҳазрати домуллоҳ Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода, ки бо
ҷароғи ислом, бо партави илму ирфону маърифати
фитративу шарофати ҷибиллии худ роҳу рӯи ҳазор
андар ҳазор мардуми хосу омро афрӯзгорӣ мекунанд,
дар ҷодаи шеър худро ҷавони бечароғ медонанд ва аз
муршидони суҳан башорати нур меҷаҳанд:

*Ман ҷавони бечароғам, раҳнамои ман тӯӣ,
Ғар ғаше пайдо шавад дар дил, сафои ман тӯӣ (982).*

Барҳақ, ки шеър ҳам сафову нурониятест, ки аз
дарунтари дили кӯчак тарашшуҳ мекунад ва ҷонҳову
ҷаҳонҳову қитъаҳои асливу маҷозиро мусаххар месо-
зад.

*Пири муришд, дар мақоми нусрати аҳли хирад,
Баҳри радди ҷодувон дар каф асои ман тӯӣ (982).*

Қалам ҳам муродифи асои МӢсост, сухан ҳам дуои исми аъзами Масеҳост, андеша ҳам бо сууди осмонпаймояш пайрави меъроҷи Мустафост (с). Боргоҳу коргоҳу ёргоҳи қудсонаи Шайх Маслиҳатдини Хуҷандӣ барои Ҳоҷӣ Ҳусайн МӢсозода ҳам чиллаҳонаи висол аст, ҳам намозгоҳи мубарро, ҳам парвозгоҳи дуо, ҳам меъодгоҳи муҳаббат аст, ҳам милодгоҳи ҳарфу ҳиҷо. Худованди бузург дар ин хучастамакон ҳар киро шавкату салтанат намебахшад. Домуллоҳи арҷманд дар баробари пешбурди кори дину диёнасту раёсату раёзат яке дарёфтанд, ки бо шеър ҳам хешии азали доранд.

Иршоди Шайх Маслиҳатдин ва ҳамаи ниёкони аламафрӯзу оламафрои мо буд, ки ҳамин анқариб ба дили Ҳоҷӣ Ҳусайн МӢсозода муждаи шеър омад. Ҳоҷӣ домуллоҳ огоҳии комил ва мутолиаи тамом аз абёти шуарои пешин ва имрӯзаи тоҷик доранд ва осори адабии бузургони оламо низ ба тааммуқ омӯхтаанд.

Мо ҳамеша тимсоли шайху муфтиву фақеҳу имому дигар зимомдорони динро мушобеҳи ҳам дар қолаби тасаввур қарор медиҳем.

Аммо Ҳоҷӣ Ҳусайн МӢсозода як фарди истисноӣ ҳастанд, ки бар тасаввурҳои собиқӣ мо мувофиқат намеkunанд: як инсонӣ бисёр имрӯзину мудерн, як шахсияте бо рӯҳи азими инсонҳои мозиву оянда, як донандаву хонандаву расонандаи қудратманди илми Илоҳӣ ва як нафари пазираандаи футухоти илму фарҳанги муосир, ки дар ин айёми барқиву компютериву атомӣ ҳам пеш пеши ҷомеа бо ҷароғи нусрат қадам мезананд.

Ҳоҷӣ домуллоҳ исломро василаи озодиву

пешрафту барозандагии инсонҳову чомаҳову миллатҳову мамлакатҳо медонанд ва бо муҳаббати ростин ба шеър мусиқӣ, ба синамову театр, ба техникаву технологияи муосир ва ба кулли барномаҳои ҳаёти имрӯз муносибат мекунанд. Ручӯи муҳаббаташон бо номи ҳазрати чонофарин ба Тоҷикистони азизи мост ба ин ҷойгоҳу пойгоҳи ҷовидони мо, ба тавҳиду ҳамгароиву ҳамбастагии аҳли меҳан, ба озодиву истиклоли миллат, ба шаъну шукуҳи инсон, ба бузургии падару модару ҷадду аҷдод, ба адабу ахлоку ҳамияти ҳамзамонони мо.

Ин девони ҳикмат тӯшаи ирфону маърифату адабу андарз аст барои раҳравони имрӯзу фардо. Чавҳари хуруфи девонро Ҳочӣ домуллоҳ то имрӯз аз меҳробу минбар бидуни шеър ҳам ба аҳли чома иброз мекарданд, инак, василаи дигари ирсоли муждаҳо пайдо шуд бо унвони ғазал.

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода иддаои шоирӣ намекунанд, балки шеърро воситаи илқои башоратҳои маънавӣ медонанд. Шеърро қосиде мешиносанд, ки номаҳои муҳаббатро ба нишони аҳли роз мустақим дастрас мекунад. Эшон борҳо аз худ суол мекунанд, ки оё дар ҳамин мақому мартабаи рӯҳониву иҷтимоӣ, дар ҳамин синну соли муътабару муҳташам ҳамроҳи навинеро бо номи шеър пазируфтани салоҳ аст? Ба пиндори мо, намебояд роҳи ин маҷрои анворро барбаст ва ишқу умеду ормону таманно, ғалаёнҳои ҷону растохезҳои андешаро дар асорати нишонд, номаҳои манзуми меҳру иродатро ба унвони халқ дар дурчи сина куфл зад, дили худро ҷу мафраш дар раҳи дилдор нагустурд.

Дар мисрае омада аст, ки «Дили худро ба ниҳон дар раҳи дилдор ниҳодам» (983) ва дар мисраи дигар ин ҳуруфро меҳонем «Муҳташам гардад касе, к-ӯ иззаташ дода Ҷалил» (1093). Иззату рифъату шавкати Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода низ армуғони раббонист ва мақдами шеър ҳам ба ҳаёти ӯ инояти Яздонист. Аз пазириии чунин атияти улвӣ намешавад сар печиду худро канор кашид. Девони ҳикмати ҳақими мо як дари боз аст ба равзаи ишқу ирфон, ба асроргоҳи дили инсон, ба дурдасти кибриё, ба марзу буми гуловези илму адабу умеду таманно. Марҳабо, ба ин гулгашти муҳаббат, марҳабо!

НАЗАРЕ БА ШЕЪРИ ҲАКИМОНА

«Ҳикматистон» панҷумин девони Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода аст, ки алъон варақ мезанем ва ба олами тахайюл, андеша, фикру назари шоир парвоз мекунем. Моро боз ғазалҳои ноби шоир, ки дорои вежагӣ ва сабку услуби хоси ўст истиқбол мегирад.

Шоири мо дигар бо ғазал унс гирифтааст ва олами руҳонии ў, ниёзҳои маънавияшро танҳо ғазал метавонад қонеъ кунад. Зеро ғазал, ки умри ҳазорсола дорад замири шоири моро мусаххар кардааст ва он василаест барои иброи назар, зикри андеша ва ифодаи олами ботинии адиб. Суханшиноси маъруф Алиӣ Даштӣ дар китобаш “Қаламрави Саъдӣ” менависад, ки “Ғазал саргузашти дил аст, инсон ишқ меварзад, зебӣ ўро ба вучуд меоварад, орзуҳо ба рангҳои гуногун бар вай зоҳир мешавад, умедҳои анҷомнаёфта ўро ранҷ медахад, шабҳои пур аз ҳаёлу ошӯфтагӣ ҳоб аз дидааш мерабоянд, дидори маъшук ўро маст мекунад, бевафӣ ва шикаст чун тезоб қалби ўро меҳурад, ба ҳамин тартиб машоирӣ гуногун дар андаруни вай ғавғое меангезанд ва тааққулу ҳештандориро забуну бечора мекунад. Ғазал шарҳи ин мочароҳои руҳ тарсими сурати ин авотиф аст” Аз ин ҷашмандоз ғазалҳои китоби “Ҳикматистон” зоидаи завқу ҳосили туғӯи талотуми ботинии муаллифи он аст.

Ғазалҳо чи аз лиҳози маънӣ мафҳум ва чи аз назари забону баён агар аз як ҷониб натиҷаи машқӣ муттасили шеърӣ, вале аз паҳлӯи дигар он ифо-

дагари дардҳо, ниёзҳои маънавӣ ва хостаҳои қалби шоир дар бозёфти мавҷудияти ормонии инсонии имрӯз аст.

Ба иборати дигар имрӯз барои шоир шеър ҳамдаму ҳамроз аст ва ўро бо олами зоҳир ва улвӣ мепайвандад. Шоир тавонистааст тавассути ғазал дарди дилашро баён созад ва ҳамон тавассути шеър ба дардҳояш даво ёбад. Ин девон низ лабрез аз ситоишу тараннуми Ватан, миллат, забон ва дастовардҳои кишвар мебошад. Ў бо забони соддаву раво аз меҳани хеш ситоиш мекунад ва барояш саодати ҷовидонӣ меҳодад:

*Кишвари озоди тоҷик дар ҷаҳон обод бод!
Давлаташ пояндаву ҳам мардумонаш шод бод!
Марзу бумаширо ҳимоят гар ҷавонони ҷасур,
Ҷар ҷавони паҳлавон чун Рустаму Фарҳод бод!
Кинаву бухлу адоват дур бод аз хоки мо,
Миллати ман, хоки хасму душманат барбод бод!
Дастӣ парчамдори миллат шуд баланд аз авҷи илм,
Меҳрубонӣ ҷовидон дар қалби ҷар афрод бод!
Халқи тоҷик аз азал бо роҳи Ҳақ пайваста буд,
Бо камарбанд истивою қоматаш шамшод бод!
Васфи меҳанро бигӯ дар ҷар каломат, эй Ҳусайн,
Тоҷикистони азизам, мардумат дилишод бод!*

Ин гуна мазмуну маъниҳо дар шеърҳои дигари шоир чун «Тоҷикистон, марзу бумат то абад поянда бод», «Ҷонбозӣ баҳри Ватан – рамзи шарофат омад», «Эй шаҳри Роғун, шаҳри нур аз ту расид бар мо сурур», «Шукри истиқлоли давлат Парчами миллат баланд», «Тоҷикам, халқи азизам, ҳикматистонам

туйй», «Тоҷикистон сарзамини ҳикматистони ман аст», «Ушшоқи атлас» ва чандеи дигар возеҳу равшан ифода ёфтааст.

Дар меҳвари эҷодиёти Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода инсон бо шукуҳу шаҳомат, дороиву имкониятҳо, хислату рафтор ва ҷаҳонбиниву маърифат қарор дорад. Муаллиф медонад, ки инсон шарифтарин махлуқи Худованд аст ва ӯ дар ин дори дунё бояд ба тариқе умр ба сар барад, ки охируламр ба маломату надомат рӯ ба рӯ нашавад. Аз ин рӯ, ӯ дар шеър бештар тарғиби некиву некӯкорӣ ва хислатҳои ҳамидаи инсониро муҳим медонад. Шоир ба инсонҳои некрою неқманзар, меҳнатқарину соҳибистеъдод муҳаббати самимӣ дорад, онҳоро ситоиш мекунад ва ҳастии онҳоро ҳамчун ибрати дигарон муаррифӣ менамояд. Аз назари ӯ ҷомеаи моро маҳз ин гуна афроди равшанфикру донишманд муаррифӣ мекунад ва ба пеш мебаранд. Аз ҷумла, шеърҳои ӯ ба афроди маъруфи кишвари мо Фарҳод Раҳимӣ, Носирҷон Салимӣ, Аҳмадҷони Раҳматзод, Низом Қосим ва чандеи дигар навишта шудааст. Аз ҷумла, дар мавриди Низом Қосим мегӯяд:

*Вориси Мирзову Айнӣ, дар садоқат раҳнамо,
Он Низоми Қосим, он аҳли суханро муқтадо!
Исму ҷисмаш бо Низомӣ, ҳамқадам бо Мавлавӣ
Раҳнамоӣ мекунад аҳли қаламро бар сафо.....
Тоҷикона, ошӣқона шеър мегӯяд Низом,
Шеърӣ ӯ бошад равон бахшо ба лаҳни ошно.*

Шоир ҳамзамон аз олими ориф ситоиш мекунад. Аз назари ӯ ин гуна афрод воқифи роҳи ҳақиқат ҳастанду шогирдони Мавлонову Камол мебошанд ва

шоир худро пайрави арзандаи онҳо мешуморад:

*Олими ориф чу бинам, ман санохонаш шавам,
Дар тариқи маърифат шогирди ирфонаш шавам.
Рӯзу шаб дар партави рӯҳи Камолу Мавлавӣ,
Воқифи роҳи ҳақиқат, масти имонаш шавам....
Олими воқиф шиносад феъли неку нафси бад,
Гар зарар ояд ба ӯ, бо ҷон нигаҳбонаш шавам.*

Чун аз аҳли орифу обид сухан рафт дар радифи шахсиятҳои номвари кишвар шоир дар як ғазали хеш дар китоби «Мифтоҳи асрорнома» аз собиқ муфтии Тоҷикистон, инсони шарифу покназар, Шайх Амонуллоҳ Неъматзода ҳамчун орифи аҳли сулуки нақшбандӣ бо меҳри зиёд ёдоварӣ мекунад ва инчунин аз фарзанди он кас Ҷамолиддин Амонуллоҳзода ёд мекунад. Ин ёдоварӣ нишони эҳтиром ба ин хонадон ва шахсияти фарҳефта буда, дар нигоштаи худ барои хонандаи имрӯз бо зикри ному насаб, таърихи авлод ва беҳтарин сифатҳо ошно месозад.

*Соҳиби асрори ман дар ин ҷаҳон шуд пири ман,
Дар тариқат ӯ бувад шамси ману танвири ман.
Номи некаш шухратовар бо Ҷамолиддини мард,
Дар шуҷоат, ҳам далерӣ огаҳ аз таъбири ман.
Волидаш Шайхи Амон, ӯ муфтии аҳли диёр,
Дар тариқат муришиду номовару тадбири ман.
Шайхи Мавлонои Ҷарҳӣ шуд писар баъди падар,
Пешвои дини кишвар ибни ӯ шуд пири ман.
Ин Ҷамолиддин ба васфи ҳазрати Абдуллоҳим,
Дар насаб, ҳам дар ҳасаб мавлои ботафхири ман.*

*Ҳаст паймони садоқат байни ӯву ту, Ҳусайн,
Чун муҳаббат ҳаст, ҳочат нест бар тафсири ман.*

Барои Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода азизтарин мавзӯи васфи модар аст. Дар китобҳои қалбӣ якҷанд ғазали шоир дар васфи волидайн аз ҷумла, модари ғамхор нигошта шуда буд. Ин маҷмӯа ҳам дорои ин гуна ашъор аст ва дар он самимияти беш аз пеш эҳсос мешавад:

*Ду ҷаҳон аз баҳри ман, дор-ус-саломам, модарам,
Дар раҳи афёли некӯ бомаромам, модарам.
Васфи ҳолатро бигӯям рӯзу шаб бо меҳри худ,
Ҳар чӣ гуфтам, гайри он андар паёмам, модарам.
Кӯдакиҳоям гузашта мисли гул андар чаман,
Накҳати анбар туй андар машомам, модарам.
Бар сарам ояд бало, чун илҳами ларзон шавӣ,
Назди санги бенизомӣ бонизомам, модарам.
Эҳтироми модарон воҷиб бувад дар ҳар мақом,
Лоқи ҳар эҳтироми бардавомам, модарам.
Ҷавҳари қиматбаҳову қасри фирдавси Ҳусайн,
Риштаи абрешимин андар каломам, модарам.
Чун бихишти нақд дар зери қудуми модар аст,
Сар фурӯ меоварам дар ҳар саломам, модарам.*

Китоби “Ҳикматистон” маҷмӯи ҳикматҳои ниёгон, мазмуну маъниҳои Қуръон ва маҳсули таҷриба ва мушоҳидаҳои шоир мебошад. Маъниҳои бикр, мазмунҳои баланд, тасвирҳои ҷолиби шоирона хонандаи китобро ба худ ҷалб месозад. Шоир матлабҳои диллаш ва гуфтаниҳои худро ба хонанда тавассути осори манзумаи баён месозад. Аз назари шоир меҳвари ҳастии инсонро илм, дониш, таҷриба ташкил мекунад

ва одамӢ аз сари нодониву гафлат набояд даъвии до-
ной ва кордонӢ намояд. Аз чумла, аз назари шоир,
ки худ ходими дин аст фатво додан кори сахлу осон
нест аз ин рӯ, қабл аз даст задан ба ин кор инсон
бояд Қуръонро мукаммал донад ва ҳар фатвои ӯ бояд
бурҳону далел дошта бошад:

*Маънии Қуръон надонӢ, даъвии фатво макун,
Роҳи корвонро надонӢ, рӯй бар сахро макун.
Ҳар чӢ донӢ, дар дилат тасдиқи онро ту бипурс,
Бедалелу берақам беҳуда ту даъво макун.*

Дар китоб хислатҳои бади инсонӣ, падидаҳои
номатлуби ҷомеа мавриди танқид қарор гирифтааст.
Шоир нокомиҳову ноободиҳои оламо аз дасти мар-
думи ҷоҳилу нодон мебинад. Ӯ хурофотро душмани
дин меҳисобадӯ илоҷи бартараф қардани сеҳру ҷоду-
ро дар дасти оқилон медонад:

*Хурофоти ҷаҳонро ман зи дасти ҷоҳилон бинам,
Ҳама маҷмӯи тарсу ваҳм, зи фикри коҳилон бинам.
Зарарҳои хурофиро, Ҳусайно, дар ғазал бинвис,
Илоҷи сеҳру ҷодуро ба дасти оқилон бинам.*

Яке аз хислатҳои номатлуб, ки мутаассифона, дар
ҷомеаи имрӯз ба назар мерасад риёкорист. Риё мавзӯи
деринаи адабиёт аст ва классикони мо дар ашъора-
шон борҳо ин падидаи номатлубро мавриди танқид
қарор додаанд. Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода ҳам ба масъа-
лаи мазкур дар осораш борҳо тавачҷуҳ менамояд,
онро яке аз дардҳои ҷомеа медонад ва дар ислоҳи он
меҳодад сахме дошта бошад. Шоир талқин мекунад,
ки инсон набояд мубталои риёкорӣ бошад. Ӯ байсрор

мегӯяд, ки дар сурати ба риё пайвастан некиҳои инсон ба бадӣ табдил меёбад, молаш ба фано меравад, одамро ба кӯи фақириву бенавой меандозад ва ба намозу рӯза ва хайру эҳсонаш халал ворид мешавад.

*Риёкорӣ макун ҳаргиз, ба он худ мубтало гардӣ,
Зи некӯкориҳои худ зи феъли худ ҷудо гардӣ.
Риёкорӣ намонад ҳеҷ ба мисли хоки рӯи санг,
Ҳама молат фано гардад, фақирӯ бенаво гардӣ.
Намозу рӯзаву эҳсон чу ҳамраҳ гаши бо исён,
Қарини ту шавад шайтон, ҳақирӯ ҳам гадо гардӣ.
Ҳусайно, ту ба илми худ амалро бериё гардон,
Ба аҳли зуҳду ҳам тақво рафиқу раҳнамо гардӣ.*

Дар шеъри дигар шоир сифатҳоро, ки инсонро ба риё мебарад номбар мекунад. Аз ҷумла, аз назари ӯ як набудани дилу забон намунаи риёст ва ҷафову ҳиллаву тазвир аз сарчашмаҳои он маҳсуб мешавад:

*Вафодорӣ бикун, то дар дилат нуру сафо бошад,
Забонат бо дилат гар як набошад, ин риё бошад.
Риёкорӣ макун ҳаргиз, ҳақиқатро макун рӯпӯш,
Ҷафову ҳиллату тазвир кори нораво бошад.
Тавонӣ дар ҳаёти худ амалро бериё гардон,
Садоқат бо муҳиббонат ба дарди ту шифо бошад.*

Дигар аз мавзӯҳои, ки шоир дар осораи бештар тавҷаҷҷуҳ зоҳир кардааст ин раҳму шафқат зоҳир кардан ба афтодагону ниёзмандон, умуман, ба инсон, дар ин замина дур будан аз кибру гурур, худписандӣ барин хислатҳои нохушоянди инсон аст. Ба иборати дигар шоир меҳодад тавассути сухан нуқсонҳои ҷомеа-ро ислоҳ намояд, бо панду насиҳат таъкид кунад, ки

одамӢ муваззаф аст, ки дар роҳи мустақими ҳаёт бо нияти нек қадам занад. Гоҳо мушоҳида мекунем, ки дар як ғазал шоир якчанд матлабро баён мекунад, ки онҳо бо ҳамдигар иртиботи қавӣ доранд ва ин ақвол ҳамчун дастури зиндагӣ хидмат менамоянд:

*Хастадил гар наздат ояд, раҳм бар ҳолаш бикун!
Гар фузун аз туст умраш, ҳурмати солаш бикун.
Он бузурги хастадил соҳибдуо бошад мудом,
Ҳар кӣ бошад аҳли кибр, чун мӯр помолаш бикун!*

Шоир яке аз роҳҳои наҷотро аз ин хусули ношоиста дар ҳамнишинӣ бо бузургон мебинад, зеро суҳбати ин гуна ашхос бахту саодат меоварад ва бархурдор шудан аз раҳнамоии онон ҳуди инсонро ба он маснад лоиқ хоҳад кард:

*Ҳамнишинӣ бо бузургон мебарад сӯи само,
Ҷисми инсон дар замин руҳи он андар фазо.
Дар вуҷуди одамӣ дарде чу ояд ногаҳон,
Зикри хайр андар забон бар дарди ӯ бошад шифо.
Суҳбати соҳибдилон бахту саодат оварад,
Руҳу тан вобаста шуд бар он чӣ бошад аз қазо.
Ҳамнишин шав, эй Ҳусайн, дар ҳар нафас бо аҳли хайр,
Раҳнамоиҳо биёбӣ, то ту гардӣ раҳнамо.*

Шоир ба мавзӯоте, ки дар китобҳои пешин чун шукрона аз замон, тарғиби донишу маърифат, маъзаммати ҷаҳолат ва нодонӣ, нооромии дунё аз дасти афроди дилсиёҳ ба такрор ручӯ кардааст. Зеро ин гуна мавзӯ дар вазъи кунунӣ ниҳоят муҳим буда, инъикоси он дар шеър аз масъулияти баланди шоир дар мавриди тинчиву осудагии кишвар дарак медиҳад.

Мавзӯи тараннуми муҳаббати поку беғубор, ки дар маҷмӯаҳои пешин ками дар кам ба назар мерасид, дар «Ҳикматистон» он бештар ҷилва мекунад. Мусаллам аст, ки ин аз таъсири шоирони классикии тоҷику форс ҳамзамон тақозои жанри ғазал хоса баъзе аз авзони арӯз мебошад. Ин гуна ашъор бо лаҳни дилнавоз бо ифодаҳои дилчаспу шуниданӣ бо эҳсоси баланди инсонӣ рӯи кор омадааст:

*Омадам бар дарғаҳат, эй ёр, дилшодам бикун,
Бо висолу меҳри худ аз ғусса озодам бикун.
Зикри хайрат рӯзу шаб андар дилам бо сад умед,
Байни ушшоқи ҷаҳон бо некӣ фарёдам бикун.
Фикру асрорам, ту донӣ, он ҷӣ кардам ман нисор,
Туҳфаи ту як назар, дар он ту имдодам бикун.*

Ё дар ғазали зерин дар радифи “бинам туро” як ғазали дилнишину ширинро офаридааст:

*Дар баёни васфи сурат чун қамар бинам туро,
Ҷонфизову хушсухан, шаҳду шакар бинам туро.
Зухра бошӣ дар само ё Муштарӣ дар қурби Шамс,
Мисли наҷми субҳи содиқ ҳар саҳар бинам туро.
Хӯшаи Парвин бувад чун ашқи резон назди Моҳ,
Дар фараҳ чун ашқи шодӣ безарар бинам туро.
Дар ситоиши омада Парвин чу бо ҳафт ахтараи,
Байни онҳо чун дурахши симу зар бинам туро.
Нақши атласро бубинад ҷаши ман андар Сухайл,
Ҳар гаҳе он шуд мунаввар, дар назар бинам туро.
Сурати ҳар як ситора бо қалам гӯяд Ҳусайн,
Дар муҳаббат беназиру муътабар бинам туро.*

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода дар истифодаи образҳои таърихӣ, шахсиятҳо, қиссаҳои қуръонӣ мумтозии хешро ҳанӯз аз нахустин нигоштаҳои худ собит карда буд ва дар ин роҳ устувор мебошад. Чунончи, дар абёти зер дар ироа намудани мазмунҳои баланд аз асми таърихиву ривоятӣ истифода мебарад:

*Ба мардум хайру эҳсон кун, агар молат фаровон аст,
Ба охир мерасад фардо, агар мулки Сулаймон аст.
Саховатмандии Ҳотам ба ҳар кас рамзи ҳифзи мол,
Агар дастии саҳо н-ояд, ба моли худ гаравгон аст.*

Дар баёни мавзӯ ва мундариҷаи ашъори шоир иктифо варзида чанд суҳан оид ба ҳунари шоирӣ ва аносири шакли ашъори шоир суҳан мекунем.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода як силсила ашъорашро дар радифи маъмули адабиёти классикии мо навиштааст, ки ин намунаҳо як санҷиши ҳунарии суҳанварро мемонад, ки зоҳиран ба он муваффақ шудааст. Чунончи, ғазали зерин дар радифи «ман рафтам» ниҳоят муассир ба қалам омадааст, ки аз ҳунари баланди суҳанвари шоир дарак медиҳад:

*Зи назди мардуми ҷоҳил ба сад озор ман рафтам,
Намонда ҳамраҳи содиқ зи он дилдор ман рафтам.
Нагуфтам он чӣ буд дар дил, набикшиодам дари заҳмат,
Зарар н-ояд ба ҳар ҳоле ҳазар аз ёр, ман рафтам.
Шараф ояд ба ман ҳар дам ба назму наср дар маҷлис,
Барои ваъзу иршод ба сар дастор ман рафтам.
Сари минбар, бидонӣ ту, макони олиму ориф,
Барои нафъу осоиш ба он гулзор ман рафтам.....*

Ҳамчунин радифҳои «ғирифторам макун», «мегузарад», «туӣ/туӣӣ», «мешавад», «нашуд», «накунад», «оварад» дар осори шоир ғазалҳои ниҳоят самимӣ ва ҷолибро ба бор овардаанд. Дар ашъори шоир ғазалҳо дар радифи ғайримаъмул низ ба қалам омадааст, ки таваҷҷуҳи хонандаро ба худ мекашад. Чунончи, дар радифи «як қадам» як ғазали дилнишин бо фарогирии мазмуну маъниҳои латиф рӯи кор омадааст:

*Дар мақоми назми ирфон баҳру дарё як қадам,
Дар тариқи мо сиваллаҳ ҳар ду дунё як қадам.
Гар бичӯӣ ту ҳақиқат, асли он сидқу яқин,
Зехни ту андар хилофу назди Мавло як қадам.
Дар масофа дурию бегонагӣ васфи ту не,
Байни қалби ман ва қалби он дилоро як қадам.
Гавҳари иқди фалак чун риштаи иқди нучум,
Гар муаллақ мондаӣ, иқди Сурайё як қадам.
Бигсалонӣ иқди онро, наср гардад назми ман,
Байни шакку шубҳаву маъноӣ зебо як қадам.
Аз Самарқанд ин ғазал овардаӣ дар дил, Ҳусайн,
Аз Хучанди шеърӣ ту то бар Бухоро як қадам.*

Чуноне ки дар муқаддимаи китоби пешин зикр гардид, теъдоди зиёди ашъори шоир ба мусиқӣ кашида шуда аз ҷониби сарояндагон суруда мешавад. Дар ин самт шоир дар навиштани суруду тарона низ қалам озмудааст. Сурудҳо бо забони фасеҳу равон навишта шуда, маъниҳои он латифу тоза мебошад:

*Эй ҳамватанон, ба ин ғазалҳо
Маскуни дили шумо манам, ман.
Андар гарами раҳи ҳидоят
Марҳуни дили шумо манам ман.*

*Маънии нишоти миллати худ,
Мазмуни дили шумо манам, ман.
Мафтуни дилам агар шумоед,
Мафтуни дили шумо манам, ман.
Марвориди назми Ҷалқадарбанд,
Макнуни дили шумо манам, ман.
Шеърӯ газали хуши Ҳусейнам,
Мавзуни дили шумо манам, ман.*

Вазн ва қофияву радиф дар шеър аз омилҳои муҳиме барои боз ҳам хушоҳангу гӯшнавоз гардидани мусиқии шеър аст. Аз ин рӯ, яке аз хусусиятҳои муҳими таъсирбахш сохтани каломи манзум маҳз тавассути вазну оҳанг ва дигар унсурҳои сохтори шеър сурат мегирад. Он зарбу оҳангҳое, ки дар дохили шеър тавассути қоидаву қонуниятҳои поэтикӣ сурат мегиранд, дар вучуди шунавандаи шеър аз омилҳои муҳиме мебошанд.

Аз баррасии авзони ғазалиёти шоир маълум мегардад, ки ӯ дар ғазал бештар аз вазнҳои хушоҳангу дилнишин ва серистеъмол дар ғазал истифода намудааст. Аз ҳама бештар дар ғазалиёти шоир баҳрҳои Ҳазач, Рамал, Рачаз истифода карда шудааст. Аз ҳама бештар Ҳазачи мусаммани солим (V - - - / V - - - / V - - - / V - - -) корбаст шуда, ки вазни мазкур дар ғазалсарой, яке аз авзони серистеъмол ба ҳисоб меравад. Намунаҳои зерин аз ашъори шоир, ки дар Ҳазачи мусаммани солим сурӯда шудаанд:

*Муроди дил/агар ҷӯй/, бирав бо ро/ҳи инсонӣ,
Хушахлоқӣ /зи ту ояд, /биёбӣ ро/ҳи осонӣ.*

* * *

*Ту ганҷи о/фият хоҳӣ,/ қаноатро/ ганимат дон!
Ба андак риз/қу рӯзият/ ризогиро/ ҳаловат дон!*

* * *

*Вафодорӣ/ бикун, то дар/ дилат нуру/ сафо бошад,
Забонат бо/ дилат гар як/ набошад, ин/ риё бошад.*

Дигар аз авзоне, ки дар ғазалиёти шоир бештар ба кор рафта, Рамали мусаммани маҳзуф ё мақсур (-V- / - V - - / - V - - / - V -) мебошад. Ин вазн аз вазнҳои ра-во-ну хушоҳанг ва серистеъмол дар ғазалсарой мебошад.

*Артиши мил/ лӣ бароят/ чони худ қур / бон кунад,
Лаишари но/ тарс дар ро/ ҳи садоқат / зинда бод!*

* * *

*Хастадил гар/ наздат ояд,/ раҳм бар ҳо/лаиш бикун!
Гар фузун аз/ туст умраиш/, ҳурмати со/лаиш бикун.*

* * *

*Ҳамнишинӣ/ бо бузургон/ мебарад сӯи само,
Ҷисми инсон/ дар замину/ руҳи он ан/дар фазо.*

* * *

Аз баҳри Раҷаз ҳам шоир бештар ба кор бур-да-аст. Аз ҳама бештар аз Раҷази мусаммани солим (- - V - / - - V - / - - V - / - - V -) корбаст шудааст ва вазни мазкур яке аз авзони хушоҳангу диловез дар ғазалсарой мебошад.

*Тухми муҳаб/бат коштам/ аз баҳри фар/зандони худ,
Роҳи ҳидо/ят ёфтам/ аз илму аз/ ирфони худ.
Аз накҳати / бўи гулат / олам муат / тар мешавад,
В-аз партави / рӯи маҳат / олам мунав / вар мешавад.*

Ҳамин тариқ девони тозанашири Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода “Ҳикматистон” фарогири ғазалҳои тозаи шоир буда, ҳам аз лиҳози мавзӯ ва ҳам аз назари мазмунсозиву маъниофарӣ ҷолиб аст. Аз назари ҳунари низ нигоштаҳои шоир рушд карда, суҳанвари мо ба олами баланди каломи бадеъ роҳ ёфтааст.

*Саидумрон Саидов,
номзади илмҳои филология,
дотсенти кафедраи адабиёти
классикии ДДХ ба номи
академик Бобоҷон Ғафуров*

«АЛИФ»

ГАНЧИ ПИНҲОНАМ ДУО (831а)

Ҳикмати Парвардигору ганчи пинҳонам дуо,
Маънӣ ояд аз самову наъти Қуръонам дуо.
Гар намебуд дар вучудам мантиқу илми калом,
Зиндагӣ беҳтар намешуд, васфи инсонам дуо.
Хобгоҳи аҳли илм осудаву равшан бувад,
Зулмате н-ояд барӯ, шамъи шабистонам дуо.
Эътиқоди аҳли имон бо шаҳодат, боварӣ,
Дар раҳи рушду ҳидоят асли имонам дуо.
Мунтаҳои шеъри ман пайвастаи Қуръон бувад,
Баъди такмили маонӣ хатми поёнам дуо.
Ибтидо то интиҳо маҷмуи афкори Ҳусайн,
Маънӣ андар маъниву ҳам мағзи девонам дуо.

04.06.2018.

Мунтаҳо – ба интиҳо расида, ба анҷом расида, ба поён
расида, тамошуда

ТОҶИКИСТОНИ АЗИЗАМ, МАРДУМАТ ВАҲДАТСАРО (838)

Тоҷикистони азизам, мардумат ваҳдатсаро,
Баҳри мардум дар ҳидоят Пешво шуд муктадо.
Тинчию ободии кишвар зи юмни ваҳдат аст,
Рӯзи ваҳдат, баҳри халқи босаодат марҳабо.
Ҳар касе дар ҷашни ваҳдат соате хидмат кунад,
Баҳри ӯ ояд шараф, аз мушкилӣ ёбад раҳо.
Рӯзи Ваҳдат шуд муборак баҳри халқу миллатам,
Дӯстӣ бар қалбҳои тира мебахшад сафо.
Аз самими дил бигӯ авсофи ваҳдат, эй Ҳусайн,
Иттиҳоду иттифоқи мост ганҷи бебаҳо.
Пешвои миллати мо Пешвои ваҳдат аст,
Шоҳи ваҳдатфарини халқро гӯям сано.

27.05.2018.

Юмн – хайру барака.

МЕФИРИСТАМ ЯК ҒАЗАЛ БАР НОМУ УНВОНИ ШУМО (850)

Мефиристам як ғазал бар ному унвони шумо,
Хонаи занбӯр шуд шамъи фурӯзони шумо.
Хонаи занбӯр бошад чун давои дарди даст,
Байтҳои ин ғазал ҳам бод дармони шумо!
Домани соҳибдилон ҳолӣ набошад ҳеч гоҳ,
Ин ҳиҷоҳи ғазалҳо гул ба домони шумо.
Гар маонӣ беҳалал бошад, ба дил бахшад сафо,
Баҳраҳо гирад ғазал аз шамси тобони шумо.
Эй бузургони ҷаҳон, андар раҳи таълими назм,
Роҳи Пайғамбар бувад он роҳи осони шумо.
Менависад ҳар ғазал бо ҳикмату асрори дил,
То Ҳусайн аз меҳри дил бошад саноҳони шумо.
18.01.2018.

ҲАМНИШИНӢ БО БУЗУРГОН МЕБАРАД СӢӢ САМО (855)

ҲамнишинӢ бо бузургон мебарад сӢӢ само,
Ҷисми инсон дар замин руҳи он андар фазо.
Дар вучуди одамӢ дарде чу ояд ногаҳон,
Зикри хайр андар забон бар дарди ӯ бошад шифо.
Суҳбати соҳибдилон бахту саодат оварад,
Руҳу тан вобаста шуд бар он ҷӣ бошад аз қазо.
Мардуми соҳибмақом бо иззату фазлу карам,
Аз тариқи Ҷабраил аз зери арш омад нидо.
Хилқати инсонӢ омад бо таҷаммуъ зистан,
Руҳу ҷисму ҳам амал соҳиб шавад дар интиҳо.
Ҳамнишин шав, эй Ҳусайн, дар ҳар нафас бо аҳли хайр,
Раҳнамоиҳо биёбӣ, то ту гарди раҳнамо.

22.01.2018.

ДОНИШУ ДИН ТАВЪАМУ ҶАҲЛУ ҶАҲОЛАТ ШУД ҶУДО (863)

Донишу дин тавъаму ҷаҳлу ҷаҳолат шуд ҷудо,
Ҷар кӣ бо дониш бувад, дар ҳаққи ӯ гӯям сано.
Аҳли дину маърифат дар ҳар ду олам сарбаланд,
Ҷамчу хуршед аст қалби марди доно пурсафо.
Ҷаст дар анвори анҷум сирри яздонӣ ниҳон,
Ҷар кӣ роҳи ҳақ нарафт, аз кори худ бинад ҷафо.
Дар ҳузури аҳли ҳикмат ҳар кӣ бошад муътариф,
Ин ҷаҳону он ҷаҳон аз мушкилӣ ёбад раҳо.
Роҳи дониш пеша кун, дар зиндагию дар амал,
Баъди анҷоми умур гӯянд дар ҳаққат дуо.
Раҳнамо шав, эй Хусайну дур бош аз ҷоҳилон,
Офият ояд ба ту, бар дарди худ ёбӣ даво.
Олимону орифон чун шамс дар байни нучум,
Олими ориф бувад дар байни мардум раҳнамо.

01.02.2018.

Анвор – ҷамъи нур.

ҚАДРИ ХЕШУ АҚРАБО ДОН, ГАРЧӢ БОШӢ МУҚТАДО (871)

Қадри хешу ақрабо дон, гарчӢ бошӢ муқтадо,
Айби хешонро маҷӯ ту, гарчӢ бошад пурхато.
Ҳеч кас дар ин ҷаҳон бе айбу нуқсон нест, нест,
Ту ризо шав баҳри онҳо, ҳар чӢ ояд аз қазо.
Молу мулку сарватат бошад зиёд аз оила,
Қадри имконоти худ аз баҳри онҳо кун ато.
Ҳар чӢ кардӢ баҳри хешон, амри Қуръон буду бас,
Бо дуои ақрабо аз дардҳо ёбӣ раҳо.
Гар танат бошад саломат, ҳаққи онҳоро бидон,
Ғайри хешу ақрабо дар ҳаққи ту гӯяд сано.
Ҳаққи хешу ақрабо бо назм гуфтӢ, эй Ҳусайн,
Гар дуоят нек бошад, мустаҷоб ояд дуо.

05.02.2018.

**ЭҲДО БА ШОИР
АБДУФАТТОҲИ КУЛОЛӢ (900)**

Абдуфаттоҳи Кулолӣ гашт моро раҳнамо,
Дар раҳи шеър ғазал бошад ба мо ӯ муқтадо.
Кам бувад монанди ӯ инсони ринду ҳақталош,
Қавли Ҳақ андар забону дар дилаш нуру сафо.
Ӯ ба мисли зумрае худро надонад косалес,
Дар замири ӯ нағунҷад чоплюсию риё.
Гар гузорад шеъри моро ӯ ба мизони арӯз,
Баҳри ислоҳаш бикӯшад, гар бубинад як хато.
Даст бар кор асту дил бар ёру месозад танӯр,
Баҳри аҳли хонадон аз касби худ ёбад ғизо.
Мухлиси ин марди некӯном гардида, Хусайн,
Аз сари сидку сафо дар ҳаққи ӯ гӯяд дуо.

15.02.2018.

Ринд – зирак, ҳушёр, озодфикр, бебок, бепарво нисбат ба
аҳкоми шариат.

Чоплюс – мардуми фиребгар.

ДҮСТИИ ХАЛҚҲОИ ТОҶИК ВА ӢЗБЕК (907)

Дар сари роҳи ҳидоят Ӣомӣ аз нуру сафо
Бар Навой буд чун устоду пири раҳнамо.
Дар мақоми ёри содиқ, тоҷикам Ӣзбек билан,
Гарҷӣ булсак мустақил, пайваста бошад асли мо.
Дар раҳи сидқу сафо Ӣзбеку тоҷик ҳамхирад,
Нек бахти икки халқ, бо якдигар гашта кудо.
Бир бирига меҳрубон, дар “Шашмақом” шуд ҳамнафас,
Нухбағони ҳарду кишвар, ҳақиқа айтур сано.
Иззату ҳурмат билан, ин ҳарду миллат бардавом,
Лаҳзаҳои дарду ғам бар якдигар гашта даво.
Бу саодатмандини айтгин, Хусайно, дар ғазал,
Сарварони ҳарду кишвар байни мардум раҳнамо.
Нури миллат дар чабину икки раҳбар қулма қул,
Пешво – Эмомалӣ Раҳмону Шавкат Мирзиё.
Ҳарду раҳбар шуд бародар, икки халқга муқтадо,
Мирзиёев Шавкату Эмомалӣ Раҳмони мо.

07.03.2018.

Нухбагон – шахсоне, ки дар ҷомеа ҷойгоҳи хос доранд, элита.
Дар ин шеър аруз риоя нашудааст, вазнаш ҳичой мебошад.

НОСАЗОГҶӢ МАКУН ДАВРУ ЗАМОНИ ХЕШРО (916)

НосазогҶӣ макун даври замони хешро,
То насозӣ душманат аҳли забони хешро.
Дар ҳадиси қудсӣ омад: «Ман замон - гӯяд Худо»,
Мерасонӣ аз бадӣ бар худ зиёни хешро.
Дон, замон дар дасти ту вобаста бошад бо амал,
Дар амал кӯшу барор аз дил ниҳони хешро.
Нокасе дашном дод айёми худро, ту шинос,
Реша дорад дар камин, баркан инони хешро.
Баддаҳониҳо макун, хушном гардӣ оқибат,
Қуввате пайдо кунӣ, баста миёни хешро.
Шукри даври ҳам замона – дар ҳадис омад, Ҳусайн,
Бар ғазалхонҳо бигӯ рамзу нишони хешро.

10.03.2018.

Қудсӣ – мансуб ба қудс, покиза, пок.

ДАР БАЁНИ ВАСФИ СУРАТ ЧУН ҚАМАР БИНАМ ТУРО (933)

Дар баёни васфи сурат чун қамар биам туру,
Ҷонфизову хушсухан, шаҳду шакар биам туру.
Зухра бошӣ дар само ё Муштарӣ дар қурби Шамс,
Мисли начми субҳи содиқ ҳар саҳар биам туру.
Ҳӯшаи Парвин бувад чун ашқи резон назди Моҳ,
Дар фараҳ чун ашқи шодӣ безарар биам туру.
Дар ситоиш омада Парвин чу бо ҳафт ахтараш,
Байни онҳо чун дурахши симу зар биам туру.
Нақши атласро бубинад ҷашми ман андар Суҳайл,
Ҳар гаҳе он шуд мунаввар, дар назар биам туру.
Сурати ҳар як ситора бо қалам гӯяд Ҳусайн,
Дар муҳаббат беназиру муътабар биам туру.

18.03.2018.

ОМАДАМ БО МЕҲРИ ХУД АЗ БАҲРИ ДИДОРИ ШУМО (958)

Омадам бо меҳри худ аз баҳри дидори шумо,
Бо муҳаббат, бо ҳавас гаштам харидори шумо.
Банди дилро во намудам, дуд омад аз дарун,
Қалби ман оташ гирифт аз лафзу гуфтори шумо.
Дил зи сӯзишҳо кабобу ҷисму ҷон андар азоб,
Об ҷустам аз сароби кашфи асрори шумо.
Кашф кардам як китобу аз само омад ҷавоб,
Шуд халосӣ аз азоб аз роҳу рафтори шумо.
Рози дил аз мо салому аз шумо шуд як хиром
Бӯи гул шуд бар машом аз рӯи гулзори шумо.
Нури худро чун ту дидӣ дар руҳи Ҳочӣ Хусайн,
Зоҳирашро дида буд ҷашми талабгори шумо.
03.04.2018.

Хиром – рафторе, ки аз рӯи ноз, саркашӣ ва зебӣ бошад.

ЭҲДО БА УСТОД НИЗОМ ҚОСИМ (978)

Вориси Мирзову Айнӣ, дар садоқат раҳнамо,
Он Низоми Қосим, он аҳли суҳанро муқтадо!
Исму ҷисмаш бо Низомӣ, ҳамқадам бо Мавлавӣ
Раҳнамоӣ мекунад аҳли қаламро бар сафо.
Дар ҳушӣ боди насиму дар суҳан бошад ҳаким,
Садди роҳаш мешавад он кас, ки бошад носазо.
Қавли ҳақро ӯ бигӯяд мисли марди ҳақталош,
Дар мақоми раҳбарӣ бар дардҳо бахшад даво.
Тоҷикона, ошиқона шеър мегӯяд Низом,
Шеърӣ ӯ бошад равонбахшо ба лаҳни ошно.
Эй Ҳусайн, аз сидқи дил дар ҳаққи ӯ гӯ ин дуо:
Ҳар чӣ дорад дар дилаш, аз баҳри ӯ гардад ато.

10.04.2018.

СУХАН МОНАД ЗИ ДОНОЕ, САОДАТ ОВАРАД ФАРДО (1023)

Сухан монад зи доное, саодат оварад фардо,
Ки он садсолаҳо монад, мақоми нав кунад пайдо.
Сухан гар ҳикмате дорад, фаромӯшаш нахоҳам кард,
Ба қалбу гӯши ман ҳар дам насихат мешавад начво.
Бидон ту маънии начво, ки он оҳиста бар гӯшат
Расад ҳукми ҳакимона, ривоятҳо шавад пайдо.
Ривоятҳои ин олам ҳама андарзу ҳикматҳо
Аён бинӣ ба чашми худ, агарчӣ омад аз саҳро.
Китобе гар ба дасти ту расад аз мардуми оқил,
Суханҳои ҳакимона зи мағзаш гир чун маъно.
Хусайно, бо нақӯхоҳӣ ғазал аз баҳри мардум гӯ,
Шунав бо гӯшу хуши худ сухан аз мардуми доно.

02.06.2018.

ЭҲДО БА УСТОД АҲМАДҶОНИ РАҲМАТЗОД (1034)

Бадри мунир аз шоирон устод Аҳмадҷони мо,
Равшан кунад шабҳои тор маҳтоби нурафшони мо.
Ӯ дар улуи маърифат фардонамову пешвост,
Ҳам раҳбари аҳли суҳан, дар адл ӯ мизони мо.
Ӯ дар ҳимоят беназир, ҳам босадоқат дар замир,
Ӯ пок созад чун кабир ашқи ғам аз ҷашмони мо.
Дар машварат соҳибмақом, ҳам суҳбаташ бо эҳтимом,
Моро биёрад дар низом, гар айб дар домони мо.
Дар маҷмаи аҳли улум чун шамс дар байни нучум,
Дар назм ӯ баҳрулулум, ҳар нуктааш бурҳони мо.
Дар шуъба Раҳматзодро фозил бидонӣ, эй Ҳусайн,
Дар васфи ӯ доим бигӯ: Ӯ ҷавҳари даврони мо.

09.01.2018.

Баҳрулулум – соҳибилм, соҳиби илму дониш, зиёд.

БО УМЕДИ ДИЛ КУШО ДОИМ ДАРИ КОШОНАРО (1052)

Бо умеди дил кушо доим дари кошонаро,
Аз Худо мепурс тарзу шеваи риндонаро.
Шеваи риндона бошад ҳамнафас дар роҳи Ҳақ,
Хору таҳқири макун ҳар манзили вайронаро.
Дар сари роҳи маломат фикр кун афъоли худ,
Сарзанишҳое макун камаклу ҳам девонаро.
Бе машаққат кас нагардад худ хирадманду ҳаким,
Қадрдониҳо бикун ту оқилу фарзонаро.
Гар ҳакиме наздат ояд, ҳурмату икром кун,
Ту чудо ҳаргиз макун аз ошно бегонаро.
Бо умеди кори хайр ҳар он чи гуфтӣ, эй Хусайн,
Дар суҳан бо ришта каш он гавҳари якдонаро.

24.06.2018.

НОТАВОНУ ХАСТАРО РАНӢУР ДИДӢ ДАР ӢАҒО (1055)

Нотавону хастаро ранӢур дидӢ дар ӢаҒо,
РаӢм кун баӢри Худо, то худ нагардӢ мубтало.
Ӣар гаӢе ояд ба наздат як равони нотавон,
РаӢму шаҒкат пеша кун, дар Ӣаққи ту гӢяд дуо.
Як анори додаат аз баӢри бемори алил
Нафъи олам бар ту орад, аз ту гардонад бало.
БаӢри беморон бигӢ: То дарди ӯ дармон шавад,
Бо умеди зиндагонӢ аз Худо пурсад даво.
Ӣар гаӢе беморӢ ояд, хаставу нолон машав,
СихӢате ояд ба ту, бар дарди худ ёбӢ шифо.
Бо иёдат гар ту пурсӢ Ӣоли беморе, Ӣусайн,
РаӢмати Ӣақ бар ту ояд, Ӣам Худо бошад ризо.
25.06.2018.

Алил – бемор, ранӢур, дардманд.

МАНАМ ҒАВВОСИ БАҲРИ ИЛМ, НАДОНАМ ЗЕРИ ДАРЁРО (1064)

Манам ғаввоси баҳри илм, надонам зери дарёро,
Сафар кардам ба кӯҳи Қоф, надидам мурғи Анқоро.
Бихондам бо вучуди худ, надонистам адам чанд аст,
Ки ӯ донад ба илми ғайб шумори реги саҳроро.
Ҳама зебоии олам зи сунъи дасти наққош аст,
Ҷамоли ёр гар хоҳӣ, бубинӣ рӯи зеборо.
Ҳама дастури ин дунё қазову ҳам қадар бошад,
Машав довар ба ақли худ, чӣ донӣ ҳукми Мавлоро?!
Ҳама яхбандии гардун ба худ як ҳикмате дорад,
Ҳарорат аз замин ояд, бидон сармову гарморо.
Ҳусайно, ту ба ақли худ навиштӣ ҳикмату дониш,
Ту дар шеърат баён кардӣ ҳама мафҳуми маъноро.

01.07.2018.

Қоф – кӯҳе, ки гӯё атрофи тамоми олабро фаро гирифтааст.

ЭҲДО БА НИЗОМИДДИН МУРОДӢ (1082)

Вориси фазли МуродӢ ин Низомиддини мо,
Шухратовар бо суҳан дар ҳусн ӯ Парвини мо.
Медурахшад ӯ зи машрик, Чину Мочин дар назар,
Дар тақаллум хушзабон ҳамчун асал ширини мо.
Нуктадону нуктасанҷ, аз илми Қуръон боҳабар,
Дар ҳаёти илмияш пурбору ботамкини мо.
Доимо бо қиблагаҳ дорад МуродӢ ифтихор,
Дар паноҳ аз ӯ биёрад ҳоҷати тазмини мо.
Бо маҷозу ҳам ҳақиқат, бо фасоҳат дар калом
Аз Низомиддин чу ояд урфу ҳам ойини мо.
Ту муборак гӯ, Ҳусайно, рутбаи дуктуриро,
Бар Низомиддин бигӯ: Ту дар суҳан шоҳини мо.

11.01.2018.

ЗИНДАГӢ ОХИР, КИ ШУД, АСРОР МЕМОНАД ЗИ МО (1114)

Зиндагӣ охир, ки шуд, асрор мемонад зи мо,
Дар китоби шеъри мо гуфтор мемонад зи мо.
Номаҳо бе дафтару бе қоғазу ҳам бе қалам,
Дар дили мо чун бимонад, ёр мемонад зи мо.
Ёри мо ошуфтадил ёде кунад бо фикри худ,
Сад амал андар дилу ағёр мемонад зи мо.
Лаззати маънӣ, чу донӣ, зикр дар хилватсаро,
Чустучӯи маънавӣ, ахбор мемонад зи мо.
Ошиқонро дидани дидор бошад нури чашм,
Аз лиқои маҳрамон дидор мемонад зи мо.
Ҳар замон гӯяд ба ту девони ашъори Ҳусайн:
Ҳикмате бар худ бигир, осор мемонад зи мо.
30.07.2018.

ЗИНДАГӢ БО ЁДИ ҲАҚ САДҲО ДАВО БАХШАД МАРО (1120)

ЗиндагӢ бо ёди Ҳақ садҳо даво бахшад маро,
Аз таноби мушкилиҳо ҳам раҳо бахшад маро.
Риштаи занҷири дил мисдоқи меҳри ҳастиям,
Чашмаи садҳо муҳаббат ибтидо бахшад маро.
Эътиқоду бовариям шуд дарахти зиндагӢ,
Ҳосилаш дар ин ҷаҳон шарму ҳаё бахшад маро.
Ёди Ҳақ худ некӢ орад, ҳам мурувват дар замин,
Байни хешу ақрабо ҳамду сано бахшад маро.
Хайру эҳсони Илоҳӣ ҳадяи шукрона шуд,
Дар замони сардӣ он гармӣ ато бахшад маро.
Зикри Ҳақро бошад сафои ҳар ғазалҳоят, Ҳусайн,
Ҳар касе хонад, бигӯяд, ки сафо бахшад маро.

04.08.2018.

«БО»

**ДИЛАМ ШОДОНИ ИН АЙЁМ, ТУ
ҒАМГИНАМ МАКУН, Ё РАБ! (848)**

Дилам шодони ин айём, ту ғамгинам макун, ё Раб!
Ба назди мардуми олам ту бадбинам макун, ё Раб!
Ҳама хушҳолии олам зи рангу бўи зебо аст,
Ҳама шодӣ зи диндорӣ, ту бединам макун, ё Раб!
Ҳама андӯҳи ин дунё зи бадҳоҳии бадҳоҳон,
Хабаркаш муттаҳам бошад, суҳанчинам макун, ё Раб!
Ғаромат гарчӣ товон аст, паноҳам деҳ ба лутфи худ,
Ба шеъри мардуми чоҳил ту тазминам макун, ё Раб!
Тариқи чашми пинҳонӣ расон бар ман сурури худ,
Ту резон ашки чашмонро ба болинам макун, ё Раб!
Дилам масруру ҳам маҳзун, ту донӣ роҳи ҳикматро,
Аз он рӯзе, ки ман дорам, ту пойинам макун, ё Раб!
Агар хурсандиҳо ояд, Ҳусайно, ту накӯӣ кун,
Ба сидқи дил бишав пурсон, ту таҳзинам макун, ё Раб!
17.01.2018.

Ғаромат – товон, ҷарима, ҷуброн, зарар
Тазмин – овардани як байт ё мисраъ аз шоири дигар дар
шеъри худ.
Таҳзин – андуҳгин кардан касеро.

НОЗАНИНОНИ ҶАҲОН ОЗОР ДИДА БЕҲИСОБ (1041)

Нозанинони ҷаҳон озор дида беҳисоб,
Айби онҳо нест, аммо гардише аз осӣёб.
Осӣёби ҳар нафар, тақдири ӯ андар назар,
Ҳусни зебо неъмату дар ҷашми мардум он таноб.
Таъби мардонро бубин дар ҷашмашон ҳирсу тамаъ,
Маҳраму номаҳраме ин ҷо надорад иҷтиноб.
Гар ту дорӣ ҳусни зебо, худпарастихо макун,
Дар раҳи қасди ҳидоят ҷашми ту гӯяд ҷавоб.
Нозанине наздат ояд, фикри Мавлоро бикун,
В-арна бо ҳукми Худо дар охират бинӣ азоб.
Ҳусни зеборо чу дидӣ, дар дуо шав, эй Ҳусайн,
Ҷашми худро ҳифз кун, ҳаргиз набинӣ ту итоб.

09.06.2018.

ҲАР ҒАҲЕ ХОНДӢ НАМОЗЕ, АЗ ХУДО ЧАВҲАР ТАЛАБ (1058)

Ҳар ғаҳе хондӢ намозе, аз Худо чавҳар талаб,
Бо ҳузури қалби худ дар ҳар дуо маҳзар талаб.
Чавҳари асли, бидонӢ, ҳамчӣҳат дар оила,
Ҳам ризо аз ҳамсару аз хоҳару модар талаб.
Дарғаҳат обод бошад бо писар, ҳам духтарат,
Раҳму шафқат аз Худо бар рӯзи он маҳшар талаб.
Ин чаҳону он чаҳон обод бошад манзилат,
Дилнавозиҳо бикун, аз нафси худ дилбар талаб.
ДилбарӢ ояд ба ту аз ҳар нигоҳи мучтамаъ,
Чун таноби киштие бар кори худ лангар талаб.
Ҳар талаб дорӢ, Хусайн, зи баҳри ӯ холис бикун,
Дар сари ҳар як намоз ободии кишвар талаб.

30.06.2018.

**ДИДАИ МАН ШУД БА ДАРЁ,
ДАР НАЗАР ОН ШУД САРОБ (1059)**

Дидаи ман шуд ба дарё, дар назар он шуд сароб,
Назди ман Анқо биёмад, худ ба худ шуд он кабоб.
Ман гузаштам аз саробу ёфтам сад чашмае,
Назди он оташ бидидам шуд дуоям мустачоб.
Шукр кардам баҳри неъмат, ёфтам баҳри улум,
Нафъи оташро бидидам, бар суолам шуд ҷавоб.
Чашм пӯшидам зи сахрое, ки дорад хору хас,
Аз ҳарому аз маосӣ чунки кардам ичтиноб.
Худ ҳазар кардам мудом аз ғайри машруи Худо,
Нораво дидам ба чашмам, гарчи бошад он гулоб.
Қатраҳои оби гул бар ҳалқи ту ояд, Хусайн,
Шукри онро ту бигӯ, ҳар ҳарфи ту шуд як китоб.
30.06.2018.

БАР ДАРДУ РАНЧУ ҲАМ АЛАМ ТУ АЗ ХУДО ДАРМОН ТАЛАБ (1074)

Бар дарду ранчу ҳам алам ту аз Худо дармон талаб,
Софию покӣ аз гунаҳ аз дарғаҳи Субҳон талаб.
Бовар чу дорӣ бар Худо, пайваста шав бо роҳи ҳақ,
Андар ақида, ҳам амал аз сидқи дил имон талаб.
Шукре бикун ҳар рӯзу шаб, чун нестӣ муҳтоҷи кас,
Эминию оромиҳо аз дарғаҳи Султон талаб.
Ҳоруту Морут аз гунаҳ гаштанд охир зери чаҳ,
Андар раҳи сеҳри камин дурӣ ту аз шайтон талаб.
Осоиши ҳарду чаҳон вобаста бошад бо забон,
Ҳар он чи гуфтӣ бо яқин, бар қавли худ бурҳон талаб.
Ту аз Худоят, эй Ҳусайн, дар ҳар дуо шому саҳар,
Оромии ҳарду чаҳон, ободии даврон талаб.

04.07.2018.

«ТО»

ҲИҚМАТУ ПАНДИ ҚАЛАМ ДАР ШЕЪРИ МАВЗУНИ МАН АСТ (835)

Ҳикмату панди қалам дар шеъри мавзуни ман аст,
Маънии ҳар ҳикмате як қатра аз хуни ман аст.
Дар раҳи илми балоғат пайравӣ некон шудам,
Ҳар суханвар дар ғасоҳат моту мафтунӣ ман аст.
Оташи сеҳри сухан бошад ҳама сӯзу гудоз,
Сӯзи дил аз ёри ғор дар қалби маҳзуни ман аст.
Сафҳаи дилро чу бидам тозарангу ҳам сафед,
Доғи гарми ин қалам чун муҳри воҷуни ман аст.
Ганҷи бодовардари танзим кардам дар ғазал,
Ифтиҳои уқдаҳо ин ганҷи Қоруни ман аст.
Баҳри миллат ҳарчӣ гуфтӣ, кашфи онро гӯ, Ҳусайн,
Ҳарфи ҳикмат дар ғазал худ дурри макнуни ман аст.

11.01.2018.

Мот – ҳайрон, шигифтазада, мутааҷҷиб, ҳайратзада, ма-
бхут.

Маҳзун – афсурда, андуҳкаш, андуҳгин, тангдил, ҳазин,
ғамнок.

НОМИ НЕКИ ТОҶИКИСТОН ИФТИХОРИ ДАВЛАТ АСТ (840)

Номи неки Тоҷикистон ифтихори давлат аст,
Нақши заррин – Рӯзи Ваҳдат зарнигори давлат аст.
Барқи неругоҳи Роғун дар замони илму фан
Обрӯи миллату ҳам иқтидори давлат аст.
Кишвари мо – Тоҷикистон сарзамини оби соф,
Рушди ҳифзи оби дунё ибтикори давлат аст.
Ҳар бинову нақбу пул бар мардумаш бошад мадад,
Илму фан, навоарӣ ҳам дастиёри давлат аст.
Пешрафти иқтисодӣ эҳтимоми Пешвост,
Рушди бемайлон сутуни устувори давлат аст.
Обрӯи фарди тоҷик, ту бидонӣ, эй Ҳусайн,
Эътимоду эҳтирому эътибори давлат аст.

06.07.2018.

ТОҶИКИСТОН САРЗАМИНИ ҲИҚМАТИСТОНИ МАН АСТ (842)

Тоҷикистон сарзамини ҳикматистони ман аст,
Дар фазои бекарон чун шамси тобони ман аст.
Ҳикмати аҳли хирад поянда дорад давлаташ,
Зарраи хокаш чу сурма нури чашмони ман аст.
Сарзамини Тоҷикистон ҷаннати рӯи замин,
Кишвари соҳибдилони давру даврони ман аст.
Тоҷикистон, хоку обат шуд муқаддас дар сафар,
Мисли Юсуф гар бичӯям, Мисру Канъони ман аст.
Чашми ман равшан шавад бо гарди хоки ин Ватан,
Марзу бумаш бо муҳаббат қасру унвони ман аст.
Тоҷикистон шуд, Ҳусайно, фаҳри ту андар ҷаҳон,
Дар ғазал доим бигӯ: Тахти Сулаймони ман аст.

01.06.2018.

МИНБАРИ ШЕЪРУ ҒАЗАЛҶО ҲИҚМАТИСТОНИ МАН АСТ (844)

Минбари шеъру ғазалҷо ҳиқматистони ман аст,
Маҳфили васли азизон боғу бўстони ман аст.
Маънии ҳар як ғазал, ҳар нукта назди орифон
Дар садаф дурре бувад, аз баҳри Уммони ман аст.
Дурри маъниро бисуфтам, наср гардид аз қалам,
Ҳарфи ман беқофия – дурри парешони ман аст.
Зарфи ҳар як ҳарфи ман мизони вазну ҳам арӯз,
Сафҳаи ҳар як варақ ташбеҳи майдони ман аст.
Аз само ояд ба ман талқини илҳами Худо,
Ҳар чӣ гӯям дар ғазал, бе амру фармони ман аст.
Ҳар касе чӯяд асар, бар вай бигӯ, Ҳочӣ Хусайн,
Равшани ҳар ғазал нури дурахшони ман аст.

30.05.2018.

ХАРОБИҲОИ ИН ОЛАМ ЗИ ВАСВОСИ ШАӢТИН АСТ (864)

ХаробиҲои ин олам зи васвоси шаӢтин аст,
Ҳама иғвову исёнҳо аз он дилҳои ғамгин аст.
Агар роҳи раҳоиро наӢбӣ дар замири худ,
Зи даргоҳи Илоҳӣ пурс, зеро Ҳақ ниҳонбин аст,
Агар сӯи Худо рӯ оварад аз покии имон,
Шифову офият Ӣбад, агар бемору мискин аст.
Марав бо роҳи шайтонӣ, ки бар ҷонат зиён ояд,
Ҳама гумроҳии мубҳам чу мори зери болин аст.
Ҳаводис дар ҳаӢти ту талоши зиндагӣ дорад,
Назофат гар намечӯӣ, ба мисли оби чиркин аст.
Хусайно, зуҳду тақво кун зи ҳар бадномии олам,
Бидон, роҳи ҳидоятҳо ҳама аз дину оӣин аст.

02.02.2018.

БА МАРДУМ ХАЙРУ ЭҲСОН КУН, АГАР МОЛАТ ФАРОВОН АСТ (890)

Ба мардум хайру эҳсон кун, агар молат фаровон аст,
Ба охир мерасад фардо, агар мулки Сулаймон аст.
Ҳама дороии олам ба ризқи ту гарав бошад,
Мақун зоеъ гаравгоне, ки он таълими Қуръон аст.
Ҳар он кас мешавад мумсик, ба моли ӯ талаф ояд,
Қадаш ҳам мезанад рӯзе, агар сарви хиромон аст.
Саховатмандии Ҳотам ба ҳар кас рамзи ҳифзи мол,
Агар дасти саҳо н-ояд, ба моли худ гаравгон аст.
Бахиле ҳамраҳи мумсик чудо буда зи дини худ,
Паси фардо – ба рӯзи ҳашр аз қораш пушаймон аст.
Ҳусайно, ту қарамқо кун, нигар ҳоли ғарибонро,
Нақӯқорию хайри ту зи авсофи бузургон аст.

23.02.2018.

ГАР ИФФАТЕ Н-ОЯД ЗИ МО, ХАВҒУ РАҶО МОРО БАС АСТ (908)

Гар иффате н-ояд зи мо, хавфу раҷо моро бас аст,
Ҳарчанд аз хотир равем, ёди Худо моро бас аст.
Асли ҳаё дар чашми мо, мисдоқи он бошад назар,
Чун гавҳари имони мо шарму ҳаё моро бас аст.
Зулму ситам шуд нораво бар аҳли ҷаннат аз карам,
Аз ёри содиқ гар расад ҷавру ҷафо, моро бас аст.
Ту аҳли дузахро бубин: нуре надорад дар ҷабин
Андар наҷот омад яқин: дасти дуо моро бас аст.
Омад башорат: дар саҳо гар зарра бошад неъматаш,
Ҷӯем агар мо раҳматаш, дасти саҳо моро бас аст.
Ту аҳли ҷаннатро бубин бо ояти Қуръон, Ҳусайн,
Андар ғазал шукрона гӯ, доди Худо моро бас аст.

07.08.2018.

Ҷабин – пешонӣ, ҷабха, носия.

ФИКРИ ЧУҒЗИ БАДМАНИШ БАР ҶОНИБИ ВАЙРОНА РАФТ (910)

Фикри чуғзи бадманиш бар ҷониби вайрона рафт,
Мурғи хушово, валекин бар дари кошона рафт.
Зиндагии ҳарду чинс ибрат бувад дар ин ҳаёт,
Мушу мор андар замин дар ҳолати мастона рафт.
Гар хароботе ту дидӣ, фикри Мавлоро бикун,
Майпараст аз хонаи худ бар дари майхона рафт.
Ҳар киро бошад гурез аз ҷоҳилони беадаб,
Солике бо пири худ дар роҳи Ҳақ мардона рафт.
Боли нозук мезанад аз баҳри гул ҳар булбуле,
Ҳар кучо, ки шамъ бошад, ҷониби парвона рафт.
Дар садаф бингар, Хусайно, ибрате аз он бигир,
Чавҳарӣ баҳри садаф на аз пайи дурдона рафт.

08.03.2018.

ВАСФИ ИНСОНИ НАКӢ БОШАД КАМОЛИ МАЪРИФАТ (922)

Васфи инсони накӢ бошад камоли маърифат,
Чапми бахшиш аз гуноҳ андар хисоли мағфират.
Васфи инсонӣ бувад хулқи ҷавони пурхунар,
Одамӣ аз авфу бахшоиш биёбад мартабат.
Васфи инсонӣ ту дорӣ, шукри неъмат ҳамраҳат,
Ҳеҷ гаҳ маҳзун машав аз баҳри молу манзилат.
Тандурустӣ бар ту ояд, зухду тақво пеша гир,
Дур гардонӣ ба он аз тан заволи офият.
Растагориho бубин, бошӣ саломат назди халқ,
Дар салоҳ андеша кардӣ, он маҷоли машварат.
Васфи неконро шунидӣ дар ҳаётат, эй Ҳусайн,
Дар ғазал иншо бикун, фархунда ҳоли оқибат.

11.03.2018.

ҚАДРИ МАН ДАР ЗЕҲНИ ТУ АЗ ШЕЪРИ МАВЗУНИ МАН АСТ (936)

Қадри ман дар зеҳни ту аз шеъри мавзуни ман аст,
Гавҳаре дар дасти ту он дурри макнуни ман аст.
Санги марворид, дидӣ, назди нокас оҳаке,
Лаълу ёкути ғазал аз қалби пурхуни ман аст.
Носипосӣ аз ту ояд, таъна бошад дар калом,
Найзаву ҳам ханчаре бар қалби маҳзуни ман аст.
Найзаро бар ман мазан, назмам бимонад дар гарав,
Дар давидан сӯи Ҳақ он аспӣ мархуни ман аст.
Унсу оромӣ биёбам дар васила бо суҳан,
Манзилам дар қалби ту, он байти маскуни ман аст.
Шеъри мавзуни Ҳусайн, ҳузне наорад дар ҳадаф,
Ӯ бигӯяд ҳар ғазал: Маънӣ зи мазмуни ман аст.

19.03.2018.

ДАСТИ ЁРОНРО БИГИР ДАР МУШКИЛИҲОӢ ҲАЁТ (950)

Дасти ёронро бигир дар мушкилиҳи ҳаёт,
Раҳми Раҳмон мерасад, аз ту чу ояд илтифот.
Меҳрубониҳи бикун бар додару ҳам хоҳарат,
Мерасад рӯзе, ки мебахшандат аз ғамҳи наҷот.
Фикр кун ҳоло, ки дорӣ сарвату моли зиёд,
Баҳри муҳтоҷе саҳи кун, гарчӣ бошад он закот.
Раҳму шафқат дар дилат парвона гардонад туро,
Аз барои васли шамъе мешавад дастат қанот.
Манманӣ ҳаргиз макун, зеро намедонӣ қадар,
Ояти Қуръон бихон аз сураи “Ваззориёт”.
Сӯзане сӯроҳ бошад, бигзарад аз он шутур,
Гар Худо хоҳад, шавад дар ояти Самм-ул-хиёт.
Ту насиҳат кун, Ҳусайно, беҳтарин аъмоли хайр,
Зиндагӣ аз баҳри мардум дар ғазал оби ҳаёт.

24.03.2018.

АНДАР ЗАБОН ЧУ ОЯД ҲАР ОН ЧӢ ДАР ЗАМИР АСТ (955)

Андар забон чу ояд ҳар он чӣ дар замир аст,
Айбаш кушода гардад, ҳарчанд ӯ амир аст.
Ҳар он чӣ буд нагуфта, ганҷест он нуҳуфта,
Ҳар кас, ки гуфт бефикр, бар қавли худ асир аст.
Оқил суҳан бигӯяд бо ҳукми ақли солим,
Он кӣ зи ақл дур аст, чун шоҳи бевазир аст.
Гар дар суҳан дарой, дар он риоя бояд,
Инсон чу кам суҳан гуфт, монанди он Башир аст.
Вақто касе бигӯяд бо ту суҳан ба ҳарза,
Гар арҷманд бошад, дар назди ту ҳақир аст.
Гуфти Ҳусайн ишорат бар қавлу амал буд,
Ҳар кас ба он амал кард, он шахси беназир аст.

02.04.2018.

МАН ТАМАННО МЕКУНАМ, ОБОД БОШАД МАНЗИЛАТ (992)

Ман таманно мекунам, обод бошад манзилат,
Зинати маҷлис туй, гул мениҳам дар маҳфилат.
Дастӣ шафқат бар сарам бигзору ҳарфи хуш бигӯй,
Доварӣ дар байни мо мумтоз бошад омилат.
Бартарӣ бар ман чу ояд, ман ниғаҳбони туям,
Мекунам осон ба сидку меҳр кулли мушкилат.
Сангу чӯби ин чаҳон андар бинои умри ту,
Лаҳзаи озоишу девор бошад моилат.
Качии девор дидӣ, пурҳазар шав аз хатар,
Дар талотум мавҷи дарёвор шӯяд соҳилат.
Ҳар чӣ гӯяд баҳри ту андар ғазалҳояш Ҳусайн,
Роҳи ту равшан кунад, дурдона гардад ҳосилат.

20.05.2018.

ПАРТАВИ РӯИ МАҲАТ БАДРИ ШАБИСТОНИ МАН АСТ (994)

Партави рӯи маҳат бадри шабистони ман аст,
Ҳар гияҳ бо номи ту зеби гулистони ман аст.
Номи некат дар дилам пайваста бошад рӯзу шаб,
Баҳри ҳифзи номи ман номат ниғаҳбони ман аст.
Васфи аъмоли накӯ тобанда гардад чун қамар,
Чехраи тобони ту шамъи фурузони ман аст.
Ҳадяи ҳар як сухан манзума бошад баҳри ту,
Риштаи манзумаат насри парешони ман аст.
Зеби рӯят дар ҷаҳон обод гардонад маро,
Маскани ободи ту зеби биёбони ман аст.
Ҳамсарат дар ҳар мақом шоиства бошад, эй Ҳусайн,
Худ бигӯ аз хидматаш ҳар байти девони ман аст.

20.05.2018.

БАРҚИ НЕРӢҒОҲИ РОӢУН ИФТИҲОРИ МИЛЛАТ АСТ (1006)

Барқи Нерӯгоҳи Роғун ифтихори миллат аст,
Дар раҳи ободӣ ин нур иқтидори миллат аст.
Тоҷикистони азизам, фаҳри мо Роғуни туст,
Пешвои одили мо нангу ори миллат аст.
Ирзу ҷоҳи Тоҷикистон аст нуру равшанӣ,
Баъд аз ин фардои тобон интизори миллат аст.
Обрӯи халқи тоҷик равнақи Роғун бувад,
Гар Ватан гул мекунад, фасли баҳори миллат аст.
Барқи Нерӯгоҳи Роғун худ ба худ н-омад ба даст,
Ин ҳама аз азми неки Шаҳрӯри миллат аст.
Васфи Роғунро бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Пешрафти Тоҷикистон эътибори миллат аст.

26.05.2018.

ХОКИ РОҲИ ОН НАКЌКОРАМ, КИ РАФТОРАШ НАКЌСТ (1010)

Хоки роҳи он накўкорам, ки рафтораш накўст,
Сар фуруд меоварам вақто ки гуфтораш накўст.
Дар амал, ҳам дар суҳан адлаш чу бошад дар назар,
Бо саодат мешавад он кас, ки бозораш накўст.
Адлу инсофу диёнат маҷмаъи байт-ул-ҳикам,
Ҳеч гаҳ ғамгин нашуд шахсе, ки сардораш накўст.
Гар шифо чўйӣ, бувад дармони дардат аз шакар,
Нафъе орад баҳри ту ҳар ҷо шифокораш накўст.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, дарде набинад мардумат,
Байни абнои башар дасти дуодораш накўст.
Ҳар чӣ гуфти дар ғазал, рушду ҳидоят дар барат,
Шеъри худ такрор кун, зеро ки такрораш накўст.

27.05.2018.

САҲВУ ХАТОҲОӢ ФУЗУН ГИРДОБ БОШАД ДАР ҲАӢТ (1014)

Саҳву хатоҳои фузун гирдоб бошад дар ҳаёт,
Дар мавҷи вай ғарқа шавад шахсе, ки шуд беэҳтиёт.
Аз иштибоҳи марду зан вайронӣ ояд ноилоҷ,
Ислоҳи онро ту бубин, аз лағзише кун эҳтиёт.
Ғар ту фаромӯш кардай, мадҳе накун ту нодуруст,
Ҳар як ғалат ё як хато бар ту биёрад мушкилот.
Саҳве макун андар раҳат, даъво макун чун ҳақпараст,
Ғар бошӣ ҳам ту ҳақпараст, аз ҳақ биёяд он сифот.
Даъвии ноҳақ дар суҳан ранҷе чу орад бар бадан,
Озори он дар анҷуман бар ту наорад илтифот.
Дар баҳри маънӣ ғарқ шав бо он чӣ гуфтӣ, эй Ҳусайн,
Андар илоҷаш ҳар нафар бо панди ту ёбад наҷот.
30.05.2018.

ЛАЪЛУ ЁЌУТИ ЧАҲОН ДАР ҚИМАТАШ ИНКОР НЕСТ (1020)

Лаълу ёқути чаҳон дар қиматаш инкор нест,
Ҳар кӣ инкораш кунад, аз мардumi хушёр нест.
Қадри чавҳарро бидонад аҳли фазлу маърифат,
Гавҳари қиматбаҳо дар домани чӯйбор нест.
Фаҳмиши роҳи ҳақиқат тоза созад фикри мард,
Фаҳмиши нур-ул-худо дар назди ӯ душвор нест.
Дар Бадахшон лаъл беҳтар, донаи гандум зиёд,
Қаҳтӣ ояд он замон, гар ғалла дар бозор нест.
Лаъли хушрангу гарон – дар донааш сирри ниҳон,
Гар нафаҳмӣ он нишон, дар қалби ту асрор нест.
Дар ғубор аст, эй Ҳусайн, асрори пинҳони Илоҳ,
Ҳар касе ғофил бувад, аз ҷумлаи аброр нест.

13.01.2018.

УСТУВОРӢ ДАР ҲАЁТ ИН РАМЗИ ФАҲРИ ОДАМ АСТ (1022)

Устуворӣ дар ҳаёт ин рамзи фаҳри одам аст,
Сулҳу оромии давлатҳо низоми олам аст.
Байни миллатҳои дунё меҳр – ин роҳи наҷот,
Чун бихишти ҷовидон дидори ёри ҳамдам аст.
Иттиҳоди аҳли олам вочибот аз амри Ҳақ,
Кӯмаку имдоди мардум як нишони Ҳотам аст.
Ихтилофи байни адён нафрати мардум бувад,
Фитнаву буғзу адоват нақши роҳи мубҳам аст.
Ақли инсонӣ мудом андар ҳаёли молу чиз,
Гар наояд об дар чӯ, чашми гул бар шабнам аст.
Сӯи бадхоҳон марав дар ин ҳаётат, эй Ҳусайн,
Ҳамраҳӣ бо некувон – ин як нишони Ҳотам аст.

02.06.2018.

ВАСФИ ҚУРЪОН ДАР КУТУБИ ОСМОНӢ «МОДАР» АСТ (1027)

Васфи Қуръон дар кутуби осмонӣ «модар» аст,
Ин Каломи осмонӣ баҳри дунё лангар аст.
Лангари киштӣ ту дидӣ назм созад рӯи баҳр,
Дар раҳи осудагӣ ҳам васфи Қуръон дилбар аст.
Дилбарӣ орад ба мо дар ин ҳаёти бомаром,
Байни абнои башар бо ҳукми худ он довар аст.
Ҳукми Қуръон бо адолат рӯи оламро гирифт,
Бо қироат, ҳам шарофат бар кутуб он сарвар аст.
Чашмаи Қуръон, бидонӣ, ин шифои аҳли дард,
Баҳри хосу ом чун шофии рӯзи маҳшар аст.
Маънии Қуръон бигир бар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Ин ҷаҳону он ҷаҳон андар суҳанҳо ҷавҳар аст.

02.06.2018.

ДАР ҲАДАФ ОДАМ ШУДАН ИН МАҚСАДИ ИНСОНӢ АСТ (1042)

Дар ҳадаф одам шудан ин мақсади инсонӢ аст,
Дар масири одамият ҳукми он ЯздонӢ аст.
ҒайриинсонӢ авомил – нафси инсон дар назар,
Бо мурувват, ҳам итоат дар ҳаёт осонӢ аст.
Таъби шайтон сустию андар маосӢ фикри ту,
Қасди ноҳақ иртиқоби роҳи бад шайтонӢ аст.
Роҳи мо дар ин ҷасад рамзи начоти он сабаб,
Ҳам ҳаёти мову ту дар ин ҷаҳон меҳмонӢ аст.
Одаму одамгарӢ асли шарофат баҳри мо,
Бар саодат меравем, ар роҳи мо ирфонӢ аст.
Ту бипурс аз нафси худ маънии одамро, Ҳусайн,
Асли он ободию андар дилат имонӢ аст.

12.06.2018.

ҶАВРУ СИТАМ, ИСЁНГАРӢ АВСОФИ ШАЙТОН БУДУ ҲАСТ (1073)

Ҷавру ситам, исёнгарӣ авсофи шайтон буду ҳаст,
Гумроҳии ҳарду ҷаҳон аз нафси ҳайвон буду ҳаст.
Зулму ситамро ту бубин, бепоя бошад дар ҷаҳон,
Кибру ғуруру манманӣ аз ҷавру исён буду ҳаст.
Дурӣ бичӯ аз роҳи бад, ҳаргиз набинӣ ту зарар,
Роҳи хиёнат бесамар он роҳи вайрон буду ҳаст.
Ҳаргиз машав ту муфтаҳар, дар дасти ту моли гарон,
Фикре бикун дар ин ҷаҳон бозори арзон буду ҳаст.
Роҳи садоқат пеша гир, дасти ятимонро бигир,
Донӣ ҳаёти одамӣ бар мо чу меҳмон буду ҳаст.
Некӣ бикун дар ин ҳаёт бо қадри имкон, эй Хусайн,
Ҳар кори хайри кардаат чун шамси тобон буду ҳаст.

04.07.2018.

СУҲБАТИ МАРДОНИ НЕКӢ ХИРМАНЕ АЗ ГУЛШАН АСТ (1080)

Суҳбати мардони некӢ хирмане аз гулшан аст,
Ҳар нафар дар ин чаман монанди шамъи равшан аст.
Шамъи равшанро надидӢ, ту мағӢ он айби кас,
Феъли бад дар ин ҷаҳон аз якдигар ранҷидан аст.
Дар ҳаётат ҳар ҷӣ бинӣ, бишмураш он даври худ,
Тири олабро бубин дар меҳваре чархидан аст.
Маърифат дар ин ҷаҳон ҳам огаҳӣ аз амри Ҳақ,
Душмани ғаддорро аз решааш баркандан аст.
Адлу инсофу диёнат чист? - Аз раҳмоварӣ,
Ќурми ҳар як бандаеро бе иваз бахшидан аст.
Кори ту дар ҳар ғазалҳои равон, Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Донаи хайру саховат дар ҷаҳон коридан аст.

06.07.2018.

МАҚОМУ МАНЗИЛИ ОЛИМ ДАР ИН ОЛАМ ЧУ БЎСТОН АСТ (1083)

Мақому манзили олим дар ин олам чу бӯстон аст,
Ҳазорон гул пур аз нуре ба мисли шамси тобон аст.
Мунаввар мекунад дунё, рабояд ҷаҳлу нодонӣ,
Шавад омил ба илми худ, ҳама гуфташ зи Қуръон аст.
Нишони мардуми ҷоҳил ҳама ваҳму ҳаросу тарс,
Ки ӯ бетоқатӣ дорад, зи бадхоҳон парешон аст.
Таваккул мекунад олим ба он андеша, к-ӯ дорад,
Фасоҳат дар забони ӯ, ба ҳар маҳфил сухандон аст.
Фазилатҳои инсонӣ ҳама аз назму ҳам тартиб,
Агар олим шавад маҳбуб, ба нуқсонҳо чу ҷуброн аст.
Муриди Шамси Табрес, Хусайно, дар каломат шав,
Бичӯ роҳи саодатро, ки он фарҷоми девон аст.

13.01.2018

САВТУ ОВОЗАТ ФАҚАТ ПАРВОНАИ РОҲИ МАН АСТ (1090)

Савту овозат фақат парвонаи роҳи ман аст,
Ман ҳамон шерам, ки маъвои ту даргоҳи ман аст.
Қуввате бахшад ба ман меҳри ту байни хосу ом,
Ёри содиқ, суҳбатат гулхонаи шоҳи ман аст.
Ақлу ҳикмат назди ман сарчашмаи яздониянд,
Ҳар касе ҳамроҳи чин, девона дар чоҳи ман аст.
Фикру зикрат дар сарам, авсофи ту бошад хирад,
Ҳар касе сангат занад, паймонаи оҳи ман аст.
Дар сухан андоза дорам, чоми ман дар дасти ту,
Дар низоми шеърӣ худ гӯянда дилхоҳи ман аст.
Ошӯни меҳри ту бошад муроди чони ман,
Ту бигӯ, Ҳоҷӣ Ҳусайн, – Ин хона даргоҳи ман аст.
21.07.2018.

Парвона – пешопеши шер равад ва овоз кунад, то ҷонварон
дигар овози онро шунида худро бар канор гиранд ва шерро бо
ӯ улфатест.

ДАРДУ РАНҶИ БЕШУМОР АЗ КАСРАТИ НОДОРӢ АСТ (1099)

Дарду ранчи бешумор аз касрати нодорӣ аст,
Мустамандӣ байни мардум ранчу ҳам беморӣ аст.
Бо ғаму ташвиши дунё бигзарад ин рӯзу шаб,
Дар назар он сабри Айюбӣ гуле дар хорӣ аст.
Умри инсон мисли боду даргузар бо ғафлате,
Беҳабар мондӣ, равад, ҳолат табоҳу зорӣ аст.
Неши гаждумро надидӣ, захр дорад дар ниҳон,
Тухмату бухтон ба ту аз нафрату безорӣ аст.
Гар ту ифшо мекуни розу ниёзат бар касе,
Ҳусни хулқ ифшо бикун, гар нақди ту бозорӣ аст.
Беғамӣ ояд ба ту бо хулқи некӯ, эй Ҳусайн,
Бо қалам розат бигӯ, ки шеъри ту асрорӣ аст.

24.07.2018.

**ЛУТФИ ҲАҚРО ТУ БУБИН,
КИ БО МАРОМ ОМАД ҲАЁТ (1100)**

Лутфи Ҳақро ту бубин, ки бо маром омад ҳаёт,
Гарчи нофармонӣ бошад, бардавом омад ҳаёт.
Ќурму исён дар замин, ҳам бесаботӣ дар само,
Бо вучуди ин хатоҳо бонизом омад ҳаёт.
Илми ғайбу ҳикмати он аз тасаввур берунанд,
Баҳри нафъи мардуми хосу авом омад ҳаёт.
Назди мардум шайхи ориф марди соҳибхонақоҳ,
Ҳоли худро худ бидонад, бо паём омад ҳаёт.
Пояи адли Илоҳӣ устувор андар замин,
Фикри онро гар кунӣ, бо сад мақом омад ҳаёт.
Дар раҳи лутфи Худо шукрона гӯ доим, Ҳусайн,
Умри ту бо баҳраҳову мустадом омад ҳаёт.
Як ҳазору яксадӣ шуд то ғазал андар адад,
Офият ҳам дар тану беинтиқом омад ҳаёт.

24.07.2018.

ГАР ДИЛАМ АЗ КАС БИМОНАД, ГАВҲАРАШ ДАРКОР НЕСТ (1101)

Гар дилам аз кас бимонад, гавҳараш даркор нест,
Зери дарё ғарқ гардам, лангараш даркор нест.
Назди ман ҳар ғаҳ чу ояд, одаташ макру ҳиял,
Гар бинолад рӯзу шаб, чашми тараш даркор нест.
Сеҳру афсун мекунад, ҷодугарӣ ҳам дар амал,
Аз барои бахту иқбол ахтараш даркор нест.
Дар дилаш некӣ набошад, пуштибонӣ бесамар,
Ҷонпаноҳиҳо кунад ҳам, сангараш даркор нест.
Номаяш бинвишта рӯи об чун нақши ҳубоб,
Дар раҳи ҳифзи амонат дафтараш даркор нест.
Байни мардум гар бидидӣ шахси номард, эй Ҳусайн,
Гарчи бошад қаъри дарё, анбараш даркор нест.

26.07.2018.

ҲАМНИШИНӢ БАРДАВОМ БО МАРДУМИ ДОНО ХУШ АСТ (1115)

ҲамнишинӢ бардавом бо мардуми доно хуш аст,
Муҳтавои ҳар нишаст аз нуктаву маъно хуш аст.
Маҷлисе ё анҷуман, нафъи бузургон дар назар,
Ҳар ибодат бо ҳулус аз баҳри он якто хуш аст.
Дар нишастии олимони масраф шавад моли касе,
Меҳрубониву саҳо аз мардуми доро хуш аст.
Зарҳариде гар ту дидӣ, ҳамнишин бо ӯ машав,
Чун муҳаббат бо каниз бар Вомику Узро хуш аст.
Ҳамнишин шав бо бузургон дар макони хушҳаво,
Роҳату ҳам орамидан дар лаби дарё хуш аст.
Риштаи назми Ҳусайн, аз гавҳари маъно пур аст,
Дар ҷаҳонбинӣ ба мо андешаи фардо хуш аст.

30.07.2018.

ГАР ДИЛЕ ДОРАД МУҲАББАТ, ОН ДИЛИ ДЕВОНА НЕСТ (1123)

Гар диле дорад муҳаббат, он дили девона нест,
Баҳри хубони ҷаҳон меҳру вафо бегона нест.
Шафқату ишқу маваддат меҳрубонӣ дар ҷаҳон,
Хотири шамъи латофат сӯзиши парвона нест.
Ҳамдаму ҳамрози мардон ишқи пок аст, эй азиз,
Бевафойӣ баҳри ҷонон ҳиммати мардона нест.
Дилбару дилдори дунё – навъи он бошад зиёд,
Маънии соғар, чу донӣ, асли он паймона нест.
Нобакору фочире гар бо ту бошад ҳамнишин,
Хонаи ободи ту андар назар кошона нест.
Дафтари ашъори ту дар баҳри омӯзиш, Ҳусайн,
Баҳри аҳли ишқ гӯ: Ашъори ман афсона нест.

05.08.2018.

ОМАДУ РАФТИ НАФАС ДАР ДАСТИ ИНСОН НЕСТ, НЕСТ (1125)

Омаду рафти нафас дар дасти инсон нест, нест,
Дар масири зиндагӣ савдои осон нест, нест.
Ҳар нафас, бояд бидонӣ, неъмате аз баҳри ту,
Ҳар гаҳе зоеъ шавад, бар он ниғаҳбон нест, нест.
Ҳар нафас шукрона гӯ бар неъматӣ Парвардигор,
Ҳақшиносиҳо бикун, ин роҳи шайтон нест, нест.
Дарди руҳи маънавӣ – он ишқи Мавлоноӣ Балх,
Гар даво н-орад ба ту, он шамси тобон нест, нест.
Пардапӯшӣ мекуни ту фикри худро бо ихом,
Дар гумон он ҳар чӣ ояд, назми девон нест, нест.
Матлаби ҳар ҳарфи ту бошад, Ҳусайно, лутфи Ҳақ,
Ҳар нафас шукрона гӯ, назмат парешон нест, нест.
05.08.2018.

ХОБИ ШИРИН ДАР ВАТАН АЗ БЕҲТАРИНИ НЕЪМАТ АСТ (1126)

Хоби ширин дар Ватан аз беҳтарини неъмат аст,
Хотири ҷамъи азизон баҳри моён давлат аст.
Волидон кӯшанд дар таълими фарзандони худ,
Рӯзу шаб коре кунанд, ин кор айна раҳмат аст.
Ҷаҳлу нодонӣ чу орад фитна дар байни авом,
Тирагӣ дар ақли нодон баҳри мардум зулмат аст.
Тирагӣ дар ақл дидӣ, илму донишро талаб,
Тарбият баҳри ҷавон аз моли Қорун қимат аст.
Поси хотирдорӣ шуд монеа бар роҳи бад,
Сарнавиштам дар Ватан иқболу баҳти қисмат аст.
Хоки намноки замин ҳамраҳ наояд бодро,
Эй Ҳусайн, андарз гӯ бар халқ, зеро фурсат аст.

05.08.2018.

БАҲРУ УӢӢНУС ҶО ДАР КӢЗА ГАРДИД ОҚИБАТ (1127)

Баҳру уӢӢнус ҷо дар кӢза гардид оқибат,
Дониши шас(т)солаам якрӯза гардид оқибат.
Дар раҳи шеърӯ ғазал ҳикмат бичӯстам аз Худо,
Шамси ақлу донишам тобанда гардид оқибат.
Маънии олам мисоли лаъл дар ақли ман аст,
Санги хоро аз хирад рахшанда гардид оқибат.
Қуввати худро бисанҷам дар раҳи шеърӯ ғазал,
Шеъри ман аз лутфи ҳақ поянда гардид оқибат.
Қаъри уӢӢнус, дидӣ, дурру марворид дар он,
Эй Ҳусайн, ин дил сафобахшанда гардид оқибат.
Шукри неъмат мекунӣ, дар кӢза дорӣ баҳри худ,
Қатра оби мурда диду зинда гардид оқибат.

05.08.2018.

УШШОҚИ АТЛАС (1129)

Шуҳратовар баҳри миллат ин матои атлас аст,
Рӯзи иди атласи мо иҷтимои атлас аст.
Офаридан навъи адрас баҳри мо навоварӣ,
Тозаву гулпӯшии мо ихтирои атлас аст.
Риштаи абрешимин шуд тору пуди ин матоъ,
Дар ҷаҳон болонишин шуд муддаои атлас аст.
Куртаи атлас бизебад дар тани ҳар навҷавон,
Дилпазир аз баҳри Зебо ҳар зирои атлас аст.
Дар ҷаҳон бо номи тоҷик шуҳраташ боло шуда,
Фаҳри миллат шуд ҳувайдо, иддаои атлас аст.
Ҷилва дорад беқасаб, хонатласу шоҳӣ, Ҳусайн,
Ҳар ҷӣ орад равшанӣ, таҳти шуои атлас аст.

12.08.2018.

“СОИ МУСАЛЛАСА”

**ОМАД БАШОРАТ БАҲРИ МО АЗ ОСМОН
БОРОНИ ҒАЙС (1630)**

Омад башорат баҳри мо аз осмон борони ғайс,
Андар маломат бесадо оби равон борони ғайс.
Нармӣ биёрад бар замин, зебо шавад ҳар навниҳол,
Ҳам бо латофат хушнаво, худ бегумон борони ғайс.
Борони найсони баҳор хайре биёрад баҳри халқ,
Дар ғояте садҳо ато андар ниҳон борони ғайс.
Андар баҳор абри сияҳ гармӣ бигардонад муҳит,
Гарчи салобат аз фазо худ беиён борони ғайс.
Фарёд ояд аз само, равшан кунад чашмони мо,
Мисли ҳичомат худ даво гар ноаён борони ғайс.
Андар низоми ин ҳаёт назме чу ибрат, эй Ҳусайн,
Рамзи саодат ҳам сафо назми равон борони ғайс.

25.09.2019.

«ЧИМ»

**БҮҲАНИФА ДАР БАШОРАТ БАҲРИ
УММАТ ЧУН СИРОҚ (1580)**

Бӯҳанифа дар башорат баҳри уммат чун сироч,
Соҳиби илми каромат васфи ӯ андар Хироч.
Хидмати Нӯъмони Собит худ даво бар миллат аст,
Мақтаби фикҳаш шарофат ҳалли мушкил шуд илоҷ.
Садди раҳ шуд бар фасоду фитнаи бемазҳабон,
Дар ривоят бо часорат фикри ӯ шуд дар ривоч.
Зиндагӣ дар байни мардум сар шавад аз оила,
Номи некаш бо адолат дар шурути издивоҷ.
Гар назар кардӣ ба дунё беҳтарини мазҳаб аст,
Роҳи мазҳаб бар ҳимоятҳо надорад эҳтиёҷ.
Дар раҳи осониҳои мазҳабат гӯ, эй Ҳусайн,
Бӯҳанифа дар ҳидоят бар сари уммат чу тоҷ.

03.09.2019.

«ҲО»

**ҲАР ГАҲЕ ПИРӢЗИ ОЯД ДАР АМАЛ,
ГАРДӢ НАЧЕҲ (1632)**

Ҳар гаҳе пирӯзи ояд дар амал, гардӣ начех,
Баҳрамандӣ аз ту бояд то нагардӣ худ манех.
Ризку рӯзӣ аз ҳалолу бахту иқболат бубин,
Ҳар насибе гар биёяд баҳри худ гӯ он забех.
Гар наво созад муғаннӣ, савти Довудӣ бидон,
Ҳофизе ҳар гаҳ сарояд, васфи ӯ марди фасех.
Сурате дидӣ ба чашмат худ, мапиндораш ҳақир,
Ҳар зане бадрӯ намояд, ту магӯ онро қабех.
Хайр кун дар ин ҳаёту аз бадон дурӣ бичӯ,
Баҳри ту наздик шояд бар хилофи он назех.
Дил кушо бо ҳарфи худ ҳам бо қаламҳо, эй Ҳусайн,
Шодмониҳо биёяд қалби ту гардад фарех.

22.09.2019.

«ХО»

**ТАҒЙИРИ ҲУКМИ ҚУРЪОН ОЯТ ЧУ
ГАШТА МАНСУХ (1680)**

Тағйири ҳукми Қуръон оят чу гашта мансух,
Ҳаргиз нагашт бурҳон оят, чу гашта мансух.
Дар истилоҳи тафсир бархе маонӣ оёт,
Огаҳ кунад чу аркон, оят чу гашта мансух.
Ҳукмаш шавад дигаргун бо ояҳои носих,
Ояд зи ҳукми осон оят чу гашта мансух.
Теъдоди ояҳоро гӯянд, ки шастушаш ҳаст,
Бошад ба адли мизон оят чу гашта мансух.
Тақсими услуби он берун зи дахли тавҳид,
Он ҳам ба амру фармон оят чу гашта мансух.
Таълими ҳукми Қуръон воҷиб бувад, Ҳусайно,
Тағйири ҳукми раҳмон оят чу гашта мансух.

21.10.2019.

«ДОӢ»

**КИШВАРИ ОЗОДИ ТОҶИК
ДАР ҶАҲОН ОБОД БОД! (832)**

Кишвари озоди тоҷик дар ҷаҳон обод бод!
Давлаташ поянда боду мардумонаш шод бод!
Марзу бумашро ҳимоятгар ҷавонони ҷасур,
Ҳар ҷавони паҳлавон чун Рустаму Фарҳод бод!
Кинаву бухлу адоват дур бод аз хоки мо,
Миллати ман, хоки хасму душманат бар бод бод!
Дасти парчамдори миллат шуд баланд аз авҷи илм,
Меҳрубонӣ ҷовидон дар қалби ҳар афрод бод!
Халқи тоҷик аз азал бо роҳи Ҳақ пайваста буд,
Бо камарбанд истивою қоматаш шамшод бод!
Васфи меҳанро бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Тоҷикистони азизам, мардумат дилшод бод!

18.01.2018.

ШУКРИ ИСТИҚЛОЛИ ДАВЛАТ, ПАРЧАМИ МИЛЛАТ БАЛАНД (833)

Шукри истиқлоли давлат, Парчами миллат баланд,
Баҳри халқи Тоҷикистон Пешво шуд дилписанд.
Рози мардум ҷо ба ҷо андар Суруди миллият,
Шуд Нишони давлатӣ аз ҳафт ахтар арҷманд.
Кипвари илмию дониш, Тоҷикистони азиз,
Ҳар Паёми Сарвари ту ҳаст чун андарзу панд.
Дар диёри тоҷикон ранчиш набошад ҳеҷ гоҳ,
Ғар касе бадҳоҳ шуд, бо сар бияфтад дар каманд.
Шукри истиқлол гӯву шукри ваҳдат, эй Ҳусайн,
Роҳи ҳамвори садоқат аз Душанбе то Хучанд.
Миллати тоҷик дар асл вориси Сомониён,
Рамзи давлатдорияш бар мо расида бегазанд.
Тоҷикистон, номи некат то абад поянда бод!
Пешвои халқу миллат бод доим сарбаланд!

08.01.2018.

ПЕШВОИ МИЛЛАТИ МОРО ЧУ САРВАР ОФАРИД (834)

Пешвои миллати моро чу сарвар офарид,
Ҳақ таоло аз барои бахти кишвар офарид.
Сарварӣ зебад ба ӯ, андар рухаш нуру сафо,
Адлу инсофу диёнат баҳри раҳбар офарид.
Ифтихори миллат ӯ, поянда бошад давлаташ,
Дар раҳи сулҳу салоҳ ӯ асли ҷавҳар офарид.
Дилрабо аз баҳри мардум бо суҳан, ҳам дар амал,
Байни абнои башар дилбанду дилбар офарид.
Дар раҳи дину диёнат, ҳифзи мазҳаб дар Ватан,
Мисли ёкути нигин ӯ нақши гавҳар офарид.
Пешворо васф кун дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Чунки ӯро Ҳақ барои тахту минбар офарид.

25.02.2018.

ИФТИХОРИ ХАЛҚУ МИЛЛАТ – ТОҶИКИСТОН ЗИНДА БОД (837)

Ифтихори халқу миллат – Тоҷикистон зинда бод!
Номи ту зеби ҷаҳону давлатат поянда бод!
Фаҳри мо бошад Нишони давлатию Парчамат.
Марзу бумат пойдору ахтарат тобанда бод!
Пешвои миллатат обод гардонад туро,
Дар самои ҳамгаройӣ ваҳдатат созанда бод!
Рамзи давлатдории тоҷик – Суруди миллият,
Шаҳкитоби бахти миллат ҳам шарафёбанда бод!
Чун забони шоирона шуд забони давлатӣ,
Ҳар нафар дар Тоҷикистон молику доранда бод!
Тоҷикистон шуд мунаввар, НОБ-и Роғун дар назар,
Эй Ҳусайн, ин миллати зебои мо фархунда бод!

06.07.2018.

ҶОНБОЗӢ БАҲРИ ВАТАН – РАМЗИ ШАРОФАТ ОМАД (845)

Ҷонбозӣ баҳри Ватан – рамзи шарофат омад,
Чуръату ҳам далерӣ – кашфи ҷасорат омад.
Пушту паноҳи Меҳан шуд навҷавони имрӯз,
Аз баҳри ҳар ҷавонмард амри ҳимоят омад.
Дар чурму ҳам хиёнат – эҷоди зарби миллат,
Аз дасти ноҷавонмард қаҳру адоват омад.
Дар ҳаққи халқу миллат хидмат шараф намудан,
Бо якдигар садоқат – нақши асолат омад.
Ҳифзу дифоъ Ватанро – шуд достони мардум,
Аз он ҳар як ривояти он баҳри ҳифозат омад.
Даъват намо, Ҳусайно, бо ин ғазал ҷавон,
Дар роҳи он ҳимоят наشري шуҷоат омад.

15.02.2018.

ТОҶИКИСТОН, МАРЗУ БУМАТ ТО АБАД ПОЯНДА БОД! (846)

Тоҷикистон, марзу бумат то абад поянда бод!
Баҳри ҳифзи хоки ту сарбози ту созанда бод!
Артиши миллӣ бароят ҷони худ қурбон кунад,
Лашкари нотарс дар роҳи садоқат зинда бод!
Хасму душманро бидонад ҳар сипаҳсолори ту,
Тоҷикистон – давлати ман, душманат шарманда бод!
Соҷи ин давлатат маҳфуз дорад халқи ту,
Ҳар ватанпарвар зи рӯи сидқ дилҷӯянда бод!
Парчамат болову оҳанги Сурудат ҷовидон,
Нури хуршедат ба авҷи осмон тобанда бод!
Тоҷикистон, васфи ту шуд мағзи ашъори Ҳусайн,
Номи неку шуҳратат бар тоҷикон зебанда бод!

21.01.2018

ВАФОДОӢӢ БИКУН, ТО ДАР ДИЛАТ НУРУ САФО БОШАД (859)

ВафодорӢ бикун, то дар дилат нуру сафо бошад,
Забонат бо дилат гар як набошад, ин риё бошад.
РиёкорӢ макун ҳаргиз, ҳақиқатро макун рӯпӯш,
Ҷафову ҳилату тазвир кори нораво бошад.
ТавонӢ дар ҳаёти худ амалро бериё гардон,
Садоқат бо муҳиббонат ба дарди ту шифо бошад.
Гумони бад макун ҳаргиз, ки тухмат бар сарат борад,
Ҳифозат нафси худро кун, ба дасти ту асо бошад.
Каромат байни инсонҳо бароат аз хатоиҳо,
Ки урфи мардуми тоҷик ҳамин шарму ҳаё бошад.
Бихон ту ояти Қуръон, маониро ба назм овар,
Ҳусайно, ту ҳидоят кун, Худо аз ту ризо бошад.

27.01.2018

Тазвир – фиреб, макр, ҳила.

Муҳиб – муҳаббатбаста, дӯстдон, дӯст.

ДУР БУДАН АЗ ҲАҚИҚАТ МАРДРО РАСВО КУНАД (860)

Дур будан аз ҳақиқат мардро расво кунад,
Неши гаждум аз расидан захмро пайдо кунад.
Гар ту донӣ, он Сикандар рӯи оламро гирифт,
Заҳми теғаш мардро монанди он Доро кунад
Заҳми теғи хунчакон бадтар набошад аз забон,
Рӯзи маҳшар ҳар забон бар соҳибаш даъво кунад.
Беасар ҳаргиз набошад ёва гуфтан дар замин,
Ҳарфи бемаънӣ, бидон, гулбоғро саҳро кунад.
Гар ҳақиқат мепарастӣ, рӯй бар ботил макун,
Ноҳақиқат нокасонро волаву шайдо кунад.
Ту ҳақиқатро бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
То сафои қалби ту аз чашмае дарё кунад.

27.01.2018

Дорои акбар, ки бо дасти Сикандар кушта шуд, на он Дориюши бузург, ки нахустин подшоҳи силсилаи Ҳахоманишин буд, яъне ӯ набераи Дориюши бузург аст.

САРУ САВДО ДАР ИН БОЗОР, ҲАДАФ ДАР ОН АЁН БОШАД (865)

Сару савдо дар ин бозор, ҳадаф дар он аён бошад,
Манофеъ дар тичоратҳо вагарна он зиён бошад.
Тичорат ин ҳаёти ту, замин монанди бозор аст,
Тарозу байни инсонҳо ҳамеша чун нишон бошад.
Ҳаёти худ ғанимат дон, макун ҳаргиз хиёнатҳо,
Машав ҳамраҳ ба мизонат, ки шахсе бадгумон бошад.
Зиёни худ мапиндораш ҳар он чӣ монда дар дастат,
Ба охир мерасад рӯзе, агар оби равон бошад.
Ҳаёти ҷовидониро, Ҳусайно, ту тафаккур кун,
Бигӯ ободии олам, Худо ҳам меҳрубон бошад.
Худо донад ҳама асрор ҳадаф аз хилқати одам,
Ҳаёти мардуми олам ба роҳи худ равон бошад.

03.02.2018.

ЗУЛМАТИ ШАБ СУБҲДАМ ХУРШЕДИ ТОБОН МЕБАРАД (872)

Зулмати шаб субҳдам хуршеди тобон мебарад,
Аз нигоҳи маърифат бо роҳи пинҳон мебарад.
Нури шамс андар назар мавсуфи Рабб-ил-оламин,
Ҳақшиносонро Худо бо нури имон мебарад.
Нури имон дар дилу пайваста бошад бо амал,
Бар забон мардум сифоти адли султон мебарад.
Зарбаи як ҳарфи бад аз зарби ханҷар бадтар аст,
Шахси дилозорро бо чашми гирён мебарад.
Соҳиби хулқи некӯро хавф бошад дар дилаш,
Ваъда дода аҳли тақво, гул ба домон мебарад.
Ҳодии рӯзи қиёмат он Расул донӣ, Ҳусайн,
Байни мардум раҳнамо бо амру фармон мебарад.

08.02.2018.

Ҳодӣ – роҳнишондиҳанда, роҳнамо, ҳидояткунанда.

МЕХРУБОН АЗ ДАРИ МО ВАҚТИ САҲАР МЕГУЗАРАД (873)

Мехрубон аз дари мо вақти саҳар мегузарад,
Ҳар ҷӣ бошад зи қазо, пеши назар мегузарад.
Мояи зиндагии мост сафои тану ҷон,
Ҷисм аз рӯҳ ҷудо вақти сафар мегузарад.
Ҷои пою қадамаш нақшу нишоне дорад,
Пайи по монад, агар роҳгузар мегузарад.
Бохабар гар ту шудӣ, даъвати ўро бипазир,
Умри мо низ дар ин роҳи сафар мегузарад.
Рӯзгори ҳама вобаста ба гардун бошад,
Дар шаби тира, нигар, даври қамар мегузарад.
Ту қамар бош, Ҳусайно, ба замин нур бипош!
Бо қалам дар роҳи Ҳақ аҳли назар мегузарад.

08.02.2018.

ВУЧУДИ МО ДАР ИН ОЛАМ КИТОБИ БЕХАТО БОШАД (877)

Вучуди мо дар ин олам китоби бехато бошад,
Дар он авроқи ҳастихо ҳама нуру сафо бошад.
Ҳама аъмоли хайру бад зи афъоли Банӣ Одам,
Ҳар он чӣ гашт таърихӣ, зи дуриҳо садо бошад.
Авомир ҳукму фармонаш, ҳидоят дар вучуди мо,
Хилофи амри Раҳмонӣ ҳама ҷавру ҷафо бошад.
Бувад подоши неку бад ба назди Довари якто,
Ҳама аъмоли мо рӯзи қиёмат рӯнамо бошад.
Наояд баҳри инсонҳо зарар бо ғуссаву андӯх,
Вале ояд ба аҳли шар, агар аз Найнаво бошад.
Ҳусайно, ту нидоҳо кун ба нафъи мардуми олам,
Ҷавоби як нидои ту садо андар садо бошад.

09.02.2018.

ТУХМИ МУҲАББАТ КОШТАМ АЗ БАҲРИ ФАРЗАНДОНИ ХУД (879)

Тухми муҳаббат коштам аз баҳри фарзандони худ,
Роҳи ҳидоят ёфтам аз илму аз ирфони худ.
Аз байни мардум, хостам, ронам ҳама ширку гумон,
Ҳаргиз наовардам зиён бо амру бо эҳсони худ.
Чавру ситам бар дигарон, ҳаргиз наомад дар миён,
Андоза кардам ҳар суҳан бо адл дар мизони худ.
Зикри Худо андар забон ҳар субҳдам вақти азон,
Дар назди пиру ҳам чавон бо илму ҳам имони худ.
Шукри Худо андар ниҳон сӯи само рӯҳи равон,
Падруд гӯям ин чаҳон бо ин тани бечони худ.
Мероси пайғамбар бувад меҳру муҳаббат, эй Ҳусайн,
Нақши муҳаббатро бикаш дар дафтари девони худ.

10.02.2018

МАКУН ТУ ЧАВРУ ЗУЛМИ КАС, БА ДАСТАТ ГАР СИПАР БОШАД (881)

Макун ту чавру зулми кас, ба дастат гар сипар бошад,
Ҳифозат кун ҳисореро, агар бар он хатар бошад.
Ҳисори худ Ватан медон, муҳаббат бар Ватан вочиб,
Ту хидмат кун ба ободӣ, агар кӯҳу камар бошад.
Камарҳо дар миёни кӯҳ, мусофир бо умеди он,
Ҳаловат мебарад як дам, ҳар он кас раҳгузар бошад.
Ба мисли он мусофир шав, камарбанде ба худ мегир,
Ки роҳат дуру тӯлонӣ, давоми он зафар бошад.
Ҳамеша эҳтимоме кун пайи ободии олам,
Ҳусайно, ин чаҳон хуррам зи дасти коргар бошад.
Суҳан бошад ҳақимона, намояд оламе равшан,
Суҳан гар носазо бошад, ба мисли нештар бошад.

11.02.2018.

АЗ ҲАКИМОНИ ҶАҲОН АНДАРЗ МЕБОЯД ШУНИД (886)

Аз ҳақимони ҷаҳон андарз мебояд шунид,
Дар амал андар ҳаётат чома мебояд дарид.
Бо гузашти солҳо нақше намемонад зи ту,
Баҳри умри босаодат ранҷ мебояд кашид.
Панду андарзи ҳақимон нест дар бозори даҳр,
Моли мулки бебаҳо арзон намебояд харид.
Гар ту қимат меҳарӣ, дар қадр бошад мисли бадр,
Аз барои нафъи мардум равшанӣ Моҳ офарид.
Равшанӣ ояд, замоне баҳравар шав аз хирад,
Бори дуввум дар диёрат он ҳикмат н-ояд падид.
Дар ҳаёт андарз гӯ аз аҳли ҳикмат, эй Ҳусайн,
Хуш бувад шеър, ки меғӯй ту дар вазни ҷадид.

15.02.2018.

Ҷадид – дар арӯз баҳри шеър бар вазни фоъилотун фоъило-
тун мустафъилан.

ЁРИ СОДИҚ БАҲРИ РАНЧИШ АЗ ГУЛЕ ДЕВОР КАРД (888)

Ёри содиқ баҳри ранчиш аз гуле девор кард,
Дар замину боғи худ дасти асо изҳор кард.
Ҳамнишӣ кард бо ҷамъи бахилон муддате,
Баъди таҳқиқи далелаш, рамзи истиғфор кард.
Соате аз роҳи Ҳақ мегуфту аз илми тарик,
Сад дарего, илми худро бо амал инкор кард.
Ҳолате дар чеҳрааш чун пири комил дар назар,
Вақти байъу ҳам шире як хандаи бозор кард.
Гуфтамаш: Лабханди ту фатҳи кушоиш баҳри ман,
Вақти рафтани аз ҳарам начвои маънидор кард.
Ҳарчӣ омад дар забонат бо қалам гуфтӣ, Ҳусайн,
Шарҳи онро ҳар кӣ донад, қалби худ гулзор кард.
21.02.2018.

Байъ – фуруҳтан (байъу шире – тичорат).
Шире – харидан.

ЗИ АМВОЛАТ ТУ ХАЙРЕ КУН, КИ ОН РӢЗЕ БА КОР ОЯД (889)

Зи амволат ту хайре кун, ки он рӯзе ба кор ояд,
Дар анчоми нафасҳоят ба дастат ихтиёр ояд.
Саҳо, ҷуду ҷавонмардӣ суҳулат оварад моро,
Барои нафъи рӯзи ҳашр бар мо иқтидор ояд.
Тавоноии ин олам набошад ҷовидон бар кас,
Зарарҳо оварад ҳар дам, ба дасти нобакор ояд.
Карам кун дар ҳаёти худ ба муҳтоҷу یتими кул,
Ки қабрат мисли гаҳвора замини марғузур ояд.
Кифоят мекунад молат, ба лаб чун оварӣ шукре,
Агар додӣ маризеро дуо, он нектар ояд.
Накӯкорӣ дар ин олам, Хусайно, рамзе аз ҷаннат,
Ки доим аз гули хайрӣ сафо бар навбаҳор ояд.

23.02.2018.

Рӯзи ҳашр – рӯзи қиёмат.
Мариз – бемор, касал, бетоб.

АЗ НАКҲАТИ БҶҲИ ГҶЛАТ ОЛАМ МУАТТАР МЕШАВАД (894)

Аз накҳати бҶҲи гулат олам муаттар мешавад,
В-аз партави рҶҲи маҳат олам мунаввар мешавад.
Он накҳату ҳам равшанӣ ҳамвор созад роҳи ман,
Роҳе наёбам назди ту, садди Сикандар мешавад.
Садди Сикандарро шикан Яъҷучу Маъҷуче бубин,
Дӯрӣ бичӯ аз аҳриман, олам мусаххар мешавад.
Ту обу оташро нигар, ҳарду ба нафъи мардуманд,
Дил андаруни оташат мисли Самандар мешавад.
Дар Рум бошӣ ё Ҳалаб, андар дилам садҳо талаб,
Ҳар накҳате ояд ба ман, он нори қайсар мешавад.
Аз шарҳи афкори худат огоҳӣ, аммо, эй Ҳусайн,
Гар он ғазалхон бинград, аз ҳар чӣ беҳтар мешавад.
25.02.2018.

Самандар – ҷонвари афсонавӣ, ки даруни оташ зиндагӣ мекунад.

Рум – давлати Византия.

Ҳалаб – шаҳри қадима дар Шои шариф.

Нори Қайсар – гиёҳест хушбӯй, ки дар диёри Рум рӯяд.

ПАЙДО ШАВӢ ТУ ДАР НАЗАР ҲАР ГОҲ, КИ ЯК БОДЕ ВАЗИД (895)

Пайдо шавӢ ту дар назар ҳар гоҳ, ки як бодe вазид,
Гулгунчаи дил во шавад, аз ту чу ояд як навид.
Боди насим орад баҳор, бар акси он шуд ғамгусор,
Бар қавми Од оварда буд бас мушкилӣ боди шадид.
Некӣ бикун дар ин ҳаёт, рамзе бигир аз аҳли хайр,
Ҳоло макун дарбандиҳо, дар дасти худ дорӣ калид.
Андар тақаддум фикри ту сӯи саодат мебарад,
Бардор баҳра нав ба нав аз ҳар чӣ бошад он ҷадид.
Наздам чу оӣ лаҳзае, бар ту насиҳатҳо кунам,
Ҳар он чӣ гуфтам дар суҳан, бар чашми ту ояд падид.
Некӣ бигуфтӣ, эй Ҳусайн, андар ғазал бо сад далел,
Шукре бикун ту рӯзу шаб, дар умри худ гаштӣ сайд.

25.02.2018.

ШУКРИ НЕЪМАТ МЕКУНАМ ДАР ИН ВАТАН БО МЕҲРИ ХУД (896)

Лаҳзаҳои беҳтаринам дар баҳор ояд ба ёд,
Он ҷӣ аз сар даргузашт бо шукру ҳам васли мурод.
Шукри неъмат мекунам дар ин Ватан бо меҳри худ,
Дар ақида байни аҳбобам намебошад тазод
Гар ту ношукрӣ кунӣ, садҳо шикаст ояд зи ту,
Ту надоматҳо макун бар он ҷӣ аз дастат фитод.
Фикри ман андар ҳидоят бо ҳузури қалби худ,
Дар ғазал ҳар он ҷӣ гуфтам, бар ту орад эътимод.
Эътимоду эътиқодам баҳри қавму миллатам,
Баҳрае аз он бигирад ҳар кӣ бошад босавод.
Дар ақида, дар шариат ҳарчӣ гуфтӣ, эй Ҳусайн,
Дар раҳи мардони некӯ аз ту бошад иҷтиҳод.

25.02.2018.

Тазод – бо яқдигар душманӣ кардан, муҳолифат кардан.

ДАР МАСИРИ РАҲНАМОӢ РАВШАНӢ МОҲ ОФАРИД (897)

Дар масири раҳнамоӣ равшанӣ моҳ офарид,
Изни ӯ омад ба эҳё, як нафас Исо дамид.
Аз барои он ҳабибаш ояте нозил намуд,
Назди мардум баҳри аъмо чашму абрӯ даркашид.
Дар сухуф омад, бидон, роҳи ҳидоят дар хабар,
Баҳри Иброҳиму Мӯсо нома омад аз барид.
Номаи Юсуф наёмад, аҳли Канъон беҳабар,
Чашми Яъқуби набӣ ин рӯи оламро надид.
Ҳарчӣ хоҳад он Худо аз баҳри мардум – имтиҳон,
Васфи Довуд ар ту хоҳӣ, ояте хон аз Ҳадид
Ояти Қуръон бувад сарчашмаи шеърӣ Хусайн,
Дар рамал ҳам дар раҷаз бо қофия баҳри ҳамид
25.02.2018.

Аъмо – нобино.

Ҳадид – ишора ба сураи «Ҳадид»-и Қуръон
Рамал ва раҷаз – номҳои баҳрҳои аслии арӯз.

Баҳри ҳамид – дар арӯз баҳре, ки аз ду бор мафъулотун-му
стафъилан мафъулотун.

РАМЗИ ДҶУСТӢ (912)

Дӯстии мардуми ўзбеку тоҷик зинда бод!
Сулҳу тинчлику амонӣ байнашон поянда бод!
Икки миллат аз азал қондош қариндош қўшнимиз,
Мардумони ҳарду кишвар бо лаби пурҳанда бод!
Икки миллат орасида юлу бозору мазор,
Решаи кину адоват аз ду кишвар канда бод!
Борди келди ўртамизда иззату ҳурмат билан,
Базму назму санъати мо ахтари раҳшанда бод.
Азми Ҷомиву Навоӣ буд пайванди ду халқ,
Эй Хусайн, имрӯз пайғоми ту ҳам созанда бод!
Икки халқни орасида икки раҳбар сарбаланд,
Байнашон меҳру сафо, раҳму зиё фарҳунда бод!

05.03.2018.

Дар ин шеър арӯз риоя нашудааст, вазнаш ҳичой мебошад

ҲАРГИЗ НАФАРЕ ХАСТАВУ ҒАМДИДА НАБОШАД (913)

Ҳаргиз нафаре хаставу ғамдида набошад,
Андар сафараш дар хатар афтида набошад.
Озурдадиле шиква кунад, пурс зи ҳолаш,
Дар назди Худо қалби ту ранчида набошад.
Афсурдаву дилтанг машав баҳри ҳимоя,
Ҳар шахс мукаррам ба дилу дида набошад.
Донандаи аҳволи ҳакимони муаззам
Чуз марди хирадманду чаҳондида набошад.
Ғамхорию дилсӯзии мо кори дили мост,
Озурдани дил кори писандида набошад.
Ҳар кас, ки бихонад ғазали ақли Ҳусайнат,
Дар ҳолати маҳзуни накӯҳида набошад.

09.03.2018

СУБҲИ СОДИҚ НАҚҲАТИ ГУЛ БАР МАШОМАМ МЕРАСАД (927)

Субҳи содиқ нақҳати гул бар машомам мерасад,
Ҳолати хушнудӣ аз ту аз саломам мерасад.
Ҳарчӣ бошад дар дилам, эҳсоси он дар назди ту,
Маънии меҳру муҳаббат аз каломам мерасад.
Дидани дидори ту садҳо фараҳ орад ба ман,
Аз ту хушҳолӣ чу ояд, шодкомам мерасад.
Ҳар ғае бинам туро, худро бубинам бошараф,
Файз бар дил аз шаҳи олимақомам мерасад.
Ин саодатмандиям подор бошад то абад,
Дар ҳаёти ҷовидонӣ бардавомам мерасад.
Субҳидам ҳар он чӣ гуфтӣ дар ғазалҳо, эй Хусайн,
Шомгаҳ бо нақҳате мушки хитомам мерасад.

16.03.2018.

ҲАР ЧӢ ЗЕРИ БАҲР ПАЙДО, ДАР ЛАБИ ДАРӢ НАБОШАД (929)

Ҳар чӣ зери баҳр пайдо, дар лаби дарё набошад,
Раҳнамову марди доно ҳар кучо пайдо набошад.
Раҳнамое гар ту дидӣ, пайравӣ кун дар амал ҳам,
Роҳи карвон аст кӯтах, вусати саҳро набошад.
Вусати саҳро ҳисоби об андар маҳмили мост,
Дар ғановат худ бифаҳрад, гарчӣ он доро набошад.
Баҳру саҳро аз барои марди ошиқ пурхатар шуд,
Аз хатарҳо гар битарсад, ошиқи шайдо набошад.
Ишқи мавлоро чӣ донад маҳдуми дунёи фонӣ,
Гар надонад қаъри дарё, васфи он мавло набошад.
Қаъри дарёро чу дидӣ, ғӯта зан дар он, Ҳусайно,
Во нагардад ҳар муаммо, дар суҳан маъно набошад.
16.03.2018.

ҲИДОЯТҲОИ ИНСОНҲО ЗИ ФЕЪЛИ МУРСАЛИН БОШАД (938)

Ҳидоятҳои инсонҳо зи феъли мурсалин бошад,
Рисолатҳои ирфонӣ зи ваҳйе дар замин бошад.
Ҳама ваҳю кароматҳо зи баҳри хидмати инсон,
Биёбад нафъи бўстонӣ ҳар он кас ҳамнишин бошад.
Машав ту ҳамнишини он, ки з-ӯ н-ояд хирадмандӣ,
Қадам зан аз паси оне, ки назди ту амин бошад.
Ҳидоятҳои қуръонӣ шаҳаншоҳи суҳан гуфтанд,
Зи илҳоми ғаризӣ дон, чу ваҳйе анғубин бошад.
Ҳар он гаҳ оядат дастур, нигар бар хат, итоат кун,
Падар гар мекунад фармон, ҳамон ҳам ҳукми дин бошад.
Зи боло оядат илҳом, Хусайно, ваҳйи Раҳмонист,
Тариқи модари Мӯсо сифоти муъминин бошад.

20.03.2018.

Анғубин – асал, шаҳд

ДАР ХОТАМИ ҲАР НОКАСЕ ДУРДОНА ҶО КАРДАМ, НАШУД (940)

Дар хотами ҳар нокасе дурдона ҷо кардам, нашуд,
Андар раҳи ислоҳи ӯ ҷонро фидо кардам, нашуд.
Ҳар он ҷӣ буд дар дасти ман аз давлату дороие,
Дар эътидоли нокасе хайру ато кардам, нашуд.
Гар нокасе, эй ошно, нафъе биёрад баҳри ту,
Ҳаргиз фиреби ӯ маҳӯр, бо ӯ сафо кардам, нашуд.
Авсофи нокасро, бидон, раҳме набошад дар дилаш,
Ман дарди ӯро ба сухан чандин даво кардам, нашуд.
Дар ин ҷаҳон аҳли фучур шодӣ кунанд аз феъли худ,
Ҳар нафси саркашро басо ман мо сиво кардам, нашуд.
Дар раҳнамой, эй Хусайн, заҳмат бикаш дар роҳи Ҳақ,
Ҳаргиз мағӯ андар ғазал садҳо дуо кардам, нашуд.
Ҳар як дуоят мустаҷоб, некӣ, бадӣ ҳам дар ҳисоб,
Ҳаргиз мағӯ ту бо шитоб ҳосил чаро кардам, нашуд?
20.03.2018.

ОДАМӢ ДАР ИН ҶАҲОН БЕ ИЛМУ ФАН ДОНО НАШУД (943)

Одамӣ дар ин ҷаҳон бе илму фан доно нашуд,
Ҳам низоми зиндагӣ бо ҷаҳл побарҷо нашуд.
Дар давоми асрҳо обод гардид ин замин,
Одаме дар касби худ бе пири кор усто нашуд.
Ақли одам тухфаест, обод гардонад ҷаҳон,
Зинати шаҳру мамолик худ ба худ зебо нашуд.
Сарвату моли ҷаҳон бар кас намонад ҷовидон,
Чанд кас тоҷир шуд, аммо ҳар яке доро нашуд.
Баҳру дарёро, бубин, сад завраке дорад убур,
Киштие бе лангар андар бандаре барҷо нашуд.
Лангари дунё, бидон, сабру таҳаммул, илму фан,
Ту мағӯ бе лангарему кори ин дунё нашуд.
Одами камҳарфу доно нуктадон бошад, Хусайн,
Қавли худро ту мағӯ: кошонаи маъно нашуд.

25.03.2018.

ДАР ХАБАР ЯК ЗАРРАЕ БЕ ҶУФТИ ХУД ПАЙДО НАШУД (944)

Дар хабар як заррае бе ҷуфти худ пайдо нашуд,
Резаҳои хурди борон бе ҳадаф дарё нашуд.
Аз ҳазорон заррае бошад иборат ин ҷасад,
Ин низоми одамият муътадил барпо нашуд.
Дар замони боадолат шукри даврон мекунам,
Ҳар панобаҳ назди нокас сояи Тубо нашуд.
Хонаи Анқо надонӣ, ҷангу барбат назди ту,
Ҳар навое, ки шунидӣ, нағмаи Анқо нашуд.
Зарраро бинӣ, Ҳусайно, дар маонӣ фикр кун,
Ту мағӯ дар шеърӣ ман назму наво эҳё нашуд.
Бо навозиш ҳарчӣ гӯӣ, ишқи Мавло дар назар,
Бесабаб он Қайси мачнун ошиқи Лайло нашуд.

25.03.2018.

Тубо – номи дарахтест дар биҳишт.

ДАР ИН АЙЁМИ ИЛМУ ФАН АДОВАТ ПУРХАТАР БОШАД (945)

Дар ин айёми илму фан адоват пурхатар бошад,
Дигаргун мешавад олам, ҳар он чӣ дар хабар бошад.
Хусуматҳои бадбинон табоҳӣ оварад ҳар дам,
Зи вайронии инсу чин надомат бесамар бошад.
Салоҳи фориғ аз мизон ба умри мо кунад таҳдид,
Агар бар нафъи олам шуд, низоми безарар бошад.
Хунармандӣ дар ин даврон ҳама дар дасти аҳли Ғарб,
Барои аҳли Шарқи мо ғами шому саҳар бошад.
Давои дарди беморон шифо аз дасти Сино буд,
Вале фарзанди ӯ инак қучо ҷои падар бошад?!
Ҳама фарзанди Синоем, Ҳусайно, иддаоҳо кун,
Ба мардум қадри миллат гӯ, маонӣ мухтасар бошад.

26.03.2018.

БО ҚАЛАМ, БО АҚЛИ ИНСОН ҚАТРА ДАРЁ МЕШАВАД (946)

Бо қалам, бо ақли инсон қатра дарё мешавад,
Аз барои нафъи мардум адл барҷо мешавад.
Дар асоси илму фан таҷриба гардад мӯ ба мӯ,
Обу хоки баҳру бар дар қатрае ҷо мешавад.
Нуктаи илми дақиқ эҳё кунад садсолаҳо,
Ҳар кӣ ӯ гумгашта бошад, боз пайдо мешавад.
Ҳайкале монанд тахминӣ барои рафтагон,
Оқибат девони вай дар ҳукми фатво мешавад.
Ҳикмату дониш ҷаҳонгоҳ созад насли мо,
Зарварақ баҳри шифо дар хатти савдо мешавад.
Бо қалам гуфтӣ, Хусайно, қатраи дарёи нур,
Гавҳаре қиматбаҳо аз баҳри фардо мешавад.

26.03.2018.

АЗ МЕҲРУ АЗ ЛАТОФАТ САДОИ МОДАР ОМАД (951)

Аз меҳру аз латофат садои модар омад,
Андар ризои Яздон ризои модар омад.
Аз овони баччагӣ то охири ҳаётам,
Дилсӯзи ҷисму ҷонам нидои модар омад.
Оғӯши гарми модар садҳо саодат орад,
Дар шеърӯ дар мадеҳа санои модар омад.
Дар арсаи зиндагӣ ҳар хидмате, ки кардам,
Андар ситоиши он ҳаёи модар омад.
Бо меҳри худ бигуфтам пешонияш бибӯсам,
Андар ризо ба гӯшам «биё»-и модар омад.
Бо ҷашми ашколӯда андар ғазал гӯ, Ҳусайн,
Рӯзу шаб дар ҳаёлам дуои модар омад.

27.03.2018.

АҲЛИ ЧУД ИН ЧО ДАРУНИ ҚАЛБҲО КОШОНА СОЗАД (952)

Аҳли чуд ин чо даруни қалбҳо кошона созад,
Соҳиби болу пар ин чо бар дарахте лона созад.
Хонасозӣ, лонасозӣ кори хайр асту савоб аст,
Бо умеде ҳар падар бар аҳли байташ хона созад.
Чуғз ҳам бо роҳи худ андар саодат рӯзу шабҳо,
Рӯ зи ободӣ битобад, хона дар вайрона созад.
Душмани ғаддор доим хонаи мардум бисӯзад,
Оташи кину адоват дӯстро бегона созад.
Аз барои некбахтӣ ҳадя созад дастаи гул,
То фурушад дастагул, гулпарваре гулхона созад.
Риштаи дурдона дорӣ, тоҷ бар сар кун, Ҳусайно,
Қатраборонро садаф дар батни худ дурдона созад.

02.04.2018.

**ОШНО ГАР ДУР ГАШТ,
БЕГОНА ГАРДАД ХУД БА ХУД (953)**

Ошно гар дур гашт, бегона гардад худ ба худ,
Мисли Мачнун ошиқе девона гардад худ ба худ.
Ту тафаккур мекуни, Лайли чӣ донад ҳоли ӯ?
Хонаи дил ҳам зи ғам вайрона гардад худ ба худ.
Гар садоқат аз ту ояд, ошно фикре кунад,
Ҳар чӣ буд андар миён афсона гардад худ ба худ.
Ёри содиқро шиносӣ, наздат ояд дам ба дам,
Хонаи лойини ту шоҳона гардад худ ба худ.
Дар ғазал гӯ, эй Ҳусайн, авсофи ёру ошно,
Оби борон дар садаф дурдона гардад худ ба худ.
Риштаи назми ту бошад байни хешу ақрабо,
Мисли гул гар бишкуфад, гулхона гардад худ ба худ.

02.04.2018

ҲАСАД ДАРДЕСТ, ДАРМОНЕ НАДОРАД (954)

Ҳасад дардест, дармоне надорад,
Ба ғайр аз тавба чуброне надорад.
Ҳасад бадтар бувад аз кулли исён,
Ки ин аъмол ҳайвоне надорад.
Дили инсон раво бинад ҳасадро,
Ки он қалбест, имоне надорад.
Касе бинад ҳасадро нафъи мардум,
Ки он кӯрест чашмоне надорад.
Агар пӯшида дорад айби худро,
Ба сатри айб домоне надорад.
Ҳар он ҷӣ гуфта шуд баҳри ҳасудон,
Ҳусайн, аз гуфта армоне надорад.

02.04.2018.

**ҲАР ОН ЧӢ БАР САРАТ ОЯД,
БА ТУ ЯК ИМТИҲОН БОШАД (956)**

Ҳар он чӣ бар сарат ояд, ба ту як имтиҳон бошад,
Ба дил тасдиқи имону шаҳодат дар забон бошад.
Илоҷи дарди бедармон, бидонӣ, ин бувад имон,
Ба зоҳир рӯ занад асрор, агарчӣ дар ниҳон бошад.
Зухури куфру бединии даври Шӯравӣ бигзапт,
Касе, ки ҳифз имон кард, ӯ ҳам қаҳрамон бошад.
Сирочи рӯзи ҳашри ту ибодатҳои ин дунё,
Ба ихлосе адо кардӣ, ба ту он соябон бошад.
Шиори мову ту имрӯз ҳама шукронаи неъмат,
Касе ношукри даврон шуд, ҳамеша дар зиён бошад.
Ривочи ҳар ғазал маънӣ, Ҳусайно, баҳри мардум гӯ,
Касе нафъе ба миллат кард, доим дар амон бошад.

02.04.2018.

ИНТИЗОРАМ ДАР РАҲАТ БО ДИДАӢ БЕДОРИ ХУД (959)

Интизорам дар раҳат бо дидаӢ бедори худ,
Дил кушоям, ту бубин пайдоиши асрори худ.
Дар дилам пайдо шудӢ монанди абри навбаҳор,
Дафтарам дарё шавад бо соати такрори худ.
Гар бубинам рӯи ту, шайдо шавам дар анҷуман,
Бар тамошои руҳат савдо кунам осори худ.
Ман фурӯшам моли дунё бар каманди ҳар нафас,
Дар тавоф орам мудом овози беозори худ.
Саъю кӯшиш мекунам, санге наояд дар раҳаш,
Барги гул гӯяд, Ҳусайн, он ҳамсару дилдори худ.
Дилбару дилдори ман ҳар фарди миллат дар назар,
Ман харидорӢ кунам дар қисмати бозори худ.

03.04.2018.

САЗОВОРИ САНО ГАРДАД ҲАР ОН КАС, КИ АМИН БОШАД (962)

Сазовори сано гардад ҳар он кас, ки амин бошад,
Нигаҳдори амонатҳо сифоти мурсалин бошад.
Ту медонӣ амонатро, гар он аз Каҳкашон бошад,
Ба мисли хотами Яҳё чу нақше дар нигин бошад.
Агар нафсат шавад ғолиб, шавад пайдо заволи ақл,
Ҳиёнатҳо ба монанди шикоре дар камин бошад.
Гумони бад ба фикри ту зиёни умри ҷони туст,
Авомирҳои ҷоҳилҳо виқори сарнишин бошад.
Ҳама кибру ҳиёнатҳо аломат аз нифоқ омад,
Бигӯяд бенифоқам ман, ҳар он ҷӣ дар ҷабин бошад.
Амонатро бикун тарғиб, Ҳусайно, бо каломи худ,
Ба қалби ту сафо ояд, ки он рӯзе яқин бошад.

04.04.2018.

Виқор – аслаш вақор, тамкин, вазнини, ҷоранборӣ.

ҲАР НАВО ДАҲ ПАРДА ДОРАД, БЕҲАТО БОЯД ШУНИД (966)

Ҳар наво даҳ парда дорад, беҳато бояд шунид,
Созу барги зиндагӣ ҳам аз наво ояд падида.
Рутбаи ҳар як мақоме ҳаст як оҳанги хос,
Дар низоми ҳар мақоме ранҷ мебояд кашид.
Аҳли шеър маърифат бо аҳли санъат ҳамнафас,
Ҳар ғазал пайваста шуд бо саҷъи Куръони маҷид.
Бо навои «Шашмақом» аз «Бузрук»-у «Ҷӯли Ироқ»
Баҳри ошоиш, бидон, аз най агар бода вазид.
Маънии ҳар як ғазал пайвастаи соҳибсухан,
Аз барои дарки маънӣ чома мебояд дарид.
Ҷомаи шеърат, Ҳусайно, бо наво шуд ҳамнафас,
Аз наво ғофил машав, то дар ҷаҳон бошӣ сайд.

05.04.2018.

АҚЛУ НАҚЛУ КАСБИ ИНСОН ДАР ҲАДАФ СОЗАНДА БОД (968)

Ақлу нақлу касби инсон дар ҳадаф созанда бод!
Дар ҷаҳон аҳли башар аз зиндагӣ фархунда бод!
Меҳани ҳар миллате бо аҳли худ ёбад камол,
Раҳбарии илму фан дар ин замон поянда бод!
Дар низоми одамият раҳму шафқат, ҳам шараф
Байни абнои башар чун ахтари тобанда бод!
Зебиши дунё набошад ҷанги аҳли шарку ғарб,
Ҳар кӣ бошад фитнагар, дар ин замон шарманда бод!
Мардуми рӯи ҷаҳон дар асл аз як ҷавҳаранд,
Адлу инсофу диёнат дар ҷаҳон поянда бод!
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, обод бошад ин замин,
Давру даврон бардавому Тоҷикистон зинда бод!

05.04.2018.

ҲАЙФИ УМРЕ, КИ ХУДО ДОДУ БА ҒАФЛАТ ГУЗАРАД (969)

Ҳайфи умре, ки Худо доду ба ғафлат гузарад,
Рӯзи осоиши дилшод ба тухмат гузарад.
Гар хичил аст дилат, дахл ба ҳар кор макун,
Умри ноаҳл ба эроду ба ғайбат гузарад.
Ситаму зулми ғарибон – шарараш оху дарег,
Мурғ аз ҳайбати сайёд ба ҳасрат гузарад.
Агар аз қисмату аз рӯзии худ ношукрӣ,
Ҳама умри ту ба фарёду ба ғурбат гузарад.
Гул ба ҳангоми баҳор аст чу меҳмони азиз,
Умр бодест, ки аз дашт ба суръат гузарад.
Ҳайф аз умр мағӯ, боқии он низ, Ҳусайн,
Кошкӣ дар раҳи иршод ба неъмат гузарад.

07.04.2018.

ҲАЙФИ ОН УМР, КИ ДАР РОҲИ ХАТО МЕГУЗАРАД (970)

Ҳайфи он умр, ки дар роҳи хато мегузарад,
Вой бар он, ки аз олам ба ҷафо мегузарад.
Дар хабар омада: гар қалб сафое дорад,
Умри дилшод ба сад айшу сафо мегузарад.
Бадгумонӣ набувад одати мардони Худо,
Бадии мост, чу бад аз дили мо мегузарад.
Сар ба сар бо каси ҷоҳил нашавад аҳли хирад,
Ҳар кӣ ҷоҳил бувад, аз баҳри ҳаё мегузарад.
Зевари умр бидон донишу илму амалат,
Гар ҳакиме равад, аз ҳеш ризо мегузарад.
Раҳнамо бош ба ҳар мардumi гумроҳ, Ҳусайн,
Дар дили роҳнамо ёди Худо мегузарад.

ХУШО БАР ҲОЛИ ОН ШАХСЕ, КИ БАР ҲАҚ РАҲНАМО ГАРДИД (971)

Хушо бар ҳоли он шахсе, ки бар ҳақ раҳнамо гардид,
Ба адли худ писанди ҷумла арбоби вафо гардид.
Ба аҳди роҳбарии ӯ гулистон шуд замини мо,
Ҳаёт осудатар аз хидмати ин Пешво гардид.
Илочи дарди мардумро ба ҷисми худ намуд эҳсос,
Шикаста нафси худро ӯ, ба дарди мо даво гардид.
Басе ҷонбозӣ ӯ бинмуда баҳри миллату қавмаш,
Ватан аз қору аз кирдори неки ӯ ризо гардид.
Касеро ӯ наранҷонад, бибахшад ҷаҳли номардон,
Миёни халқи олам шуҳра бо хайру саҳо гардид.
Хусайно, ту бигӯ доим сифоти неки он Сарвар,
Ба ҳаққи ӯ дуоҳо кун, ки моро Пешво гардид.

08.04.2018.

ТАНИ ИНСОН ҲАМОН РӯЗЕ, КИ ЗЕРИ ХОК МЕГАРДАД (972)

Тани инсон ҳамон рӯзе, ки зери хок мегардад,
Дили аҳлу аёлаш он замон ғамнок мегардад.
Ғаму андӯху доғу дард ба мотам урфи он Ҳинду,
Барои бориши борон ҳаво намнок мегардад.
Хисоли бандаи муъмин шафоат бошаду имон,
Чу мирад муъмине, хоки мазораш пок мегардад.
Тану руҳаш намебинӣ, надонӣ ҳоли зори вай,
Шикоятҳо макун аз вай, ки беидрок мегардад.
Ҷавоби босавоби вай бирезонад гунаҳ аз ӯ,
Зи баъди бориши борон само ҳам пок мегардад.
Чароғи ӯ шавад равшан, Ҳусайно, бо дуои ту,
Дуо кун баҳри ҳар муъмин, чу зери хок мегардад.
09.04.2018.

ҲАР ЧАМАН ХУД БЕҲАБАР АЗ БАҲРИ БУЛБУЛ ГУЛ КУНАД (974)

Ҳар чаман худ беҳабар аз баҳри булбул гул кунад,
Вақти фатҳу ҳам кушоиш саъваро булбул кунад.
Ҳар кучо як саъвае ҳайрон бувад дар роҳи худ,
Ҳамраҳи булбул шудан шоиставу муқбил кунад.
«Мантиқ-ут-тайр» ар ту хонӣ, уҷби инсон дар хатар,
Ноз ҳар товусро дармонда, подаргил кунад.
Бозу тӯтӣ дар сафар чӯяндаи оби ҳаёт,
Мустанад аз баҳри сайд болоӣ он қаҳил кунад.
Ту машав монанди бум чӯяндаи вайронаҳо,
Дони бепул тӯтиро танпарвару танбал кунад.
Рамзи номардон бувад тан парваридан, эй Ҳусайн,
Аҳли илму маърифат камкардаро комил кунад.

09.04.2018.

ҲУСНУ ХУЛҚУ ИЛМУ ИРФОН ДАВРУ ДАВРОН ОВАРАД (989)

Ҳусну хулқу илму ирфон давру даврон оварад,
Адлу инсофу диёнат коху айвон оварад.
Гар шудӣ соҳибсаодат, ҳеҷ гаҳ аз худ марав,
Шукри неъмат вақти зулмат нури Яздон оварад.
Давру даврон, коху айвон худ ба худ ориятест,
Ҳар ситоиш мисли қанде оби дандон оварад.
Орият ҳар чӣ бидоданд, бозгиранд аз барат,
Гар қаноат пеша гирӣ, роҳи имкон оварад.
Бе қаноат, бе диёнат магзарон айёми худ,
Оқибат дар роҳи ту он санги ғалтон оварад.
Ту саодатнома иншо кун, Ҳусайно, бо рақам,
Ҳар кӣ хонад як ғазал, он нақши девон оварад.

05.05.2018.

ЭӢ МУСУЛМОНОН, ШУМО ФАРӢАНГРО ПАЙДО КУНЕД (1993)

ЭӢ мусулмонон, шумо фарӢангро пайдо кунед,
Байни миллатӢои худ пайвандро барпо кунед.
Рӯ ба илм ореду кӯшиш баӢри ободӢ кунед,
Дар салоӢи Шарку Фарб имрӯзро фардо кунед.
Ихтилофу фитнаӢо бедодӢ орад, Ӣам хатар,
Рӯзи равшан неъмату аз зулматаш тақво кунед.
Дину дунёро бубинед дар радифи Ӣамдигар,
БаӢри манъи ихтилофе фикри беӢамто кунед.
Илму имон дар назар бошад муроди ин Ӣусайн,
БартарӢ дар Ӣар ғазал андар раӢи маъно кунед.
СулӢу оромии дунё дар ризои Ӣақ бувад,
Ӣар ибодат бериё дар роӢи он Мавло кунед.

20.05.2018.

ДЎСТОН ДАР БАЙНИ ХУД ДОИМ ВАФОДОРӢ КУНЕД (995)

Дўстон дар байни худ доим вафодорӣ кунед,
Бо муҳаббат рӯзу шаб сидқан ватандорӣ кунед.
Дар диёри хештан осор монад аз шумо,
Арзиши ин зиндагиро нақди бозорӣ кунед.
Ғайринақдӣ ҳар чӣ бошад ваъдаи беобу ранг,
Баҳри нафъи ду ҷаҳон ҳақро талабгорӣ кунед.
Камнамо гардад мудом гар ёр бошад аҳли қарз,
Баҳри ҳифзи обрӯ, покизарафторӣ кунед.
Дар вафодорӣ Ҳусайно, баҳри мардум ту бигӯ,
Аҳду паймон амри Ҳақ, онро харидорӣ кунед
22.05.2018.

РАВНАҚИ ҲАР ЯК ГИЁҲ АЗ ҚАТРАИ ШАБНАМ НАШУД (998)

Равнақи ҳар як гиёҳ аз қатраи шабнам нашуд,
Обу тоби зиндагӣ бо дидаи пурнам нашуд.
Қатраи шабнам, ту донӣ, ҳеҷ бошад назди шамс,
Пойдевори хирад аз ҷаҳл мустаҳкам нашуд.
Ҳар гиёҳе дидаӣ, аз ранги он ибрат бигир,
Нақши девори каниса он гули Марям нашуд.
Аз гули Марям чу ояд рангу бўйи ёсуман,
Равғани аҳли ҷафо бар захми он марҳам нашуд.
Хотами Пайғамбарон баҳри ҳидоят омада,
Ҳада он дар роҳи Ҳақ, кори нақӯ мубҳам нашуд.
Васфи Пайғамбар бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Ҳеҷ кас дар манзилат Пайғамбари хотам нашуд.

23.05.2018.

НАФАРЕ БО НИГАҲАШ ҚАЛБИ ТУ ВАЙРОН НАКУНАД (999)

Нафаре бо ниғаҳаш қалби ту вайрон накунад,
Гар тамошои ҳароме ба ду чашмон накунад.
Маҳаки макру ҳиял зидди адолат бошад,
Ҳеч гаҳ кори баде соҳиби имон накунад.
Хонаи кас чу равӣ, бо назари бад манигар,
Мизбон шиквае аз хубии меҳмон накунад.
Адаби роҳ бичӯ, пайрави некон мебош,
Ки хирадманд талоши раҳи нодон накунад.
Гумраҳӣ бар ту наояд, чу бигӯйӣ ҳақро,
Аз Худо пурс, ки гумроҳ ба исён накунад.
Ту бигӯ, Ҳочӣ Ҳусайн, баҳри Худо дар ғазалат,
Нафаре дар ду ҷаҳон ширк ба Яздон накунад.

23.05.2018.

БО ҲАДАФ ТО ХУД НАГУФТАМ, ШЕЪРИ МАН МАНЗУМ НАШУД (1001)

Бо ҳадаф то худ нагуфтам, шеъри ман манзум нашуд,
То ба вазну қофия ҳам ҳикматаш маълум нашуд.
Хидмате кардам ба мардум, ёфтам аз он шараф,
Ҳеч кас бе хидмате аз пеши худ махдум нашуд.
Оташи сӯзони қалбам шуълаи ҳезум бувад,
Лаззати ҳалвои душман роҳати ҳалқум нашуд.
Оташи ҳезум, ту донӣ, худ бисӯзад ҷисми мо,
Бе раҳи сӯзу гудозам байти ман марқум нашуд.
Иффати покизагӣ бошад ниғаҳбони ғазал,
Ҳеч кас андар ғазалҳо аз хато маъсум нашуд.
Аз камоли маърифат офат наояд ҳеч гоҳ,
Дар баёни ҳикмати ҳақ қавли ман мактум нашуд.
Эй Хусайн, ҳар он ҷӣ гуфтӣ неъмату доди Худост,
Бе ҳадаф бе сад маъонӣ шеъри ту махтум нашуд
24.05.2018.

Ин шеър бо вазни ҳичой навишта шудааст.

АЗ ҲАҚ ТУ БИПУРС, ЌУЗ ТАВОНГАР НАКУНАД (1003)

Аз Ҳақ ту бикурс, қуз тавонгар накунад,
Бечораву дармондаву музтар накунад.
Ҳаргиз накунад туро тихидасту фақир,
Айбе, ки набуд, ба зери астар накунад.
Ҳарфе, ки дар он нақс бибошад ту мағӯ,
Дар роҳи нақӯ ноқису абтар накунад.
Гар бар ту касе бадӣ кунад, некӣ кун,
Бадҳо мабош, то ки бадтар накунад.
Гар қадри ту паст гашт бо амри Худо,
Аз Ҳақ ту бикурс, то фурӯтар накунад.
Дар ҳар ғазалат ба дил дуо гӯй, Хусайн,
Девони маро ба шакли дафтар накунад.

25.05.2018.

ИШРАТИ МАРДОНИ ҶОҲИЛ ХОНАРО ВАЙРОН КУНАД (1007)

Ишрати мардони ҷоҳил хонаро вайрон кунад,
Ғайришаръӣ – роҳи бад шукронаро куфрон кунад.
Ту марав бо роҳи бад, дар роҳи Ҳақ тақво бикун,
Тирадил бо ифтиро рухшонаро бутлон кунад.
Шубҳа ояд бар дилат, андеш аз фардои худ,
Дона корӣ зери санг, он донаро пинҳон кунад.
Дона андар зери санг фардо бипӯсад, бегумон,
Бигзарад боди самум, гулхонаро зиндон кунад.
Ҳар кӣ тарки амри Ҳақ бинмуд, чун боди самум
Саркашад бо шӯрише, ҳар рӯзу шаб исён кунад.
Ишрати дунё, Ҳусайн, вайрона гардонад ҳаёт,
Рӯзи маҳшар нақши доғи айб бар домон кунад.

11.01.2018.

СИЯҲБАХТОНИ ИН ДУНЁ ҶАҲОЛАТРО РАВО БИНАНД (1013)

Сияҳбахтони ин дунё ҷаҳолатро раво бинанд,
Барои мардуми олам садоқатро хато бинанд.
Ҳама бугзу адоватҳо ба сӯи Шарқи мо бошад,
Амиру шоҳу султонро шабеҳи як гадо бинанд.
Ниҳоди урфу одатҳо хилофи аҳли Ғарб ояд.
Ба сад густоҳии олам замонро беҳаё бинанд.
Нишони илми дунёвӣ ба дасти аҳли Ғарб омад,
Ҷаҳолатҳои муслимро чу дарди бедаво бинанд.
Ҳусайно, ту бигӯ доим: Хирадмандони ин олам,
Адоват байни инсонро низоми нораво бинанд.
Сияҳбахтон, шумо донед! Аз фарҳангу аз дониш
Ҳама мардони Шарқи мо раҳой аз сафо бинанд.
29.05.2018.

НАСИҲАТ ДАР РАҲИ МАРДОН ҶАРОҒИ РАҲНАМО БОШАД (1017)

Насиҳат дар раҳи мардон ҷароғи раҳнамо бошад,
Дар ин раҳ дастгири ӯст он, ки муқтадо бошад.
Фурӯзон мекунад як шамъ торикии манзилро,
Басомон мекунад некӣ, агар коре хато бошад.
«Насиҳат гӯш кун, ҷоно», сиёҳиҳо шавад равшан,
Ба зидди куфр имонат ба дасти ту асо бошад.
Асои дасти номардон кунад сад хонаро вайрон,
Насиҳатҳои қуръонӣ ба дарди ту даво бошад.
Ҳама торикии олам зи ҷаҳлу кину бадхоҳӣ,
Касе дар банди исён шуд, ба дарде мубтало бошад.
Ҳусайно, ту насихат кун ба оятҳои қуръонӣ,
Сухан аз осмон ояд, ба ҳар дарде шифо бошад.

30.05.2018

Насиҳат гӯш кун, ҷоно – ин таъбир аз Ҳоҷа Ҳофиз.

НИГОҲИ БЕҲТАРИНИ ТУ НИГОҲИ БОҲАӢ БОШАД (1029)

Нигоҳи беҳтарини ту нигоҳи боҳаӢ бошад,
Ки дар роҳи муҳаббат ҳам ба ман як раҳнамо бошад.
Таваҷҷуҳи хайри ту – иноятҳои Раҳмонӣ,
Тамошои ҷамоли ғайр кори беҳаӢ бошад.
Тафаккур мекунам доим хумори ҷашми охуро,
Ба қалбам кош ҳар тири нигоҳат беҳато бошад.
Нукотам дар ризои Ҳақ сабаб бошад ба кори хайр,
Барои рафъи ҷодуҳо ба дасти ман асо бошад.
Нигоҳе кун ба сӯи ман, ба ҷашмат дидаам чор аст,
Бикун наззорае бар ман, Худо аз ту ризо бошад.
Ҳусайно, ту нигоҳе кун ба рӯи ҳамсарат ҳар дам,
Ки як наззораи хубон ба дарди мо даво бошад.

03.06.2018.

ХИДМАТИ МАРДУМ КУӢӢ, МАҚБУЛИ ОМАТ МЕКУНАД (1031)

Хидмати мардум кунӢ, мақбули омаат мекунад,
Байни мардум бошараф, соҳибмақомат мекунад.
Хидмати мардум чу кардӢ, миннати эшон макун,
Саҳибэҳсон гар шавӢ, ҳар кас саломат мекунад.
Дар ҳузури аҳли илм хулқи накӯро пеша гир,
ПойдорӢ дар такомул мустадомат мекунад.
Хидмати мардум накардӢ, бар ту ояд сад малол,
Нафси саркаш гар надорияш, ғуломат мекунад.
Минбари шеърӯ суҳан гар ларза орад дар дилат,
Шоири соҳибсуҳан сеҳри каломат мекунад.
Хидмати миллат бикун бо қавлу феълат, эй Ҳусайн,
Халқ, гар марди накӯӢ, эҳтиромат мекунад.

03.06.2018.

ЯКДИЛӢ ДАР БАЙНИ МАРДУМ СУЛӢУ ВАҲДАТ ОВАРАД (1049)

Якдилӣ дар байни мардум сулҳу ваҳдат оварад,
Бо ҳадаф ҳар кори некӯ фатҳу нусрат оварад.
Аз замири қалби мо гар меравад кибру ғурур,
Ҳақшиносӣ байни мардум хайри неъмат оварад.
Носипосиҳои мардум неъмате аз байн барад,
Аз барои мавти одам заҳри зулмат оварад.
Ихтилофоти замона худ парешонӣ бувад,
Шӯришу балвои ом ошӯбу ҳасрат оварад.
Иттиҳоду иттифоқ ин ҷавҳари ҳамбастагӣ
Байни абнои ҷаҳон тавҳид роҳат оварад.
Ваҳдати миллат саро дар ҳар ғазалҳоят, Хусайн,
Баъди ҳар садсолаҳо он бахту раҳмат оварад.

23.06.2018.

ҲАВОДОРОН ДАР ИН ОЛАМ ТАРАФДОРИ НИҲОН БОШАНД (1053)

Ҳаводорон дар ин олам тарафдори ниҳон бошанд,
Ниҳон дорандаи ҳар сир муҳиббон дар ҷаҳон бошанд.
Чу пурсӣ аз муҳаббат, дар вучудат ларза меорад,
Ки руху нафси аммора мусоид дар баён бошанд.
Ҳаводорӣ дар ин олам набошад беҳадаф ҳаргиз,
Нафасҳо дар ҷасад маъдуд чу абре соябон бошанд.
Каён ин дудай шохон, Кубод аз насли султонӣ,
Ба мисли шоҳ Кайхусрав замонҳо ҳам давон бошанд.
Араб саҳронишин омад, кавокиб дар макони худ,
Ба дасти фарди носолим салотин корвон бошанд.
Ҳусайно, дидаи бино ҳаводории ин олам,
Ба даргоҳи Худо доим чу рӯҳе ҷовидон бошанд.

13.01.2018.

Аммора – муаннаси аммор.

Маъдуд – шумурдашуда, теъдод кардашуда, ҳисоб кардашуда.

НАҚШИ БУЛБУЛ ДАР САҲАР РАМЗИ МУНОҚОТ ОВАРАД (1056)

Нақши булбул дар саҳар рамзи муноқот оварад,
Кори некат дар ҷаҳон бар ту муқофот оварад.
Гар муноқоте кунӣ бар дарғаҳи Мавлоӣ худ,
Ҳар ниёиш бо суҳан назми муқовот оварад.
Гар ҳикоят мекуни афсонаҳои бедалел,
Ҳар ҷӣ бошад ғайри ҳақ, бар дин ҳурофот оварад.
Дар раҳи ислоҳи мардум бетараф бин айби кас,
Даъватат аз баҳри сулҳ амну муқовот оварад.
Ҳазрати Мавлоӣ Балх аз баҳри ҳосу ҳам авом,
Дар китоби “Маснавӣ” садҳо ривоёт оварад.
Сулҳу бахшоиш бикун дар ин ҳаётат, эй Ҳусайн,
Баҳри ту дар ин замин нафъи самовот оварад.

30.06.2018.

ДУР БУДАН АЗ ҲАҚИҚАТ, АЙБИ КАС ИФШО КУНАД (1060)

Дур будан аз ҳақиқат, айби кас ифшо кунад,
Байни мардум беҳаё бадному ҳам расво кунад.
Гар ҳақиқат ҷустай, нусрат биёрад баҳри ту,
Аз барои васфи хайрат давлате пайдо кунад.
Давлати ту дар ҳаётат асли имон асту бас,
Қимате гар ту надорӣ, ӯ туро доро кунад.
Сухбати ёрони ҳамдам бориши эҳсони абр,
Қатраи борони ту он раъд нурафзо кунад.
Раъди нурафзои ту равшан кунад чун баҳру бар,
Дар масал Исо Масеҳ он мурдари эҳё кунад.
Илми нурафзои ту бошад, Хусайно, дар ғазал,
Гар касе ҷӯяд маонӣ, қатрари дарё кунад.

30.06.2018.

ҲАР ОН ГАҲ МОҲИ НАВ БИНӢ, БА РӢЗЕ ОН ҚАМАР ГАРДАД (1065)

Ҳар он гаҳ моҳи нав бинӣ, ба рӯзе он қамар гардад,
Ба ҳукми гардиши даврон писар мисли падар гардад.
Тафаккур кун, дар ин олам куҳансолӣ зи асрор аст,
Нигар ту санги хороро ба рӯзе симу зар гардад.
Чу ояд шоҳину бозе ба мургобӣ намонад раҳ,
Агар обе шавад пайдо, адоват бе асар гардад.
Чавонмардӣ мусовӣ нест байни худхуду булбул,
Надонӣ ҳоли булбулро, ба мисли шонасар гардад.
Куҳансолӣ шараф бошад, Ҳусайно, марди оқилро,
Вагарна мушкилӣ бинад, ҳар он гаҳ сар ба сар гардад.
Суҳан дар пардаҳо чо кун, ки то он дилнишин бошад,
Суҳанвар аз суҳан гуфтан ба олам муътабар гардад.

02.07.2018.

ҲЕЧ КАС ДАР ИН ҶАҲОН БО ДОНИШАШ ХОРЕ НАШУД (1066)

Ҳеҷ кас дар ин ҷаҳон бо донишаш хоре нашуд,
То наҷӯшид оби сокин, чашма ҷӯборе нашуд.
Ҳар гулистон як чаман озоише орад ба мо,
Бе азови дасти деҳқон сабза гулзоре нашуд.
Пешрафти ҳар амал вобаста бошад бо ният,
Мулки соҳибдавлатон худ нақди бозоре нашуд.
Аҳли оламу бубин Намруд Бобилро ҷӣ кард,
Бо ҳама доройҳо шахсе талабгоре нашуд.
Оташи Намрудӣ шуд ҳамчун гулистони сипар,
Бар мақому манзилат шохе сазоворе нашуд.
Ту ризо шав, эй Ҳусайн, аз қисмати тақдири худ,
Ин ҷаҳону он ҷаҳон бе амри Ҳақ коре нашуд.

02.07.2018.

ДАР РАҲИ ДИДОРИ ҲАҚ ҲАР КАС САЗОВОРЕ НАШУД (1068)

Дар раҳи дидори Ҳақ ҳар кас сазоворе нашуд,
Мисли Мӯсо баҳраманд аз рамзи гуфторе нашуд.
Руъяти Ҳақро чу бинад аҳли ҷаннат бо яқин,
Рӯзи маҳшар чуз Набӣ ҳар кас аламдоре нашуд.
Афвхоҳию шафоат васфи Пайғамбар бувад,
Ғайри он явм-ул-қазо аз касе падиоре нашуд.
Хотами Пайғамбарон сад мужда орад баҳри мо,
Бар азоби охират як кас гирифторе нашуд.
Сахтию заҳмат набинад аҳли тақво дар хабар,
Сокиту осудаҷон дар банди душворе нашуд.
Кори бад дар ҳар макон бо сад харидор, эй Ҳусайн,
Кори хайри некувонро як харидоре нашуд.

03.07.2018.

КАМОЛИ АҚЛИ ИНСОНӢ БА ДАРДИ МО ДАВО БАХШАД (1072)

Камоли ақли инсонӣ ба дарди мо даво бахшад,
Худотарсию тақво ҳам ба мо шарму ҳаё бахшад.
Шарофат рамзи инсонӣ, Худо аз лутфи яздонӣ
Агар хайре зи мо н-ояд, гуноҳи мо чаро бахшад?
Ту хайре кун дар ин олам ба муҳтоҷону нодорон,
Ҳар он гаҳ соҳиби молӣ, ба ту дасти саҳо бахшад.
Агар тоҷе ба сар дорӣ, мағӯ ман соҳиби молам,
Ки он дарюзаи факре ба дасти як гадо бахшад.
Тараххум кун ба хешонат ба лутфу меҳрубониҳо,
Ту гар сахву гуноҳ дорӣ, ба раҳмашӯ хато бахшад.
Хусайно, дар ҳаёти худ нақӯйӣ кун ба сидқи дил,
Киӯ ҳар кори хубатро ба хайре интиҳо бахшад.

04.07.2018.

Дарюза – гадоӣ, садақа талабидан.

НАКҲАТИ ГУЛҲОИ ЗЕБО ДАР БАҲОР ОЯД ПАДИД (1084)

Накҳати гулҳои зебо дар баҳор ояд падид,
Бар машоми аҳли ирфон беғубор ояд падид.
Дар зарофат ҳар гуле бо худ бидорад рангу бӯй,
Назди гул ҳар булбуле дар навбаҳор ояд падид.
Накҳати гул бар машомат гар расад, шукрона гӯ,
Баҳри ту ҳам бӯи анбар бешумор ояд падид.
Хоби роҳатро чу дидӣ дар низоми ин ҳаёт,
Гар шавӣ бедор, накҳат дар канор ояд падид.
Санъати наққош бошад шабнаме дар барги гул,
Хатту холи рӯи ҳар гул баҳри ёр ояд падид.
Гар қаноат мекунӣ бо дастаи гул, эй Ҳусайн,
Як сабад гул аз ниҳон беихтиёр ояд падид.

12.07.2018.

ҲАМА ТАҚДИРИ ХУДО ОН ЧӢ КИ АЗ САР ГУЗАРАД (1086)

Ҳама тақдири Худо он чӣ ки аз сар гузарад,
Ту бубин, ҳукми қазо аз яди довар гузарад.
Бар сарат ҳар чӣ, ки ояд, ба қазо розӣ шав,
Зи сари аҳли сазо тоҷи Сикандар гузарад.
Ҳоил аз байн равад, гар ту талоше бикунӣ,
Нафъи комил набарад он, ки худ аз ҳад гузарад.
Баҳравар шав зи ҳаётат, ба кас озор махоҳ,
Неку бад дар назарат то дами маҳшар гузарад.
Авф пурсад зи Худо баҳри гуноҳи уммат,
Халку миллат ба амал назди Пайямбар гузарад.
Лаҳзаҳоро ту ғанимат бишумар, Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Рӯзу соат масали сафҳаи дафтар гузарад.

13.07.2018.

ЯК СУХАНВАР БЕ АТО ХУД НОТИҚУ ГҶӢ НАШУД (1096)

Як суханвар бе ато худ нотиқу гҷӢ нашуд,
Чашма танҳо бе мадад худ баҳр Ӣ дарӢ нашуд.
Печутоби зиндагӣ занҷир бошад баҳри мо,
Ҳалқаҳо дорад, бубин, аз як расан барпо нашуд.
Ҳар чӣ додаст он Худо, қадраш надонист аҳли Шарқ,
Бесабаб дар ин замон ғарбӣ чунин доно нашуд.
Ҳалқаи занҷири дунӢ шуд ба дасти аҳли Ғарб,
Издихоми Шарқ, бингар, берун аз балво нашуд.
Фитнаву ошӯбҳо дар хоки Шому ҳам Ироқ,
Ту бубин, аҳли араб худ бесабаб расво нашуд.
Аз чаман як гул равад, ҳолӣ бимонад ҷойи он,
Эй Ҳусайн, аз ҳақгузoron нотиқе пайдо нашуд.

23.07.2018.

ҲИДОЯТҲО ЗИ СҶИ ҲАҚ БА УНВОНИ ХИТОБ ОМАД (1097)

Ҳидоятҳо зи сӯи Ҳақ ба унвони хитоб омад,
Итбу амру фармонҳо ба инсон боҳисоб омад.
Ту аз санги маломатҳо иморатҳо макун таъмир,
Ҳар ободӣ, ки аз зулм аст, поён бо шитоб омад.
Ҳар он гаҳ бинӣ шайтоне, зи макраш ту машав эмин,
Ба бедорӣ машав мағрур, баҳри иртиқоб омад.
Ба булбул роҳате н-ояд, қафас гар симу зар бошад,
Зи озодӣ шавад масрур агарчи дар азоб омад.
Ҷавонмардию некӯӣ ба худ як напъае дорад,
Матои давлату миллат ба сомон беҳисоб омад.
Дилат осудагӣ хоҳад, бирав бар назди аҳли дил,
Ҳусайно, ҳар чӣ гуфтӣ ту, ба қавли ту ҷавоб омад.

23.07.2018.

АЗ ПАЁМИ ТУ САДОИ МОДАРАМ ОМАД БА ЁД (1102)

Аз паёми ту садои модарам омад ба ёд,
Дар мақоми ту санои сарварам омад ба ёд.
Ҳар чӣ кардам дар ҷаҳон, пайваста шуд бо меҳри ту,
Дар сафар будам, фазои кишварам омад ба ёд.
Некиҳоят дар дилам вобаста шуд, эй ҳамсарам,
Баҳрат оҳангу навои дигарам омад ба ёд.
Обу тоби зиндагиро равнақе аз меҳри туст,
Аз ҷавониям ҷилои зеварам омад ба ёд.
Чун ситора дар ҳаво равшан кунӣ ту роҳи ман,
Дар садоқат ҳам ҷилои ахтарам омад ба ёд.
Ҳар чӣ дар васфи ту гӯяд дар ғазалҳояш, Хусайн,
Аз қалам шарму ҳаёи дилбарам омад ба ёд.

26.07.2018.

**ДИЛИ САНГИ РАҚИБОН БИН,
АЗ ОН ОТАШ ЧУДО ГАРДАД (1103)**

Дили санги рақибон бин, аз он оташ чудо гардад,
Бисӯзад чехраи мардум, ба ранҷе мубтало гардад.
Нигаҳбонӣ аз ӯ н-ояд, ҳифозат кун ту нафси худ,
Насиҳат пеша гир ҳар дам, ба рӯзе ошно гардад.
Тараҳҳум кун ба ҳоли худ, бичӯ дурӣ зи кори бад,
Рақибонро маранҷон ту, ки он ҳам норасо гардад.
Зи хоре мешавад пайдо, чу мебинӣ ту, захми гул,
Ғаму андӯху захми дил зи он қомат дуто гардад.
Чу булбул ағниё бинам, ҳар он гаҳ мекунад парвоз,
Ҳар он кас дар сифат булбул, ба рӯзе муқтадо гардад.
Бувад иқболи неки ту муҳаббат дар дили мардум,
Ҳусайно, нӯши ҷонат бод, он оби бақо гардад!

26.07.2018.

ҒОФИЛ ЗИ ИЛМУ ДОНИШ СОҲИБҲУНАР НАГАРДАД (1104)

Ғофил зи илму дониш соҳибҳунар нагардад,
Ҳар катрае зи борон дурру гуҳар нагардад.
Ҳамроз бо бузургон ҳар хирасар набошад,
Ҳамрози мурғи Анқо беболу пар нагардад.
Назми ҳақим чу чашма ҷорист дар биёбон,
Илму ҳунар насиби ҳар беҳунар нагардад.
Авчи ғубори мардум исёни беҳаёист,
Ҳар мустаманди оқил худ дар ба дар нагардад.
Аз рӯи адлу эҳсон, Ҳочӣ Ҳусайн, бингар
Бе зикру бе тиловат шоме саҳар нагардад.
Гар масрафе насозӣ, гандум намешавад нон,
Ҳар най дар ин найистон худ найшакар нагардад.
26.07.2018.

МУСАХХАР МЕКУНӢ ОЛАМ, АГАР ДАР ДИЛ ҲАВАС БОШАД (1105)

Мусаххар мекунӢ олам, агар дар дил ҳавас бошад,
Мучаҳҳаз мешавад карвон, агар савти ҷарас бошад.
Ҳама армону омолат ба мақсудат бувад пайваст,
Гуле рӯяд зи санги ту, агарчи хору хас бошад.
Мусаххар кун ту илмеро, расон нафъе бар халқи худ,
Нанолад булбуле ҳаргиз, магар он дар қафас бошад.
Далели роҳи ман бошӣ, мапиндорам, ки ман берах,
Мазан заҳре ба захми ман, агар неши магас бошад.
Лабат хомӯшу дил дар ҷӯш, нигоҳам мекунӢ мадхуш,
Макун заҳре зи ҳамре нӯш, агар аз дасти кас бошад.
Баёни матлаби манро бичӯ дар ҳарфи шеъри ман,
Ҳусайн, аз умр шукре гӯ, агарчи як нафас бошад.

28.07.2018.

ҲАРГИЗ ЗИ ҒАЙРИ ЁРОН НОМА БА МО НАОЯД (1106)

Ҳаргиз зи ғайри ёрон нома ба мо наояд,
Аз аҳди ин рақибон расми бақо наояд.
Дар истилоҳи олам чун нома рӯзу шабҳо,
Рӯзе расад ба поён, рӯ бар қафо наояд.
Фиску фучуру тардид аз шакку аз гумон аст,
Аз мардуми бадандеш бӯи вафо наояд.
Ороиши дили мо имони мост, эй дӯст,
Аз фарди номусулмон шарму ҳаё наояд.
Мағзи ҳаёти инсон ишқ асту ҳам муҳаббат,
Ҳар риштае зи домон то зери по наояд.
Ибрат бишав ба мардум бо хулқи худ, Ҳусайно,
Дар ҳоли бенишонӣ каф бар асо наояд.

29.07.2018.

**ҒАРҚИ ДАРӢ, КИ ШУДӢ,
ОБ ЗИ САР МЕГУЗАРАД (1107)**

Ғарқи дарӢ, ки шудӢ, об зи сар мегузарад,
Ҳар нафас ҳамчу саробе зи назар мегузарад.
Ғарқи дарӢ машаву ғӯта бизан дар дониш,
Умри ту бо хираду панди сафар мегузарад.
Беҳабар гар бишавӢ, назди ту ояд нодон,
Боғу роғат надихад гарчӢ самар, мегузарад.
Нури хершеди хирад маҳв кунад зулму ситам,
Ситамаш аз назари дидаи тар мегузарад.
Дар гулистони адаб бош чу занбури асал,
Неши он аз асалу хуни чигар мегузарад.
Охири шаб, ки расид, нуқта гузорам ба ғазал,
Ӣй Ҳусайн, аз сари ту шому саҳар мегузарад.

29.07.2018.

УМРИ МАРДОНИ ҲУНАРВАР БА ДИРАМ МЕГУЗАРАД (1108)

Умри мардони ҳунарвар ба дирам мегузарад,
Байни мардум асару лутфу карам мегузарад.
Гуфта шуд дар сифати Ҳофизу ҳам Шайх Камол,
Вақти хуш дар сафари дайру ҳарам мегузарад.
Сухбати Шайх Камол аст хуш аз ҳар ғазалаш,
Маҳфили аҳли суҳан аз назарам мегузарад.
Ғазали Ҳофиз Шероз чу бошад беҳтар,
Шеърӣ ӯ аз назари хушназарам мегузарад.
Ба машомам чу расад бӯи гул аз Шайх Камол,
Нуктаи ҳар суҳанаш дар ҳабарам мегузарад.
Пайравӣ ҳеҷ накардам Камолу Ҳофиз,
Заҳмати роҳи ҳақиқат зи барам мегузарад.
Қатраи оби ҳаёт аст ба нӯки қаламам,
Ту бигӯ, Ҳочӣ Ҳусайн: Он зи дарам мегузарад.

29.07.2018.

ҲАБАР ОМАД БА ГӢШИ МАН, КИ ОН ДИЛДОР МЕОЯД (1110)

Ҳабар омад ба гӢши ман, ки он дилдор меояд,
Ба сӢйи кулбаам он ёри хушрафтор меояд.
Вукуфи қалби худро бин, ба дарё мезанад чашмак,
Ҳама бохушу ҳам беҳуш бари дидор меояд.
Нигаҳ дорӣ ту қалби худ, забон бо зикри Ҳақ бошад,
Зи боло зикри Ҳақ доим ба сад гуфтор меояд.
Чу бо худ ҳамдамӣ, эй дил, ҳарам дар анчуман бошад,
Чу хушат мепарад аз ту, ба он бозор меояд.
Сафар андар Ватан бошад туро парвози руҳонӣ,
Насӯзад шуълаи оташ, ба назди ёр меояд.
Вақуф андар адад дидӣ, Ҳусайно, дар ҳаёти худ,
Бигӯ, дилбар ба қалби ман ба сад асрор меояд.

29.07.2018.

ХИРАДМАНДОН ДАР ИН ДУНЁ НИГАҲБОНИ ҶАҲОН БОШАНД (1112)

Хирадмандон дар ин дунё ниғаҳбони ҷаҳон бошанд,
Гули меҳру садоқат дар гулистони ниҳон бошанд.
Ҳама асрори олабро бубинӣ бо ду ҷашми худ,
Ҳама гулҳои ин олам ҷавонони замон бошанд.
Хирад андар кутуби мо ба даъвое, ки мо дорем,
Ба даври мо фарангиён Сулаймони замон бошанд.
Ҷавонони замонро бин, ки баъзе шомили аҳзоб,
Агар рӯзе вазад боде, пушаймони ҳазон бошанд.
Насиҳат кун ҷавононро, ки қадри халқи худ донанд,
Ба ҷашми мардуми олам биёбони равон бошанд.
Ҳусайно, дар вучуди ту ҳама шукронаи неъмат,
Бигӯ бар миллату қавмат саробони забон бошанд.

05.08.2018.

ҲИЛОЛИ НАВ ШАВАД БАДРУ БА ЗУЛМАТ РАҲНАМО ГАРДАД (1117)

Ҳилоли нав шавад бадру ба зулмат раҳнамо гардад,
Агар шукре кунем аз он, Худо аз мо ризо гардад.
Ба роҳи худ равад бадру, надонам сирри он дар чист,
Мунаввар мекунад шабҳо, ба нақше дар фазо гардад.
Ризогӣ дар ҳаёти мо саломат оварад ҳар дам,
Ҳар он кас норизо бошад, ба дарде мубтало гардад.
Фалак дар майли даврони ҳилолу шамсу кавкабҳост,
Зи худ гар меравад инсон, зи асли худ ҷудо гардад.
Башар як оламе бо худ ба барру баҳр султон аст,
Қаламравро намедонад, ки он рӯзе фано гардад.
Бақои адли султонро, Ҳусайно, ту бигӯ доим,
Ҳар он ҳикмат, ки мегӯӣ, ба дарди мо даво гардад.
30.07.2018.

АДОВАТ ОВАРАД НАЗМАТ, АГАР МАӢНО ХАТО АФТАД (1118)

Адоват оварад назмат, агар маӢно хато афтад,
Шикоят оварад каждум, ба зери бӯриё афтад.
Намедонам, чаро ин дам Ҳама беназму бетартиб?
Гулистоне шавад сахро, ба дасти бенаво афтад.
Ғаму ташвиши дунёро наҷоти охират медон,
В-агарна ранҷу кулфатҳо, ки бар дасти бало афтад.
Ҷаҳонро бин ба ҷашми худ - адоват байни инсонҳо,
Мамолик мешавад вайрон, ки дар дасти ғадло афтад.
Ба дастат ҷизи ноёбе ғар афтад, қадри онро дон,
Муҳандис мешавад зарғар, ба дасташ кимиё афтад.
Ту ҳастӣ ломи бо мимам, Ҳусайно, дар раҳи мункар,
Бигардӣ ломи бемиме, ба дасти ту асо афтад.

30.07.2018.

ЗАҲМАТИ ВАСЛИ ИЛОҲӢ КАШФИ НУСРАТ ОВАРАД (1121)

Заҳмати васли Илоҳӣ кашфи нусрат оварад,
Дар раҳи тавфиқ волоиву рифъат оварад.
Заҳмате каш дар ҷаҳон, бар ту намеорад зиён,
Рӯзу шаб чун соябон домони раҳмат оварад.
Пардапӯшиҳо макун андар раҳи дидори Ҳақ,
Рӯзи маҳшар баҳри ту тӯфони заҳмат оварад.
Сарвату дороиҳоят бахшиши Парвардигор,
Шукри молат гар кунӣ, он бар ту неъмат оварад.
Ранҷу армонҳои дунё имтиҳон аз баҳри туст,
Тобу тоқат гар кунӣ, он ҷуду ҳиммат оварад.
Чашмаи пурҷӯши заҳмат дар қалам бошад, Ҳусайн,
Дар ду олам баҳри ту он иззу давлат оварад.

04.08.2018.

ХУДОРО ШУКР МЕГЎЯМ, КИ ДЕВОНАМ МУКАММАЛ ШУД (1130)

Худоро шукр мегӯям, ки девонам мукаммал шуд,
Чаҳорум дафтари назмам ба худ поёни акмал шуд.
Ғазал андар адад бинам ҳазору як саду сӣ шуд.
Ҳазор андозаи вазнаш ба як мизон шомил шуд.
Бузургӣ дар маонияш, радифу вазну қофия,
Агар гар бар касе дорад, ба худ султони омил шуд.
Гиёҳи атру ҳам наъно муаттар бо каломи ман,
Ба барги гул навиштам ман, ба бӯ райҳони ҳомил шуд.
Самарбахш аст ҳар ҳарфаш, касе гар як ғазал хонад,
Китоби гардиши фикрам ба сад даврон авомил шуд.
Дуо кун, эй Ҳусайн, имрӯз давоме дар ғазал бошад,
Ки исмам бо тахаллус баҳри ман унвони комил шуд.

12.08.2018.

«ЗОЛ»

**ҲАР ГАҲЕ БИНАМ НИГОРЕ МАН
БИГҶҲЯМ: АЛИЁЗ (1643) ШУД**

Ҳар гаҳе бинам нигоре ман бигӯям: алиёз,
Фитнаҳо дорад ғуборе ман бигӯям: алиёз.
Гар касе маҳбуи ман, дӯри начӯяд ҳеҷ гоҳ,
Нокасе бинам фирорӣ, ман бигӯям: алиёз.
Ман бигӯям васфи соқӣ – пири комил дар назар,
Ҳар касе бинам хуморӣ ман бигӯям: алиёз.
Зиндагӣ бо сад дуо осуда шуд аз баҳри ман,
Дар назар гар беқароре, ман бигӯям: алиёз.
Ман нагӯям бо садоқат душмане поянда шуд,
Дар раҳам гар интизорӣ, ман бигӯям: алиёз.
Бо хабар шав, дӯри чӯ аз сайди сайёд, эй Ҳусайн,
Дар раҳам сайди шикоре, ман бигӯям алиёз.

24.09.2019.

«РО»

ХУСНИ МАХРҶЌНИ ОЛАМ ҚУДРАТИ ОН КИРДУГОР (898)

Хусни махрҶЌни олам қудрати он Кирдугор,
Дар миёни фаслҳо зеботарин фасли баҳор.
Қадри онро ту бидон, эй соҳиби хусну ҷамол,
Гар ҳифозат мекунӣ он бар ту қарзи мустаор.
Шакли бадрҶЌни олам аз хиёнат буду ҳаст,
Дар бадал шукре бикун, бо ӯ нагаштӣ ҳамҷавор.
Дар ҳадис омад, ки «некиро бичӯед аз ҷамил»!
Аз паси некон бирав, ҳарчанд бошад сад қатор.
Хусни махрҶЌн чу дидӣ, қудраташ андар назар,
Ҳикматаш дар байни мардум чун сутуни муҳрадор.
Гар сухан гуфтӣ, Хусайн, аз хусни маҳ бо ин қалам,
Дурри маънӣ дар каломат, зарфи он шуд нукракор.

Ҷамил – зебо, қашанг.

ЧУН ФИКРИ МИЛЛАТ МЕКУНАМ, ОСОИШ ОЯД ДАР НАЗАР (926)

Чун фикри миллат мекунам, осоиш ояд дар назар,
Ҳам аз масири асрҳо оромиш ояд дар назар.
Номи бузургонро ба лаб гирам агар дар анҷуман,
Ҳам завқ меояд ба дил, ҳам дониш ояд дар назар.
Оҳанги илму маърифат бошад ҳамеша ҷоннавоз,
Вақти навозишҳо суруду ромиш ояд дар назар.
Андар мақоми илму фан Сино бувад болонишин,
Бо рӯди шеъраш Рӯдакӣ дар хониш ояд дар назар.
Бошад самои Мавлавӣ аз созҳои маънавӣ,
Дар ҳар суҳан аз шоире сад тобиш ояд дар назар.
Файзи Илоҳӣ, эй Ҳусайн, аз заҳмати аҳли адаб,
Дар ҳаққашон некӣ талаб, омуриш ояд дар назар.
14.03.2018.

ЧАШМ ВО КАРДАМ БА ДУНЁ, РӢИ МОДАР ЧУН ҚАМАР (941)

Чашм во кардам ба дунё, рӯи модар чун қамар,
Равшанӣ омад ба чашмам, учбу ҳайрат дар назар.
Бо тааҷҷуб гиря кардам ман чудо аз он ватан,
Дар ҳаётам ман кӣ бошам назди ин аҳли башар?
Меҳрубониҳои модар бар дилам таскин бидод,
Шири покаш раҳнамо шуд, ҳофизам шуд дар хатар.
Рафтам аз домони ӯ бар ҷустуҷӯи роҳи худ,
Кӯдакиям пушти сар шуд мисли боди даргузар.
Бачча будам назди ӯ, андар ҷавонӣ, баъди чил,
То замони зиндагияш умри ман буд пурсамар.
Чашм пӯшидам, бидидам, лаҳзаҳои умри худ,
Беҳтаринаш назди модар – дар ҳаётам муътабар.

22.03.2018.

ЭӢ ШАҲРИ РОӢУН – ШАҲРИ НУР, АЗ ТУ РАСИД БАР МО СУРУР (977)

ЭӢ шаҳри РоӢун – шаҳри нур, аз ту расид бар мо сурур,
Аз ифтитоҳ омад нидо: РоӢун муборақбод бод!
Ту ифтихори миллатӢ, аз баҳри мо ту нусратӢ,
Аз дил бигӢям: Марҳабо, РоӢун муборақбод бод!
Андар барат баҳри азим, дар байни кӢҳсори қадим,
Пешвои миллат раҳнамо, РоӢун муборақбод бод!
ШодӢ диҳад бар хосу ом нерӯи барқи мустадом,
Бар дарди ин миллат даво, РоӢун муборақбод бод!
Аз баҳри осоиш ба мо андар дили ин кӢҳҳо,
Шуд Пешво худ муқтадо, РоӢун муборақбод бод!
Бо азми некӯ, эӢ Ҳусайн, бо Пешво ҳамроҳ бош
Дар ҷодаи нуру сафо, РоӢун муборақбод бод!
Дар дил муҳаббат баҳри халқ, фардои миллат дар назар,
Бар Пешво гӢям сано, РоӢун муборақбод бод!

08.04.2018.

МЕХРУБОНИ ЧОВИДОН ДАР ИН ЧАҲОН БОШАД ПАДАР (997)

Мехрубони човидон дар ин чаҳон бошад падар,
Баҳри фарзандони худ ҳам соябон бошад падар.
Рӯзу шаб бо сӯзи дил ғамхори фарзандони худ,
Аз сафар ҳар гаҳ чу оӣ, дар амон бошад падар.
Бадзабониҳо макун дар назди ӯ гоҳи сухан,
Чун гудози шуълаҳо оташфишон бошад падар.
Аз ту н-ояд гар ҳамӯшӣ лаҳзаи қаҳру ғазаб,
Оташе шуд чилвагар, оташнишон бошад падар.
Гар падар амре кунад, фармудааш воҷиб бувад,
Дар дилат поянда дор, то човидон бошад падар.
Баҳри фарзандон бигӯ бо як ишорат, эй Хусайн,
Бо дуои мустаҷоб дар ҳар макон бошад падар.

23.05.2018.

ЯК НАСИҲАТ БИШНАВ АЗ АҲЛИ БУЗУРГОН, ЭЙ ПИСАР! (1016)

Як насиҳат бишнава аз аҳли бузургон, эй писар,
«Ҳусни хулқи ту ба нафъи туст» омад дар хабар.
Ҳусни хулқат ҳарчӣ меҳохӣ, бароят медиҳад,
Ту талаб кун аз Худо бо сад дуо шому сахар.
Хулқи некӯ гар бихохӣ, пайрави некон бишав,
Қисматат ҳам нек гардад, гар бикӯшӣ як қадар.
Равзани аъмоли ту равшан кунад ин хонаро,
Равшании дил ба ҳар аъмоли ту дорад асар.
Зулмати шаб навбаташро медиҳад бар субҳдам,
Нур мегардад кудурат низ дар рӯзи дигар.
Соҳиби ахлоқи некӯ ҳамраҳат бошад, Хусайн,
Қадри соҳибдил бидон, то худ бигардӣ муътабар.

30.05.2018.

ҲАР ГАҲЕ ПАЙКАР РАВАД, МОНАД ЗИ МО ЁРУ ДИЁР (1025)

Ҳар гаҳе пайкар равад, монад зи мо ёру диёр,
Аз муҳаббат сӯзише монад зи мо чашми хумор.
Ёру абно ҳамраҳат дар зиндагонӣ бо карам,
Гар нафас аз тан равад, монад зи мо ҷисми низор.
Ҳар дарахти боғи мо пайваста меорад самар,
Вақти рафтан аз ҷаҳон монад зи мо расми чанор.
Расми хубу урфи мардум зикри хайри рафтагон,
Аз қалам ҳарфи нақӯ монад зи мо чун ифтихор.
Миллати тоҷик бифаҳрад баҳри фарзандони худ,
Назди ақвоми ҷаҳон монад зи мо сад эътибор.
Бо қалам гӯ, эй Ҳусайн, он ҳар чӣ бошад дар дилат,
Назму насри дилнишин монад зи мо чун ёдгор.

02.06.2018.

САРҲАДИ РӢЗӢ БИДОН ДОИМУ ҒАМБОДА МАХӢР (1032)

Сарҳади рӯзӣ бидон доиму ғамбода махӯр,
Ризқи имрӯза бидорӣ, ғами нодода махӯр.
Аз азал қисмати ту гашта муайян дар он,
Ғами беҳуда зи фардо дигар, эй сода, махӯр.
Умри беҳосил агар бар сарат орад сахтӣ,
Пеши занбӯри асал шаҳди худодода махӯр.
Бесабаб нест, ки он хона бисозад аз мум,
Пару болаш шиканад, ҳасрати афтода махӯр.
Нури Ҳақ аз дили шурида бурун меояд,
Назди арбоби ҳунар бош, вале бода махӯр.
Ризқ агар дар ғазалат нест, аё Ҳоҷӣ Хусайн,
Аз Худо рӯзият ояд, ғами сарвода махӯр.

04.06.2018.

ВАСФИ МЕВАВУ ТАОМҲО (1051) (МАСНАВӢ)

Меваи хушхур диҳад бар мо дарахти босамар,
Дони гандум – нони гандум рӯзии навъи башар.
Дар ҳаёти мардуми мо беадад бошад таом,
Лек машҳуранд чанде аз барои хосу ом.
Гушти гову мурғу моҳӣ, шири хушку ҳам панир,
Тухми мурғу ҳам кабоб - инҳо таоми беназир.
Чойи талху сиркаву ҳам қаҳваву нӯшобаҳо,
Аз биринчу лӯбиё дар дохили сардобаҳо.
Пиставу санҷиду ҳалво, шарбату шириниҳо,
Тути хушку кишмишу ҳам оби тарбуз шуд даво.
Олуву ангуру хурмо, себу бодому асал,
Шалғаму анҷиру туту харбуза шуд бебадал.
Баҳри мо хони палову ширбиринчу шавлаҳо,
Оши кашку равғани зарданд монанди даво.
Эй Ҳусайн, ин ҷумла ақвотанд худ доди Худо,
Шукри неъматҳо бикун, доим кушо дасти саҳо.

23.06.2018.

ҲАМСАРАТРО ДӢСТ ДОР АНДАР ҲАӢТАТ, ЭӢ ПИСАР (1054)

Ҳамсаратро дӢст дор андар ҳаӢтат, эӢ писар,
Шафқату ҳам меҳрубонӢ беҳтар аст аз симу зар.
Бо муҳаббат мушфику дилсӢз шав аз баҳри вай,
Вақти суҳбат ту бикун нармӢ ба ӯ шому саҳар.
Айби ҳамсарро мачӢ, ҳаргиз марезон обрӢ,
Бе гуво(ҳ) бовар макун, бар гӢши ту ояд ҳабар.
Муждағониҳо расон ҳамвора баҳри ҳамсарат,
Панду андарзе бигӢ, ҳар гаҳ ки ойӢ аз сафар.
Ибрати панди азизон баҳри фарзандони худ
Арза кун ту бардавом, бар нусратат ояд зафар.
Панду андарзи Ҳусайн аз чорчӢби зиндагист
ЭӢ писар, азбар кун онро то бигардӢ муътабар.

25.06.2018.

НАЗДИ МАРДУМ ҚАДР ЁБАД, ҲАР КӢ БОШАД БОҲУНАР (1095)

Назди мардум қадр ёбад, ҳар кӣ бошад боҳунар,
Навниҳолаш оқибат дар зиндагӣ орад самар.
Илму дониш бо амал пайваста бошад бо хирад,
Ҳар кӣ хоҳад огаҳӣ, дар фикри ӯ ояд хабар.
Маҷмаи илму ҳунар орад ба кас сад иззу чоҳ,
Ҳар шачар бо решааш дар ирсият бинад падар.
Ҳар гаҳе хуршед набвад, соя нопаддо бувад,
Моҳу хуршеданд чун ҳамсоягон бо ҳамдигар.
Ногаҳон ту ҳам макун он шоҳи пур аз меваро,
Қабр бошад, бишканад гар шоҳи пур аз самар.
Ҳар гуле гардад ҳазон, хоре бигирад қойи он,
Эй Ҳусайн, аз гардиши даври замон шав бохабар!

23.07.2018.

ОДАМӢ ДАР РОҲИ ДИН ОЗОДУ СОҲИБИХТИЁР (1122)

Одамӣ дар роҳи дин озода соҳибихтиёр,
Аз тариқи ояти Қуръон бигуфт ин Кирдугор.
Ҳар амал дар дини ислом аст аз рӯи хирад,
Интиҳоби дину оин майли шахси растагор.
Нохушӣ ояд ба кас аз дину бо зӯру ситам,
Ҷавр бар мардум макун, гар бар ту ояд иқтидор.
Ҳар суҳан дар дину оин марзу буму сарҳад аст,
Ҳикмати амри Илоҳӣ гарчи бошад бешумор,
Адлу инсофу диёнат сарбаландӣ оварад,
Интиҳоби роҳи некон бар ту гардад ифтихор,
Баҳри мардум гар намоӣ роҳи Ҳакро, эй Ҳусайн,
Дар давоми асрҳо монад каломат устувор.

05.08.2018.

«ЗО»

ИШҚИ ЗУЛАЙХО ДАР ДИЛАМ, ЮСУФИ КАНЪОНАМ ҲАНҶҶЗ (906)

Ишқи Зулайхо дар дилам, Юсуфи Канъонам ҳанҷҶз,
Зиндон намебахшад зарар, ман дар гулистонам ҳанҷҶз.
Бошад ҳама тақдири Ҳақ андар раҳам нури қамар,
Дар қалби худ дорам шарар, шамъи шабистонам ҳанҷҶз.
Илму амал шуд зеби даҳр, равшан кунад ҳар зулмате,
Олим чу дидам беҳунар, ман масту ҳайронам ҳанҷҶз.
Эй ёри содик, ту биё, чоҳе макан андар раҳам,
Дар роҳи ту ман мунтазир бо чашми гирёнам ҳанҷҶз.
Ҳар он чӣ кардам баҳри ту, шояд ҳаво буду ҳавас,
Бар кардаам ман муътазир, хотирпарешонам ҳанҷҶз.
Ишқу ҳавас дар ҳар ғазал, шарҳаш ту донӣ, эй Ҳусайн,
Дар нағма бошад сад асар, нойи найистонам ҳанҷҶз.

03.03.2018.

Ной (най) – як навъ гиёҳе, ки дар ҷойҳои сероб мерӯяд ва
тани борику рост ва баланд дошта, миёнаш ковок аст, қамиш.

«СИН»

**СҶЗИШИ ИШҚИ МАРО ИМРҶЗ
АЗ ПАРВОНА ПУРС (1030)**

СҶзиши ишқи маро имрҶз аз парвона пурс,
Биниши ғайби маро аз мардуми девона пурс.
Мардуми девона бинад, мо набинем дар амал,
Ганҷи бодовардаро аз маскани вайрона пурс.
Мавзеи вайрона доим манзили деу парӣ,
Шодии дил гар бихоҳӣ, роҳи он майхона пурс.
Саргузашти Юсуфи Канъон чу омад дар хабар,
Гар ҳикоят беасос, аз қиссаву афсона пурс.
Қиссаи ишқи Зулайҳо саргузашти нозанин,
Рози қони ошиқони пок аз қонона пурс.
Мардуми зирак ба наздат ҳар гаҳ ояд, эй Ҳусайн,
Дурри гавҳар дар дилат, ту риштаи дурдона пурс.
03.06.2018.

ЭЙ ЧАВОН, ТУ ДАР ЧАВОНӢ ХУД ЧАҲОНБОНРО ШИНОС (1043)

Эй чавон, ту дар чавонӣ худ Чаҳонбонро шинос,
Байни мардум бомурувват қадри инсонро шинос.
Гар ту хӯрдӣ нони кас, дар ғайби он андеша кун,
Чашми ту аъмо нагардад, ту намакдонро шинос.
Пуштибонӣ бар ту н-ояд, гар ту куфрон мекунӣ,
Гарчи бошӣ дар ҳаво, бар худ ниғаҳбонро шинос.
Мардуми олитабори ин чаҳон ангуш(т)намо,
Байни номардони олам марди майдонро шинос.
Адлу инсофу диёнат ҷавҳари одамгарист,
Дар замони навҷавонӣ адли мизонро шинос.
Эй Хусайн, аз баҳри насли нав насихатҳо бикун,
Дар каломи минбарӣ қадри сухандонро шинос.

21.06.2018.

«ШИН»

**БО ТАФАККУР ЗИНДАӢӢ КУН,
ЗИРАКУ ҲУШӢР БОШ (985)**

Бо тафаккур зиндаӢӢ кун, зираку ҲушӢр бош,
Хоби ғафлатро раҳо кун, дидаи бедор бош.
Бар касе некӢ кунӢ, ачраш бубинӢ дар ҳаёт,
Мустаҷоб-уд-даъвати маҳбуи беозор бош.
Дар тариқат, ҳам шарият роҳи авсатро бигир,
Дар сифоти авлиё аз аҳли истиғфор бош.
Ту ҳақиқатро талаб, дар дасти ту бошад китоб,
Бо ҳадиси анбиё устоду омӯзгор бош.
Дар раҳи таълими илм андоза набвад дар қиёс,
Офият хоҳӣ агар, дар фикри худ аҳрор бош.
Устуворӣ гар, Ҳусайн, аз донишу илму амал,
Ҷунбиши бечо макун, аз зумраи аҳбор бош.

24.04.2018.

Аҳбор – ҷамъи ҳибар, яъне донишмандон.

ШУКРИ НЕЪМАТРО БА ЧО ОР, АЗ ҲАЁТ ОҲЕ МАКАШ (991)

Шукри неъматро ба чо ор, аз ҳаёт оҳе макаш,
Устуворио чу дидӣ, аз сабот оҳе макаш.
Чавҳаре дар зарфи худ андар китобат нафъи он,
Хушк ояд дар қалам, ту аз давоҷ оҳе макаш.
Шираи қанду асал афшурда гардад аз набот,
Гар даҳонат талх бошад, аз набот оҳе макаш.
Корвон бо роҳи худ бошад равон бо сад ҳадаф,
Гар набошад дар раҳи мушқил работ, оҳе макаш.
Лутфи шахси муттақӣ ҳар гаҳ чу ояд пеши ту,
Нафъи он бар ту расад, аз илтифот оҳе макаш.
Гар навиштӣ бо қалам асрори дилро, эй Ҳусайн,
Дурри маъниро бигӯ, аз мушқилот оҳе макаш.

09.05.2018.

ИН ҶАҲОН ЯК ИМТИҲОН, АЗ ФИТНАҲО ҲУШЁР БОШ (996)

Ин ҷаҳон як имтиҳон, аз фитнаҳо ҳушёр бош,
Нармӣ аз дунё бихоҳӣ, дар раҳи ҳамвор бош.
Дар даҳон оташ чу дорӣ, умри фардери масӯз,
Баҳри пухти нони кас чун лаъли оташвор бош.
Ҳар гаҳе озор бинӣ аз касе, ғамгин машав,
Нафси худро таҳ бизан, чун боди беозор бош.
Панду андарзи бузургон сар ба сар ҳикмат бувад,
Баҳри фатҳи ҳар амал ҳамроҳи некӯкор бош.
Дар раҳи илму амал хуршед ояд назди ту,
То биёбӣ донише дар дарси омӯзгор бош.
Равшанӣ ояд ба ту аз нури Яздон, эй Ҳусайн,
Ҳамраҳи фосиқ мабошу ҳамраҳи аброр бош.

22.05.2018.

ХОБИ ҒОФИЛ БЕҲТАР АЗ БЕДОРИЯШ (1038)

Хоби ғофил беҳтар аз бедорияш,
Зикри қабр авлост дар беморияш.
Ғафлати нодон ҷаҳолат оварад,
Садди роҳаш шав ту дар хушёрияш.
Марди бадкирдор дидӣ дар ҳаёт,
Ҳолаташ расвост дар бекорияш.
Шахси бадғуфтор ояд назди ту,
Паст кун савдо ту дар безорияш.
Аҳли ҷаҳлу аҳли зулмат дар ҷаҳон,
Ҳайратам афзуда аз бисёрияш.
Бо ғазал гӯ, эй Хусайн, асрори ҷаҳл,
Бикри маъно беҳтар аз такрорияш.

05.06.2018.

ҲИКМАТИ ҚУРЪОН БИХОҲӢ, РӢЗУ ШАБ ЧӢЯНДА БОШ (1040)

Ҳикмати Қуръон бихоҳӣ, рӯзу шаб чӯянда бош,
Дар раҳи андарзу пандаш доимо пӯянда бош.
Ту бидон авсофи Қуръон – он каломи банда нест,
Бо тариқи ваҳй омад аз Худо, ту банда бош.
Ҳукми Қуръон ҳусни хулку ҳам ҳидоят баҳри мо,
Бандагӣ бар худ намо, чун ахтари тобанда бош.
Тахту тоҷи ин ҷаҳон аз илму аз ирфон бувад,
Тоҷ бар сар мениҳӣ, бо дасти худ бахшанда бош.
Илми Қуръон пеша гир, обод гардон ин Ватан,
Баҳри халқат некие кун, дар ҷаҳон созанда бош.
Васфи Қуръонро бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Байни абнои ҷаҳон хуршедсон рахшанда бош.

06.06.2018.

«СОД»

**ЧАШМИ НЕКЎЙЌ МАЯҒАН ТУ БА
ФАРДОИ ҲАРИС (1681)**

Чашми некўйЌ маяҒан ту ба фардои ҳарис,
Қатраи обе мачў ҳаргиз зи дарёи хасис.
Ту тамаъкорЌ макун, чашми гурусна пурхатар,
Молами ҳар беҳаё ғофил зи шайдои қамис.
Моли дунё баҳри ту тақсими ризқат аз азал,
Ту ҳаромкорЌ макун, мушқил ба ҳамтои халис.
Дар таҷаммул бо саволе қач қунад гар гарданаш,
Моили гардан машав бо расми зебои рақис.
Шоҳу барги ҳар дарахте чунбиш орад рӯзи бод,
Нафси шайтонЌ ба дил з-оҳанги дунёи нақис.
Назди ҳар нокас чу ҳотам бовиқорЌ, эй Ҳусайн,
Марди қоҳил худ барорад аз ғазал маъно раҳис.

21.10.2019.

«ЗОД»

**БАДТАРИН АЪМОЛИ ДУНЁ ДАР КИТОБ
ОМАД ҒАРАЗ (1682)**

Бадтарин аъмоли дунё дар китоб омад ғараз,
Сохибашро рӯзи фардо чун азоб омад ғараз.
Бодаи аҳли ҷаҳолат нафъи худ қасди зарар,
Дар ҳаёли аҳли расво чун шароб омад ғараз.
Қасди номардон зиёни дигарон бошад мудом,
Баҳри ҳифзи мулки доро дар ҳисоб омад ғараз.
Мункири роҳи ҳақиқат чун замин дар зери баҳр,
Бенишони қаъри дарё як таноб омад ғараз.
Ношиноси роҳи ҳақ бошад дили ҳар беадаб,
Дар раҳи инкору даъво беҳисоб омад ғараз.
Фитнаву буғзу адоват шуъла орад, эй Ҳусайн,
Дар бақои аҳли маъно чун шихоб омад ғараз.

21.10.2019.

«ИТҚЇ»

**РОҲИ КАРВОН ОЛАМИ РУҲ, ҶИСМИ
МО БОШАД РАБОТ (1634)**

Роҳи карвон олами руҳ, ҷисми мо бошад работ,
Ин макони истироҳат чехра гардад инбисот.
Чехраи марди накӯ пирӯзӣ бошад баҳри ӯ,
Байни мардум номи некаш зикри хайраш иштирот.
Ҳамнишинӣ бо бадон паймон н-ояд ҳеҷ гаҳ,
Дар масал чун сели борон шарти он шуд ихтилот.
Ин ҷаҳон бошад муваққат пойдорӣ назди ӯ,
Орамидан бо бузургон саҳл гардонад Сирот.
Ҳар кучо дидӣ фароғат, фикри неконро бикун,
Ҳастагӣ н-ояд ба ту, бар акси он ояд нишот.
Гар сухан кардӣ, Хусайно, фикри фардоро бикун,
Ҳар ҷӣ гуфтӣ бо қалам андар маъонӣ эҳтиёт.

23.09.2019.

«ИЗҒИЙ»

**НИҲОНЕ ГАР АЁН БОШАД, БА АМРИ
ҲАҚ ШАВАД МАҲФУЗ (1637)**

Ниҳоне гар аён бошад, ба амри Ҳақ шавад маҳфуз,
Гар он руҳи равон бошад ба амри Ҳақ шавад маҳфуз.
Бало ояд ба инсоне ба мисли сайди сахроҳо,
Агарчи он нишон бошад, ба амри Ҳақ шавад маҳфуз.
Зарар н-орад ба ҷисми ту адоватҳои инсонҳо,
Чу дарё гар равон бошад, ба амри Ҳақ шавад маҳфуз.
Ҳаводис гар шавад пайдо бало борад ба сар ҳар гаҳ,
Чу оят дар забон бошад, ба амри Ҳақ шавад маҳфуз.
Ҳифозат аз бадони даҳр бипурсӣ аз Худои худ,
Ба дасташ гар камон бошад, ба амри Ҳақ шавад маҳфуз.
Хусайно, ҳифзи миллат кун, зи назмат чун садаф борад,
Ба ашъорот амон бошад, ба амри Ҳақ шавад маҳфуз.

23.09.2019.

“БАЙН”

**РИЗҚАТ БИЁД БЕ ГУМОН
ХУДДОРӢ КУН ТУ АЗ ТАМАЪ (1617)**

Ризқат биёд бе гумон, хуДДорӢ кун ту аз тамаъ,
Ҳамрах шавӢ бо корвон, хуДДорӢ кун ту аз тамаъ.
Дар ин ҳаёти нозанин андар фарозу шебҳо,
Ояд ба ту сад имтиҳон, хуДДорӢ кун ту аз тамаъ.
Аз дасти ҳар як нокасе пурсиш макун моли ҳаром,
Беҳтар бувад ҳифзи забон, хуДДорӢ кун ту аз тамаъ.
Аз молу мулки ин ҷаҳон аз баҳри муҳтоҷу ятим,
НекӢ бикун ту ройгон, хуДДори кун ту аз тамаъ.
Гар бинӢ ризқат дар тамаъ, васвоси шайтон дар амал,
Баҳрат биёд армагон, хуДДорӢ кун ту аз тамаъ.
Ҳақро бигӯ дар ҳар суҳан, ҳам наҳии мункар, эй Ҳусайн,
Номат бимонад ҷовидон, хуДДорӢ кун ту аз тамаъ.

18.09.2019.

«ҒАӢН»

**ИЛМУ ИРФОНУ ҲИДОЯТ БАҲРИ МО
БОШАД ЧАРОҒ (1613)**

Илму ирфону ҳидоят баҳри мо бошад чароғ,
Нури имон бо шарофат ҳамсадо бошад чароғ.
Дар раҳи ишқи ҳақиқат нури дил равшан кунад,
Рози пинҳони садоқат байни мо бошад чароғ.
Дар масоил ҳалли мушкил кори хайр асту савоб,
Роҳи осон дар шариат чун сафо бошад чароғ.
Роҳи ҳақ андар раҳи мо аҳли сомон дар назар,
Рамзи сомон дар ниҳоят раҳнамо бошад чароғ.
Адли султонро бичӯста, раҳнамойӣ ёфтем,
Нақши даврони адолат баҳри мо бошад чароғ.
Дар ҳикоят ҳам фасоҳат ровӣ бошӣ, эй Ҳусайн,
Шамси тобони ривоят баҳри мо бошад чароғ.

17. 09.2019.

«ФО»

**ЭҲДО БА ҲАФИЗЗОДА ШОДӢ ХУРШЕД
(1008)**

Бар забонам васфи Шодӣ оварад моҳи шариф,
Шуд Ҳафизуф номи некаш бо сафо марди назиф
Ӯ ниғаҳдоранда аз ҳар як чиноят бо ҳадаф,
Раҳму шафқат мекунад бар нотавону ҳам заиф.
Хидмати миллат кунад доим ба амри Пешво,
Феълу рафтораиш накӯ, ҳам меҳрубону ҳам латиф.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, тӯлонӣ бошад умри вай,
Дар мақоми раҳбарияш дилнавозу ҳам зариф.

* * *

Шодии Хуршеди мо обод бошад манзилаш,
Ҳамчу хуршеду қамар пурнур бошад махфилаш.
Рӯзу шаб баҳри Ҳафизуф дар дуо бошад Ҳусайн,
Сарнавишташ неқ бошад, саҳл гардад мушкилаш.

19.05.2018.

Назиф – пок, покиза, тоҳир, афиф, пок кардан.

«ҚОФ»

**ҲАР ЧӢ ГУФТАМ АЗ НАСИҲАТ,
ХИДМАТАМ АЗ БАҲРИ ХАЛҚ (1679)**

Ҳар чӢ гуфтам аз насихат, хидматам аз баҳри халқ,
Он чи омад аз муҳаббат, нусратам аз баҳри халқ.
БандагӢ кардам ба ҳикмат дар кафи дастам дуо,
Байни мардум аз шарият, суҳбатам аз баҳри халқ.
МеҳрубонӢ баҳри ҳамсар рашки мардони накӯ,
Раҳму шафқат бо садоқат ғайратам аз баҳри халқ.
Ҳар гаҳе бинам адоват, ман хӯрам афсӯсу ғам,
Мақсадам роҳи ҳақиқат, ҳасратам аз баҳри халқ.
Илму ирфон дар каломат сарвату дороиҳо,
Шуд зиёда бо муҳаббат давлатам аз баҳри халқ.
Фазли худро бо қалам гуфтӢ, Ҳусайно, дар ғазал,
Баҳри ман орад фазилат, заҳматам аз баҳри халқ.

21.10.2019.

«КОФ»

**САЧДА КУН ДАР РОҲИ ИМОН НУСРАТЕ
ОЯД ЗИ ХОК (1611)**

Сачда кун дар роҳи имон, нусрате ояд зи хок,
Фатҳи рӯзӣ гар бихоҳӣ, неъмате ояд зи хок.
Ар ту хоҳӣ хӯшай ту то ба боло сар кашад,
Гар бипошӣ донаи худ, муҳлате ояд зи хок.
Ҳосили умрат бидон суду зиён дар дасти ту,
Гар дарахтат мева орад, давлате ояд зи хок.
Баъди мавтат худ бидон, гар хок гардад ин бадан,
Рӯзи маҳшар бар амалҳо ҳасрате ояд зи хок.
Рӯзи равшан ибтидояш субҳи содиқ баҳри халқ,
Шомгоҳон баъди мағриб зулмате ояд зи хок.
Олами арвоҳ донӣ, илми ғайб аст, эй Ҳусайн,
Баҳри мардони валоят суҳбате ояд зи хок.

17. 09.2019.

«ГОФ»

**ШУНИДАМ МАН НАВОИ НАҒМАӢО
ОҲАНГ (1646)**

Шунидам ман навои нағмаӢо оҳанг,
Чашидам ман ҳавои нағмаӢо оҳанг.
Дили ман аз наво пур аз наво гардид,
Шудам ман ҷонфидои нағмаӢо оҳанг.
Зи қалби покат, эй ёри ба дил наздик,
Шунидам ман садои нағмаӢо оҳанг.
Тапиданҳои дил оҳанги ширин аст,
Шудам ман дилгадои нағмаӢо оҳанг.
Дилам аз нури хурсандӣ мунаввар шуд,
Чу дидам ман сафои нағмаӢо оҳанг.
Ҳусайно, мисли Мавлоно гаҳи дардам
Ба дил хоҳам давои нағмаӢо оҳанг.

24.09.2019.

«ЛОМ»

**ШУКРИ ХОЛИҚ, ШУД ҲАЗОР
ИМРҶЗ ТЕЪДОДИ ҒАЗАЛ (1000)**

Шукри Холик, шуд ҳазор имрӯз теъдоди ғазал,
Ман ризо аз сарнавиштам ҳар чӣ бошад аз азал.
Қисмату фармони Ҳақ андоза орад баҳри ман,
Аз сари меҳробу минбар ҳарчи омад бебадал.
Сармаду ҳам ҷовидон – гуфтори зебо дар назар,
Ёдгорам баҳри миллат ҳар чӣ гӯям дар амал.
Ибтидои ҳар амал некӣ биёвар баҳри ман,
Шукри Ҳақро мекунам девони ман байт-ул-ғазал.
Шоҳбайти ҳар ғазал сарчашмааш фикри Хусайн,
Аз барои аҳли ирфон бехтаринаш сарғазал.
Ман намегӯям, ки айбам нест дар назди Худо,
Ҳар чӣ Ё хоҳад, бимонад ҷовидону лам-язал.

23.05.2018.

**МУҲТАШАМ ГАРДАД КАСЕ,
КИ ИЗЗАТАШ ДОДА ҶАЛИЛ (1093)**

Муҳташам гардад касе, ки иззаташ дода Ҷалил,
Аз барои бенавоён сарпарасту ҳам кафил.
Кори хайру ҳам савобаш лоиқи васфу сано,
Нексират байни мардум ҳаст инсони ҷамил.
Бо камоли ҷуръаташ гар по ниҳад дар роҳи Ҳақ,
Байни ёрон худ муҳиббу душманаш гардад халил.
Киштии тӯфони Нуҳ рамзи ҳаёти ин ҷаҳон,
Неку бадро худ бубинад, гар набошад он бахил.
Дар сафина рахна дидӣ, ҷӯ ба худ роҳи наҷот,
Пур шавад аз об киштӣ, ғарқ гардад ҳар вакил.
Ҷавҳари шеъри Ҳусайни мост даъват сӯи Ҳақ,
Васфи некон дар ғазал бар хайр мебошад далел.
21.07.2018.

«МИМ»

ЭҲДО БА УСТОД
ФАРҲОД РАҲИМӢ (849)

Ассалом, эй пешвои илми тоҷик, ассалом,
Бар Шумо, Фарҳоди дониш, аз Хучанди мо паём.
Олими машҳури физик, ҳам фасеҳу ҳам балеғ,
Вориси Сукроти доно, чун Арасту дар мақом.
Ҳикмати хеле куҳан гар чизи Афлотун бувад,
Роҳи Синой ҳақим дар илми мо бошад низом.
Раҳбари илму фунун бо пешниҳоди Пешво,
Дар ҳақимӣ шухратовар дар миёни хосу ом.
Мефиристам баҳри ҳазрат маҷмаъи ашъори худ,
Ҳамчу рамзи эътиқоду эътимоду эҳтиром.
Як дуо кун, эй Хусайн, аз баҳри Фарҳоди Раҳим,
То ки бошад раҳбари илми диёраш бардавом.

08.01.2018.

ДУ ҶАҲОН АЗ БАҲРИ МАН, ДОР-УС-САЛОМАМ, МОДАРАМ (858)

Ду ҷаҳон аз баҳри ман, дор ус-саломам, модарам,
Дар раҳи афъоли некӯ бомаромам, модарам.
Васфи ҳолатро бигӯям рӯзу шаб бо меҳри худ,
Ҳарчӣ гуфтам, ғайри он андар паёмам, модарам.
Кӯдакиҳоям гузашта мисли гул андар чаман,
Накҳати анбар туй андар машомам, модарам.
Бар сарам ояд бало, чун шишаи ларзон шавӣ,
Назди санги бенизомӣ бонизомам, модарам.
Эҳтироми модарон воҷиб бувад дар ҳар мақом,
Лоиқӣ ҳар эҳтироми бардавомам, модарам.
Ҷавҳари қиматбаҳову қасри фирдавси Ҳусайн,
Риштаи абрешимин андар каломам, модарам.
Чун бихишти нақд дар зери кудуми модар аст,
Сар фуру меоварам дар ҳар саломам, модарам.

27.01.2018.

Дору-с-салом – ҷаннат, бихишт.

ҲАЁТИ ҶОВИДОНИРО ДАР ИН ДУНЁ НАМЕБИНАМ (866)

Ҳаёти ҷовидониро дар ин дунё намебинам,
Ғаму андуҳ ба назди мардуми доно намебинам.
Тамоми мардуми доно каромат аз қазо донанд,
Париӯию хушгӯй зи нозебо намебинам.
Худо худ менавозад қалбҳои тангдастонро,
Саҳокорӣ зи дасти мардуми доро намебинам.
Вафодорию меҳри мо тааллуқ бо само дорад,
Қиёси худ ба ҷуз дар Вомику Узро намебинам.
Ба фикри солиму солеҳ назарҳо кун дар ин айём,
Диёнатҳои мардумро, ки побарҷо намебинам.
Ҳусайно, ту машав худхоҳ, бузургон бартарӣ доранд,
Ғуруру худписандиро зи он Мавло намебинам.

03.02.2018.

СУХАН САРБАСТА, БЕМАНТИК, ФАСОҲАТРО НАМЕБИНАМ (867)

Сухан сарбаста, бемантик, фасоҳатро намебинам,
Миёни олиму чоҳил рафоқатро намебинам.
Ҳар он гаҳ дар сухан ояд, шикоятнома дар дасташ,
Ба назди мардуми фосиқ ризоятро намебинам.
Тавачҷуҳ байни инсонҳо ҳама макру риё бошад,
Зи аҳли лутфу бахшоиш иноятро намебинам.
Ҳама ҷаззобии олам ба худ як фитнае дорад,
Зи хубрӯёни ин даврон малоҳатро намебинам.
Барои қавм аз некӣ, Ҳусайно, ваъз мегӯӣ,
Миёни некмардон ман адоватро намебинам.
Адоват байни инсонҳо зи ҷаҳлу кину бадхоҳӣ,
Барои бартараф кардан риёзатро намебинам.

05.02.2018.

ЗИ НАЗДИ МАРДУМИ ҶОҲИЛ БА САД ОЗОР МАН РАФТАМ (869)

Зи назди мардуми ҷоҳил ба сад озор ман рафтам,
Намонда ҳамраҳи содиқ зи он дилдор ман рафтам.
Нагуфтам он ҷӣ буд дар дил, набикшодам дари заҳмат,
Зарар н-ояд ба ҳар ҳоле ҳазар аз ёр, ман рафтам.
Шараф ояд ба ман ҳар дам ба назму наср дар маҷлис,
Барои ваъзу иршоде ба сар дастор ман рафтам.
Сари минбар, бидонӣ ту, макони олиму ориф,
Барои нафъу озоиш ба он гулзор ман рафтам.
Ҳама гулзори ин олам зи нури маърифат бошад,
Зи ҳикматҳои ин олам ба лаб гуфтор ман рафтам,
Ту бозори ҷаҳолатро, Ҳусайно, дар фано бинӣ,
Бигӯ ту дар каломи худ: Зи он бозор ман рафтам.

05.02.2018.

Дастор – салла

Фано – нест шудан; нестӣ, ҳалок.

СУХАНИ МУНАЗЗАМИ ХУД БА НИШОН ҲАМЕФИРИСТАМ (874)

Сухани муназзами худ ба нишон ҳамефиристам,
Ҳама ваъзу панди худро зи забон ҳамефиристам.
Ба яқин ҳар онҷи дидам, назарам ба шарҳаш омад,
Гуҳаре зи канзи маънӣ зи баён ҳамефиристам.
Ғаразе зи ман наояд ба касе зи буғзу кина,
Зи хулуси нияти худ нигарон ҳамефиристам.
Ҳама фасли сол яксон набувад ба мева чидан,
Нафаси баҳори худро ба хазон ҳамефиристам.
Ба суханшинос дорам хабаре зи «Мантиқ-ут-тайр»
Зи кабутар армуғоне ба ҷаҳон ҳамефиристам.
Ту бубин ҷаҳон, Хусайно, сари кӯҳи Қофи Симург,
Ба китоб Ҳудхудеро дар амон ҳамефиристам.

08.02.2018.

«Мантиқ-ут-тайр» – номи асари машҳури Шайх Аттор, ки аз нутқ ва гуфтугузори парандагон баҳс мекунад

НУРИ ЧАШМАМ ДАР РАҲАТ, НОСИР ВА МАНСУРАТ МАНАМ (876)

Нури чашмам дар раҳат, носир ва мансурат манам,
Қадри манро ту бидонӣ, дурри мансурат манам.
Чашми ман андар раҳат, пайдо шавӣ ту ногаҳон,
Зеби Юсуф аз ман ояд, чашми масхурат манам.
Дасту бозуи қавӣ н-орад ба ту роҳи наҷот,
Дар илоҷи ҳар амал он дасти ранҷурат манам.
Қалби ту бар ларза ояд, гар расад овози ман,
Шодмонӣ дар ман ояд, қалби масрурат манам.
Ҳар чӣ гӯӣ бо забонат, нек ё бад дар суҳан,
Шарҳи онро кас надонад, ҳарфи мастурат манам.
Ҳарфи ночоро мағӯ бар ёри ғорат, эй Ҳусайн,
То бигӯяд аз дилаш: Он байти маъмурат манам.

05.02.2018.

Масхур – сеҳркардашуда, гирифтори сеҳру чоду.

ДАВЛАТИ МУЛКИ СУЛАЙМОН ОФИЯТ ШУД БАРДАВОМ (878)

Давлати мулки Сулаймон офият шуд бардавом,
Тандурустию саломат растагорӣ бо маром.
Зухду тақво дар дилу ороишу ҳам эминӣ,
Амну оромӣ бувад баҳри ҳаёти бонизом.
Обрӯю эътибори мардуми олимақом,
Баҳра аз тақво биёбад байни хосу ҳам авом.
Шоҳроҳи зиндагӣ он поси хотирҳо бувад,
Авфу бахшоиш, бидон, дар байнашон бошад салом.
Поси хотир гар надорӣ, шиква аз фарде макун,
Иззат аз мардум равад, ҳар гаҳ набошад эҳтиром.
Офият хоҳӣ, Ҳусайно, хулқи некӯ пеша гир,
Дар раҳи ҳусни муросо бар ту омад сад паём.

10.02.2018.

ЧАМАН ГУЛПҶШУ БЕПАРВО, ЗАҒАНРО ПАРФИШОН БИНАМ (880)

Чаман гулпҷшу бепарво, зағанро парфишон бинам,
Ки сайдаш мурғу ҳам моҳӣ ба рӯду осмон бинам.
Тарозу байни кавкабҳо намонад бурҷи ҳаф(т)гона,
Пас аз гармои тобистон чаман андар хазон бинам.
Заған бинӣ ба чашми худ, мапиндорааш ҳавопаймо,
Ҳаросон аст аз ҳар кас, варо ман бадгумон бинам.
Ту мағрурӣ макун ҳаргиз, марав бо роҳи гарданкаш,
Ки ман ношукру худбинро зи хайли саркашон бинам.
Батамкин шав ба ҳар ҳолат, манол аз ҳадяи қисмат,
Ба некон сояи лутфи Худоро соябон бинам.
Ҳусайно, ту насиҳат кун халоикро ба қавли худ,
Суҳан доништа гар гӯӣ, ғазалро ҷовидон бинам.

10.02.2018.

Кавкаб – ситора.
Заған – галевоч, паррандаи калоғмонанди андаке аз вай
хурд.

ШУКРИ НЕЪМАТ ВОЧИБ ОЯД, ДАР ҲУЗУРАТ ГАР ТАОМ (883)

Шукри неъмат вочиб ояд, дар ҳузурат гар таом,
Сарзаниш кардан нашояд, чунки омад дар паём.
Айб агар ҷӯй, биёбӣ аз таоми беҳтарин,
Баҳри нуқсони ваҳид изои муъмин шуд ҳаром.
Заҳмати озурдагӣ хайре барад аз оила,
Айбу нуқсонро бипӯш, онро наёбӣ бардавом.
Дар ҳузури аҳлу авлодат насиҳатҳо бикун,
Бе ягон озору заҳмат он бибошад бонизом.
Ту бигӯ дар ҳар каломат қадри инсонро, Ҳусайн,
Он қабул гардад мудом дар байни хосу ҳам авом.
Дар низоми ин ҳаёт шукри Худо вочиб бувад,
Баҳри фардои ҷаҳон аз мо барад садҳо салом.

11.02.2018.

ХУРОФОТИ ҶАҲОНРО МАН ЗИ ДАСТИ ҶОҲИЛОН БИНАМ (885)

Хурофоти ҷаҳонро ман зи дасти ҷоҳилон бинам,
Ҳама маҷмуи тарсу ваҳм, зи фикри коҳилон бинам.
Ҳикоятҳои беаслу суҳанҳои пароканда,
Хурофоти зараровар зи қавли ғофилон бинам.
Ба назди аҳли илму фан хурофот андаке бошад,
Ҳама тумори мактумро ба дасти соилон бинам.
Қабули мардуми ҷоҳил агар ҳарфи хурофӣ аст,
Хатои аҳли бидъатро ба пушти ҳомилон бинам.
Сироти мустақимро зи ноогоҳ мапурсам,
Китоби шарҳи имонро ба дасти омилон бинам.
Зарарҳои хурофиро, Ҳусайно, дар ғазал бинвис,
Илоҷи сеҳру ҷодуро ба дасти оқилон бинам.

14.01.2018.

Мактум – пӯшида, пинҳон, пинҳондошта.
Бидъат – фикру ақида ва расму қоидаҳои нав дар дин, ки
муҳолифи таълимоти ҳукмрони дин мебошад.

ГАР ТУ ЁРАМ БИШМАРӢ, ЭӢ ДӢСТ, ҚУРБОНАТ МАНАМ (892)

Гар ту ёрам бишмарӢ, эӢ дӢст, қурбонат манам,
Гар нагардӢ захми чашм, эӢ гул, хиёбонат манам.
Ранчу осебе надидӢ ту, чафо бар кас макун,
В-арна кизбу ҳам фиреб, он рамзи бухтонат манам.
Ман намехоҳат расад ҳаргиз ба қонат офате,
ГарчӢ нафсат бегазанд, он айбу нуксонат манам.
Бар ҳам чабру чафову зулму сахтиву азоб
Сабр кун монанди Айюб, нақди чубронат манам.
Мушкилии зиндагӢ ранче наорад бесабаб,
Гар расад дарде ба ту, доруву дармонат манам.
Ранчу озоре мадеҳ касро ба дунё, эӢ Ҳусайн,
Ваъда омад баҳри ту: Ёру ниғаҳбонат манам!

24.02.2018.

ЗИ САРҶАМЪИИ МИЛЛАТ ИН ВАТАНРО ДАР АМОН БИНАМ (909)

Намехоҳам адоватро ба дасти душманон бинам,
Мурувват рафта аз мардум, сахоро дар забон бинам.
Риёву сумъаи мулло ба дастори дарозу риш,
Ҳама аҳли қаламкашро бахилу нотавон бинам.
Хазонрезии ин олам зи ношукрӣ шавад пайдо,
Ба назди мардуми ҷоҳил хазонро ман гарон бинам.
Хирадмандони ин даврон шарафёбанд бо ҳикмат,
Ҳама рамзи асолатро зи файзи хонадон бинам.
Агар хоҳӣ каломи ту бимонад дар масири даҳр,
Хусайно, ту насихат кун, насоиҳ ҷовидон бинам.
Ту доим панд мегӯӣ ба нафъи мардуму ваҳдат,
Зи сарҷамъи миллат ин Ватанро дар амон бинам.

08.03.2018.

САДОИ НЕКМАРДОНРО ҲАМЕША НАВҶАВОН БИНАМ (915)

Садои некмардонро ҳамеша навҷавон бинам,
Сазои нобакоронро ба чашми худ аён бинам.
Ҳама некӯии олам зи дасти мардуми солеҳ,
Саодатҳои мардумро баҳори дилситон бинам.
Шарофат дар замони мо расад аз илму аз ирфон,
Забони покро аз покии дил тарҷумон бинам.
Бақои урфу одатҳо муаммои замони мо,
Ҷаҳонӣ мешавад фардо, зи нам оби равон бинам.
Муҳаббат кун ба ёри худ, бичӯ дӯри зи бадкорон,
Ҳама меҳру муҳаббатро зи фарди меҳрубон бинам.
Ҳусайно, ту бишав зирак зи дарди узви маъниҳо,
Зи ҳарфи шеъри пурмазмун давои устухон бинам.

09.03.2018.

**ФИКРИ НОКАСРО МАКУН,
ДОИМ ХАРИДОРАТ МАНАМ (918)**

Фикри нокасро макун, доим харидорат манам,
Яккаву танҳо чу монӣ, чашми бедорат манам.
Дар хаёлат ҳарчӣ ояд, шакку тардиде макун,
Сирри пинҳоне, ки дорӣ, кашфи асрорат манам.
Дилрабоӣ аз ту ояд, сарви раъно дар назар,
Байни гулҳои ҷаҳон раъноӣ гулзорат манам.
Бар сарат рӯзе чу ояд шӯру ғавғои ҳаёт,
Дар раҳи байъу шире савдоӣ бозорат манам.
Чашми ту дар роҳи ман сад чехра бинад дар назар,
Дар ҷаҳонбинии ту дунёи дидорат манам.
Чашми бедори Хусайнат бо қалам гӯяд сухан,
Назму насраш васфи ту, маъноӣ гуфторат манам.
10.03.2018.

МЕҲРИ ЁРАМ ОТАШИ СӢЗОН НАМОЯД ДАР ДИЛАМ (919)

Меҳри ёрам оташи сӯзон намояд дар дилам,
Дар ҳамӯшӣ чашмаи гирён намояд дар дилам.
Ҳар кучое чашма бошад, оташе равшан шавад,
Дар муҳаббат чамъи он пинҳон намояд дар дилам.
Раҳму шафқат, ҳам садоқат ҳадя орад баҳри ман,
Дар адолат паллаи мизон намояд дар дилам.
Рӯи зебо лутфи Ҳақ, он равшанӣ орад мудом,
Дар қиёфа чехраи тобон намояд дар дилам.
Меҳрубонӣ дар калому хатти зебо бо қалам,
Сарнавишти номааш унвон намояд дар дилам.
Гар ғазал гӯяд, рубой худ ҳадаф дорад, Ҳусайн,
Бо муҳаббат шеърӣ ӯ девон намояд дар дилам.

11.03.2018.

**АЗ ҶАҲОН РӯZE,
КИ МАН БО АМРИ ЯЗДОН МЕРАВАМ
(921)**

Аз ҷаҳон рӯзе, ки ман бо амри Яздон меравам,
Бо умеди номи некӯ ҳамчу инсон меравам.
Тибқи фармони Илоҳӣ пеша кардам роҳи илм,
Ҷисму руҳам ғўтавар дар илму ирфон меравам.
Нақши худро чун бидидам қатраи Мавлои Балх,
Баҳри миллат як қалам нойи найистон меравам.
Нафъи борон дар замин ин хатти ман андар суҳуф,
Дар ҳавои даргузар чун абри борон меравам.
Корвонҳо дар сафар, дода зимоме бар Ҳусайн,
Дастӣ ман андар гулӯ, бо бўи райҳон меравам.
Аз азобаш хавф дорам, ҳам умед аз раҳматаш,
Бо умеди лутфи ӯ бо нури имон меравам.

11.03.2018.

ВАСФИ НЕКОНРО БИЁБАД ҲАР КАСЕ БОШАД КАРИМ (924)

Васфи неконро биёбад ҳар касе бошад карим,
Бо ҷавонмардӣ бикӯшад баҳри муҳтоҷу یتим.
Байни мардум бо муҳаббат хидмати эшон кунад,
Дар назар покizarӯю қалби ӯ бошад салим.
Тангдасте гар бубинад, баҳри ӯ созад мадад,
Бо дуои мардумон ҳаргиз нагардад ӯ сақим.
Ҳар касе дар роҳи бад фикре кунад бар нафъи худ,
Дастёзияш варо дохил кунад нори ҷаҳим.
Нотавониро набинад, боз гардад рӯи даст,
Ҳосили умраш ба кому ҳам танаҳ бошад салим.
Васфи неконро бигӯ бо қадри имкон, эй Ҳусайн,
Хатти ту пайваста монад ҳамчу Мӯсои калим.

12.03.2018.

МАРДУМОНИ НЕКХҶ ХУД АҲЛИ ИЛМАНДУ ҲАКИМ (925)

Мардумони некхӯ худ аҳли илманду ҳаким,
Комрону босаодат, васфашон бошад ҳалим.
Раҳму шафқат дар дилу ҳам меҳрубонӣ дар замир,
Дар дилу ҳам зикрашон номи Худованди Раҳим.
Дар масири ин ҳаёт арзиш надорад молу ҷоҳ,
Муътадил дар ҳар амал, ҳам ҷодаҳои мустақим.
Ҳар замоне ӯ бубинад меҳнату дарду олам,
Изтиробе ҳис кунад, ранҷур бошад ҳам алим.
Аз замони бостонӣ дostonҳо мондаанд,
Ҳикмату ирфон ба мо мерос монда аз қадим.
Дар асоси илму ирфон ҳар ғазал бошад, Хусайн,
Мевазад бар бӯстони ҷон ба монанди насим.

12.03.2018

ЗИНДАГИБАХШО ТУӢ, ҶОНИ ҶАҲОНАМ, МОДАРАМ (934)

Зиндагибахшо туӢ, ҷони ҷаҳонам, модарам,
Рӯзи гармо, рӯзи борон соябонам, модарам.
Лаҳзае бо ту будан бахту саодат баҳри ман,
Ҷаннати рӯи заминам, меҳрубонам, модарам.
Додару хоҳар ҳама он пораҳои қалби ту,
Назди ту якҷо шаванд, ороми ҷонам, модарам.
Садқа созам ҷони худро дар раҳи хурсандият,
Ман садоят мекунам бо сози ҷонам, модарам.
Дар сухан ман ҳарҷӣ гӯям, он садои қалби ман,
Мерасад бар гӯши ту назми равонам, модарам.
Васфи неки модарон хуршеди тобони Ҳусайн,
Чун ғазал гӯям, туӢ шарҳу баёнам, модарам.

18.03.2018.

ДАР МАҚОМИ НАЗМИ ИРФОН БАҲРУ ДАРЁ ЯК ҚАДАМ (935)

Дар мақоми назми ирфон баҳру дарё як қадам,
Дар тариқи мо сиваллаҳ ҳар ду дунё як қадам.
Гар бичӯй ту ҳақиқат, асли он сидку яқин,
Зехни ту андар хилофу назди Мавло як қадам.
Дар масофа дурию бегонагӣ васфи ту не,
Байни қалби ман ва қалби он дилоро як қадам.
Гавҳари икди фалак чун риштаи икди нучум,
Гар муаллақ мондаӣ, икди Сурайё як қадам.
Бигсалонӣ икди онро, наср гардад назми ман,
Байни шакку шубҳаву маъноӣ зебо як қадам.
Аз Самарқанд ин ғазал овардаӣ дар дил, Хусайн,
Аз Хучанди шеъри ту то бар Бухоро як қадам.

19.03.2018

ДАР ҲАДАФ АЗ БАҲРИ СОЗИШ БАЙНИ АДЁН ЯК ҚАДАМ (937)

Дар ҳадаф аз баҳри созиш байни адён як қадам,
Дар ақида байни куфру байни имон як қадам.
Васфи инсон дар шарофат, рамзи шайтон пурхатар,
Дар ҳамоқат байни инсу байни шайтон як қадам.
Мадҳи касро гар ту кардӣ, дар суҳан андоза бин,
Дар иборат байни мадҳу байни бухтон як қадам.
Дар сафар ё дар ҳазар ҳамраҳ бишав бо аҳли хайр,
Ҳам мурури аҳли ирфон дар биёбон як қадам.
Адлу инсофу диёнат рамзи инсонпарварист,
Дар адолат байни факру байни султон як қадам.
Кӯмаке аз кас чу ояд, қадри онро дон, Ҳусайн,
Аз шафоат рӯзи ҳашр то нури Яздон як қадам.

19.03.2018

БА ПАРВОЗ АР ДИЛАМ ОЯД, ТУРО ҲАМЧУН ҚАМАР БИНАМ (960)

Ба парвоз ар дилам ояд, туро ҳамчун қамар биnam,
Мунаввар мекуни роҳам, сафарро бехатар биnam.
Зи асрорат хабар дорам, ки хайрамро ту меҳоҳӣ,
Дуоям дех, аё модар, зафарро дар сафар биnam.
Сафар кардам ба дуриҳо – мамоликҳои беҳамто,
Умеди ман дар ин дунё гуҳарро дар назар биnam.
Чавоҳир дар сиришти ман, ҳама аз сарнавишти ман,
Чаҳон гардад бихишти ман, чудо аз шӯру шар биnam.
Чавонӣ оварад тӯфон, қаробат ар шавад исён,
Ба пирӣ мешавад гирён, хатарро дар қамар биnam.
Қамар орад ба мо дармон, Ҳусайно, шеъри ту ирфон,
Маонӣ дар ғазал унвон, каломат муътабар биnam.

04.04.2018.

БА НАЗДИ МАРДУМИ ҚОҲИЛ НАМАК АНДАР ШАКАР БИНАМ (964)

Ба назди мардуми қоҳил намак андар шакар бинам,
Намедонад ҷӣ мегӯяд, ба ҷаҳлаш муфтахар бинам.
Ту дурӣ ҷӯ зи аҳли ҷаҳл, машав мағрури моли вай,
Ҳар он гаҳ назди мо ояд, зи феълаш ман зарар бинам.
Ҳунармандӣ дар ин даврон давои дарди мо бошад,
Набистоям ба назди халқ касеро беҳунар бинам.
Марав бар назди танпарвар, ки он беору беғайрат,
Ба назди мардуми қоҳил гадоро пурҳазар бинам.
Ту ҳамраҳ шав ба аҳли хайр, махӯр амволи номардон,
Сафарҳо кун ба моли худ, зафар андар сафар бинам.
Ҳусайно, илми дунёро муқаддам дон ба аҳли шарқ,
Ҳар он ҷӣ гуфтаам имрӯз, ба фардо дар амал бинам.
04.04.2018.

Қоҳил – суст, танбал.

ЭҲДО БА УСТОД НОСИРҶОН САЛИМ (967)

Нури хуршед аст дар дидори Носирҷон Салим,
Офият бахшад ба мо афкори Носирҷон Салим.
Ӯ худаш аз асли пок асту зи авлоди наҷиб,
Кашфи ҷавҳар мекунад асрори Носирҷон Салим.
Дар мақом Афлотуну ҳам маҷмаи аҳли улум,
Пурсамар шуд дар Ватан осори Носирҷон Салим.
Дар суҳандонӣ ҳакиму ҳам фасеҳу ҳам балеғ,
Менавозад гӯши ҷон гуфтори Носирҷон Салим.
Дар мақоми одамият ибрати аҳли башар,
Хулқу атвори нақў гулзори Носирҷон Салим.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, аз таҳти дил дар ҳаққи ӯ,
Ҳар нафас бошад Худо дилдори Носирҷон Салим.

05.04.2018.

НОТАВОН ДАР ҲАР МАҚОМ ДУШМАН БИЧҶҮЯД БАРДАВОМ (979)

Нотавон дар ҳар мақом душман бичҷӯяд бардавом,
Фикри ӯ андар ҳарому байни мардум бенизом.
Аҳли илму маърифат дар назди ӯ чун хору хас,
Дар масал монанди баргу худ бирезад бемаром.
Ҷаҳли ӯро гар ту дидӣ, худ таҷоҳулҳо бикун,
То нагардӣ бемурувват байни хосу ҳам авом.
Нотавон худро набинад ӯ, бубинад айби кас,
Дар забонаш кизбу ғайбат, дар чиноят бардавом.
Дар дилаш буғзу адоват, аз садоқат бенасиб,
Марди бадхӯ дар миёни мо надорад эҳтиром.
Бо садоқат шав, Хусайно, байни мардум бо ғазал,
Душмани н-ояд ба ту, ҳақро бигӯй дар калом.

14.04.2018.

ГУЛИ ХУДРО ЗИ ЧАМАН ДАР РАҲИ БОЗОР НИҲОДАМ (983)

Гули худро зи чаман дар раҳи бозор ниҳодам,
То ба васлаш бирасад булбули бемор, ниҳодам.
Дастӣ дилбанд чу хас зери бағал нест намоён,
Дили худро ба ниҳон дар раҳи дилдор ниҳодам.
Нафаси синаи ман офияти рӯзи сафо аст,
Шаби худро ба равон дар назари ёр ниҳодам.
Адаби хомаи ман чун бинависад ҳама зебо,
Дили худро ба аён бар дари аброр ниҳодам.
Мадади Ҳақ ба ман ояд нашавам хору залиле,
Ғами худро ба нишон бар сари девор ниҳодам.
Талаби гавҳари якто зи қадим аст, Ҳусайно,
Тоҷи худро ба сари ҷавҳари осор ниҳодам.

24.04.2018.

ПАӢМАМ ДЕӢ, КИ МАН ЧОӢИЛ НАМОНАМ (1009)

ПаӢмам деӢ, ки ман чоӢил намонам,
Ба мисли моӢӢ дар соӢил намонам.
Барои бурданам чизе ба ман деӢ
Ба карвонрав, ки аз маӢмил намонам.
Гуле доӢӢ ба ман бе рангу бе бӢ,
Ба нодонӢ, ки андар гил намонам.
Зи фазлу Ӣикматаш доим бипурсам,
Камолам деӢ, ки нокомил намонам.
Фуруд овардаам пешонаи худ
Ба даргоӢаш, ки аз манзил намонам.
Ӣусайно, дар раӢи савму салотат
Дуо карӢӢ, ки беӢосил намонам.

27.05.2018.

Савм – рӢза гирифтан.

Салот – даӢват кардани мардум ба намоз.

ҲИҚМАТИСТОН ДАР ДИЛУ ОНРО БИГҶАМ БО ҚАЛАМ (1019)

Ҳикматистон дар дилу онро бигҷам бо қалам,
Баҳри миллат зинда дорам ҳарчи бошад дар дилам.
Илму ирфон аст асоси пешрафти ҷамъият,
Аҳли Ғарб инро бидид, аммо надид онро Аҷам.
Шарқи мо дар илмомӯзӣ басо таъхир кард,
Ҳам улуми дину дунё шуд адам бо сад алам.
То бисозад сӯзане, ҳиммат надорад аҳли Шарқ,
Баъди нисёни харобӣ шуд сабаб бо дарду ғам.
Ибни Сино фаҳри миллат дар давоми асрҳо,
Бӯалии сонӣ кучо? Осоише шуд дар Ҳарам.
Ҳикматистони Ҳусайн аст аз забони тоҷикӣ,
Шукри миллат мекунад бо мардуми соҳибкарам.

01.06.2018.

Адам – муқобили вучуд нестӣ, нобуди.

АЙБАМ МАКУН ТУ БЕСАБАБ, МАН ТУХМИ АНҚО ЁҒТАМ (1021)

Айбам макун ту бесабаб, ман тухми Анқо ёфтам,
Ин тухми Анқо аз Худо чун дурри маъно ёфтам.
Аз дурри маъно дар назар дорам ҳикамро дар ғазал,
Ҳар он чӣ ҷустам бо қалам ман рӯзу шабҳо, ёфтам.
Дар равшаниву зулмате ғаввоси баҳри маъниям,
Пайдо шудам дар назди ӯ, гавҳар зи дарё ёфтам.
Асрори Ҳақро ту бубин, ҳикмат бигир аз олиме,
Дар шеърӯ дар байту ғазал асрори начво ёфтам.
Рафтам ба даргоҳи Азим бо сад умеду орзу,
Ин ҳикмату шеърӯ сухан аз марди доно ёфтам.
Донӣ Ҳусайн, ашъори ту чун маънӣ андар маънианд,
Шарҳе навису худ бигӯ: Ман ҳарфи зебо ёфтам.

13.01.2018.

ҒАР ТУ ОЙИ НАЗДИ МАН, ОБОД ҒАРДАД ХОНААМ (1026)

Ғар ту ойи назди ман, обод ғардад хонаам,
Накҳати анбар чу орад растаи гулхонаам.
Растаи анбар надидам, нест дар бозори даҳр,
Аз ду рухсори гулат гулшан шуда кошонаам.
Дар раҳи ишқу вафо даъвӣ надорад ғайри ту,
Бо низоми роҳи худ обод кард вайронаам.
Дар раҳи хайру сафо фикре бикун аз баҳри ман,
Ғар парешон мешавам, дар ришта кун дурдонаам.
Сӯхтаи аз баҳри ту ҳичрони маънӣ дар дилам,
Ҳолати ман дар назар, ту шамъу ман парвонаам.
Ҳар саҳар дар ҳаққи ту садҳо дуо гӯяд Ҳусайн,
Бо ғазал ҳар чӣ бигуфтам, пур нашуд паймонаам.

02.06.2018.

ДАР ҶАСОРАТ, ҲАМ ШАҲОМАТ МУРҒИ ШОҲИНАТ МАНАМ (1035)

Дар ҷасорат, ҳам шаҳомат мурғи шоҳинат манам,
Дар ҳимоят, ҳам ҳифозат қасри сангинат манам.
Ҳамсарам, қадам ту донӣ дар сафар ё дар ҳазар
Чеҳраат бар ман намоӣ, чархи Парвинат манам.
Хатми сангинро ту донӣ ончи поёнаш наку,
Дар замони пирият он хатми мушкинат манам.
Умри мо ширин гузашт, Фарҳод мислашро надид,
Шукри фарзандон кунам, ҳам умри ширинат манам.
Дилкашу дилбар туйӣ бо таъби зебо дар назар,
Хонаам заррин набошад, хишти зарринат манам.
Ҳамсарам, ту Робиъа, аҳду вафои ин Ҳусайн
Қовидон бошад, бидонам, мадҳу таҳсинат манам.

04.06.2018.

Ҳазар - ҷои зист, манзил, диёр, шаҳр.

ДАР РАҲИ ИШҚУ САФО ОШУФТАВУ ШАЙДО МАНАМ (1037)

Дар раҳи ишқу сафо ошуфтаву шайдо манам,
Дар мақоми ошиқӣ дилдодаи мавло манам.
Ишқи Мавлонои Балхӣ маънӣ андар маънӣ аст,
Гуфт ошиқ бар ҳама: Девонаи саҳро манам.
Ишқи ман андар дилу Узро надонад сирри он,
Гуфт Вомиқ ин суҳан: Шӯридаи шабҳо манам.
Қиссаи Лайливу Мачнун шухраташ боло гирифт,
Гуфт чун Лайлӣ ба Мачнун: Аз ҳама зебо манам.
Юсуфи раъно чу дидӣ бо Зулайҳои Ҳарам,
Дастӣ шафқат худ бигуфт: Ошуфтаи фардо манам.
Қиссаи Фарҳоду Ширин дар каломи ин Ҳусайн,
Гуфт баҳри ошиқон: Дилдодаи маъно манам.

04.06.2018.

БАР ЗАМИН МАН АЗ САМО АЗ БАҲРИ ДИЛДОР ОМАДАМ (1067)

Бар замин ман аз само аз баҳри дилдор омадам,
Аз азал покизаҷон, бо қалби ҳушёр омадам.
Ҳикмати нури Илоҳӣ раҳнамо шуд дар раҳам,
Бо низоми назм баҳри нашри афкор омадам.
Дар давоми солҳо чун минбарӣ - мавлои дин,
Байни дунё, байни дин бо роҳи душвор омадам.
Саҳл гашт аз баҳри ман андешаи роҳи дуруст,
Бохабар аз ҷоҳилон бо чашми бедор омадам.
Ҳар хирадманде бидидам, шодмон шуд ӯ зи ман,
Дар раҳи инсоният бар ҳақ талабгор омадам.
Дар ғазал ҳарчи навиштам - он иморат баҳри ман,
Эй Ҳусайн, инак бигӯ: Ман ҳамчу меъмор омадам.
03.07.2018.

МУРУВВАТРО ДАР ИН ДАВРОН БА ДАСТИ ҒАЙРИДИН БИНАМ (1071)

Мурувватро дар ин даврон ба дасти ғайридин биnam,
Миёни шарқиву ғарбӣ амонат дар амин биnam.
Ҳама бадбахтии олам расад з-он сӯи укёнус,
Дар ин дунёи бимафкан часоратро ба Чин биnam.
Нигар бар зоти дини мо, ки он беайбу нуқсон аст,
Адоватҳои диниро ба айби муслимин биnam.
Ҳама динҳои ин олам ба нафъи ҷамъият бошанд,
Зи дасти ҷоҳилу нодон адоватро ба дин биnam.
Ба номи дин, ки вобаста ҳама охунду руҳонӣ,
Сиёсат андаруни дин фазои оташин биnam.
Хитоби роҳи ҳақро ту, Ҳусайно, баҳри мардум гӯ,
Шарофат баҳри ман бошад, ки онро дар ҷабин биnam.

04.07.2018.

**АЛО, СОҲИБҶАЛОЛИ МАН,
ҶАМОЛАТ ЧУН ҚАМАР БИНАМ (1078)**

Ало, соҳибҷалоли ман, ҷамолат чун қамар биам,
Ҳар он ҷӣ садди роҳат шуд, чу абри раҳгузар биам.
Ҳама зебоии олам ба назди чеҳраи гулгун,
Шавад равшан ба торикӣ, бақоро дар қамар биам.
Шикору сайди моҳиро бубиам амри нороҳат,
Напурсам дар ҳафо баҳшиш, асалро аз шақар биам.
Мағас бо ангубини худ башоратҳо зи Қуръон аст,
Суханҳои ҳақимонро ба мисли симу зар биам.
Ту эҳсон кун барои ман навозиш, то дилам болад,
Ба ҳатту холи ҳусни ту ҳаёро муътабар биам.
Ҳусайно, дар ғазал гуфти балогатҳои аҳли илм,
Мақоми ҳусни зеборо масаррат дар назар биам.

06.07.2018.

ҲАР ЧӢ ҚАРДАМ БАҲРИ ТУ, ЭӢ ЁР, МАЪЗУРАТ МАНАМ (1089)

Ҳар чӣ қардам баҳри ту, эӣ ёр, маъзурат манам,
Худ парешонҳоламу дармонда, маҳчурат манам.
Ҳар гуле оғӯши худро баҳри булбул во кунад,
Ман гулу ту булбули шӯрида, манзурат манам.
Ман равам бар назди ту ё ту биёӣ назди ман,
Ҳар чӣ гӯӣ, ман ризо, бе ачру муздурат манам.
Ангубин аз неши нозук заҳр мегардад агар,
Ангубин ин ту, валекин неши занбурат манам.
Устухонбандӣ нашоёд, гар надонӣ илми тиб,
Ту табиби ҳозиқ астӣ, ёри ранчурат манам.
То тавонӣ зикри ёратро бикун, Ҳочӣ Хусайн,
Баҳри ёри худ бигӯ: Носир ва мансурат манам.

21.07.2018.

Муздур – касе, ки барои дигаре кор мекунад ва музд мегирад, коргар, муздгир.

ДОМАНИ КАСРО НАСӢЗАМ, ГАРЧИ СӢЗАД ДОМАНАМ (1092)

Домани касро насӢзам, гарчи сӢзад доманам,
Маъмани шарму ҳаёам, дар ҳифозат ҷавшанам.
Домани кас гар бимонад зери санге ногаҳон,
То ба ӯ ёрӣ расонам, санги хоро бишканам.
Қавли Ҳакро худ бигӯям, маҳв гардад ботиле,
Варна дар илми баён беҳуда гардад диданам.
Мисли Ҳофиз ман дарахти дӯстӣ биншондаам,
Ҳар кучо бидам ниҳоли душманиро, барканам.
Турбати мардони некӯ баъди чандинсолаҳо
Чун зиёратгоҳ бар аҳли зиёрат муғтанам.
Мазраи илму амал ҳосил биёвард, эй Ҳусайн,
Байни мардум худ бигӯ: Он шуд мақоми равшанам.
21.07.2018.

Маъман – паноҳ, ҷои амну осоиш

ШУКРИ ҲАҚ, БАР ИН ЧАҲОН БО ЧАШМИ БЕДОР ОМАДАМ (1094)

Шукри Ҳақ, бар ин чаҳон бо чашми бедор омадам,
Дар забон илми калом аз баҳри гуфтор омадам.
Нуқтаи оғози ман дар ҳар амал бо номи Ё,
Дар чаҳонбинии худ бо вазну миқдор омадам.
Ғайринақдӣ ҳар чӣ дидам, дурӣ ҷустам ман аз он,
Дар раҳи илму амал бо нақди бозор омадам.
Пойи ҳоболударо бедор кардам бо хирад,
Баҳри созиш назди халқ бо роҳи душвор омадам.
Ибтидои ҳар амалро чун бубинам амри хайр,
Интиҳо дар дасти Ё, дилхоҳу даркор омадам.
Дасту дилро тоза дорӣ, толеъ ояд назди ту,
Дар ғазал гӯ, эй Ҳусайн: Ёҷози ашъор омадам.

23.07.2018.

ОЛИМИ ОРИФ ЧУ БИНАМ, МАН САНОХОНАШ ШАВАМ (1098)

Олими ориф чу бинам, ман санохонаш шавам,
Дар тариқи маърифат шогирди ирфонаш шавам.
Рӯзу шаб дар партави рӯҳи Камолу Мавлавӣ,
Воқифи роҳи ҳақиқат, масти имонаш шавам.
Дар вучудам ҳар чӣ ояд дар раҳи маъбуди Ҳақ,
Дар парешонҳолиҳо кафши биёбонаш шавам.
Олими воқиф шиносад феъли неку нафси бад,
Гар зарар ояд ба ӯ, бо ҷон ниғаҳбонаш шавам.
Олими оғаҳ ба зикру дар риёзат бардавом,
Гарчӣ маъруфӣ надорад, шамси тобонаш шавам.
Дар раҳи худ, эй Ҳусайн, пайрав бишав бо муттақӣ,
Дар тариқи ҳақшиносӣ нақди бурҳонаш шавам.

12.01.2018.

ҲАР ЧӢ ДОДАСТ ОН ХУДО, БО ОН ҚАНОАТ МЕКУНАМ (1111)

Ҳар чӣ додаст он Худо, бо он қаноат мекунам,
Дар масал дилсӯзии борони раҳмат мекунам.
Меҳрубонӣ бар ман ояд, шукр гӯям рӯзу шаб,
Байни ҳаққу ботиле доим ҳақиқат мекунам.
Ҳар чӣ бошад аз қазо табдили он н-ояд зи ман,
Дар раҳи зикру сафо бо дил ибодат мекунам.
Дидани дидори нодон шиква орад баҳри ман,
Гар бубинам рӯи ӯ, ашки надомат мекунам.
Бо забони содаю одӣ бигӯям баҳри ту:
Роҳи Ҳақро пеша гир, онро ҳимоят мекунам.
Истилоҳи орифон андар ғазалҳои Ҳусайн,
Маънии ҳар як ғазал аз баҳри раҳмат мекунам.

29.07.2018.

БОСАОДАТ ГАШТААМ МАН БО ДУОИ МОДАРАМ (1119)

Босаодат гаштаам ман бо дуои модарам,
Чашмаи пурчӯши ман бошад атои модарам.
Ин саодатмандиям дар чашми мардум ноаён,
Руҳи ман андар уруч аст аз сафои модарам.
Баҳру бар аз зикри ман пайваста бошад бо дуо,
Доимо гӯяд Ҳусайнаш: Ман фидои модарам.
Панду ҳикматҳои модар рӯзу шаб дар зиндагӣ,
Баҳри ман партавнамо мисли шуои модарам.
Гар кунам ҳастии худро ман фидои ҷони ӯ,
Зинда гардонад маро дасту асои модарам.
Зиндагонӣ ҳамраҳаш бар ин Ҳусайн озоиш аст,
Дар масири Яъқубӣ Сорост ҷои модарам.

31.07.2018.

МАН АЗ БАҲРИ СУХАН ДУРРИ МАЪОНИ МЕЧИНАМ ҲАР ДАМ (1128)

Ман аз баҳри сухан дурри маъонӣ мечинам ҳар дам,
Ба сӯзан мекашам дурру ба некон мешавам ҳамдам.
Муназзам мекунам маъно ба тартиби низоми худ,
Ба оҳанг оварам онро ба он ёди ҳамнафас як дам.
Ба ту гӯям, ки эй мутриб, навозиш кун ту сози худ,
Дуоят мекунам дар дил: Наояд бар ту чашми ғам.
Бихон, мутриб, ту шеъри ман ба оҳанги суруди худ,
Ту ҳосил кун навоеро, ки акси он биёрад ғам.
Агар шеъри маро хонӣ зи таҳти дил, аё мутриб,
Биёрад бар ту хушнудӣ, наорад бар ту чашми нам.
Зи файзи обу ҳам оташ, Ҳусайно, шарҳи ирфон гӯ,
Бубинӣ баҳраи шеърат чу он борону он шабнам.

12.08.2018.

«НУН»

ГАНЧИ ПИНҲОНАМ СУХАН (831)

Ҳикмати Парвардигору ганчи пинҳонам сухан,
Маънӣ ояд аз самову наъти Қуръонам сухан.
Гар намебуд дар вучудам мантику илми калом,
Зиндагӣ беҳтар намешуд, васфи инсонам сухан.
Хобгоҳи аҳли илм осудаву равшан бувад,
Зулмате н-ояд бар ӯ, шамъи шабистонам сухан.
Эътиқоди аҳли имон бо шаҳодат, боварӣ,
Дар раҳи рушду ҳидоят асли имонам сухан.
Мунтаҳои шеъри ман пайвастаи Қуръон бувад,
Баъди такмили маонӣ хатми поёнам сухан.
Ибтидо то интиҳо маҷмӯи афкори Ҳусайн,
Маънӣ андар маъниву ҳам мағзи девонам сухан.

04.06.2018.

Мунтаҳо – ба интиҳо расида, ба анҷом расида, ба поён расида, тамомшуда.

НАЗДИ МАН АЗ СИМУ ЗАР БОЛО БУВАД ХОКИ ВАТАН (841)

Назди ман аз симу зар боло бувад хоки Ватан,
Ҳам гулистон баҳри ман ҳар хору хошоки Ватан.
Сарвату роҳат надорад ташнаи анбори зар,
Баҳри ман оби зулол он хоки намноки Ватан.
Қайди зиндон баҳри мо ҳичрону дурӣ аз меҳан,
Раҳна бошад баҳри ман он синаи чоки Ватан.
Чун сипар бидам мудом рамзи ҷавонони ҷасур,
Дар ҷасорат пурдилу нотарсу бебоки Ватан.
Номи неки аҳли илм аз миллати тоҷиктабор,
Босамар бошад ҳамеша боғу амлоки Ватан.
Тоҷикистон – меҳанат, васфаш бигӯй, эй Хусайн,
Номи некӯят бимонад дар дили поки Ватан.

24.06.2018.

Ҳичрон – дурӣ аз ёру дӯстон ва хешон, махсусан аз маъшук,
чудой, фирок.

**БАР ХУД АМОНАТ ХОӢӢ,
БАР КАС ХИӢНАТ МАКУН (852)**

Бар худ амонат хоӢӢ, бар кас хиӢнат макун!
ТаӢқири худ нахоӢӢ, касро Ӣақорат макун!
ОзурдагӢ чу бинӢ, фикре намо баӢри худ,
Андар Ӣаёт чӢ кардӢ? Касро маломат макун!
Дар изтироб ба наздат ояд дасти шикаста,
Ӣар он чӢ рафт аз дастат, бар он надомат макун!
Бар худ ризоят хоӢӢ, малоли хотир машав,
Ӣавру ситам наояд, Ӣаргиз шикаят макун!
Буғзу адовати ту бар ту мусибат орад,
Гар хоӢӢ ту саломат, бар кас адоват макун!
Васфи аӢли саодат дар асл бошад, Ӣусайн,
Аз Ӣар чӢ, ки беасл аст, аз он ривоят макун!

21.01.2018.

ХАСТАДИЛ ГАР НАЗДАТ ОЯД, РАҲМ БАР ҲОЛАШ БИКУН (854)

Хастадил гар наздат ояд, раҳм бар ҳолаш бикун!
Гар фузун аз туст умраш, ҳурмати солаш бикун.
Он бузурги хастадил соҳибдуо бошад мудом,
Ҳар кӣ бошад аҳли кибр, чун мӯр помолаш бикун!
Поймоли ғам шудан аз худ бидонад аҳли кибр,
Мисли мурғи ғайри аҳлӣ бепару болаш бикун!
Ту тавозуъҳо бикун назди ғариби дилфигор,
Хидмати аҳли карам дар пеши ашғолаш бикун!
Беҳтарин аъмоли ту раҳми ғарибон, эй Ҳусайн,
Ноумедеро чу дидӣ, раҳми атфолаш бикун.
Иззату икром бошад аз нишони одамӣ,
Ту дуоро аз барои бахту иқболаш бикун!

21.01.2018.

ТУ ГАНЧИ ОФИЯТ ХОӢӢ, ҚАНОАТРО ҒАНИМАТ ДОН (856)

Ту ганчи офият хоӢӢ, қаноатро ғанимат дон!
Ба андак ризку рӯзият ризогиرو ҳаловат дон!
Ҳама хушнудии олам зи юмни сабр мебошад,
Бар ин дунё машав шайдо, бузургӣ аз каромат дон.
Наҷоту тандурустиро чу ёбӣ дар ҷавоният,
Ту шукре кун, ки он бахт аст, зи даргоҳаш иноят дон.
Тавачҷуҳ ҳар гаҳе ояд, ба кори худ машав мағрур,
Нигоҳи хайри Раҳмонро ба ҳаққи худ адолат дон.
Бидон ширинии олам самои васфи худ аз ғайр,
Хушояндӣ агар хоӢӢ, кароматро кифоят дон.
Хусайно, ту латофат кун, суҳанро нарму некӯ гӯ,
Назокатҳои шеъратро зи даргоҳаш ҳидоят дон.

26.01.2018.

ХОТИРАТ РАНЧИШ НАХОҲАД, ТУ ДИЛОЗОРӢ МАКУН (857)

Хотират ранчиш нахоҳад, ту дилозорӣ макун,
Ҳарчӣ бошад бо азият, ту харидорӣ макун.
Ранчиши озурдахотир ларза орад арши Ҳақ,
Дар раҳи ислоҳи он ту бар касе зорӣ макун.
Гар ҷафову заҳматат нафъе наорад дар амал,
Дар ҳадаф бинӣ хилоф, он гаҳ ту ҳам ёрӣ макун.
Гар замини шӯр дидӣ, дар зироат фикр кун,
Оби чашм аз дидагонат бар ҳадар ҷорӣ макун.
Ҷорӣ кун оби равон, то он, ки шӯяд он намак,
Шустушӯи дил бикардӣ, фикри безорӣ макун.
Хотири худро маранҷон бо дилозорӣ, Хусайн,
Мисли аҳли бетигорат ҷаҳли бозорӣ макун.

26.01.2018.

Ҳадар – беҳуда

НЕЪМАТЕ ГАР БАР ТУ МЕБАХШАД ХУДО, ШУКРОНА КУН (861)

Неъмате гар бар ту мебахшад Худо, шукрона кун,
Мисли мурғони хушалхон шукри обу дона кун.
Ҳар нафасро неъмати Парвардигори худ бидон,
Дар масал худро ба гирди шамъи ҷон парвона кун.
Шамъ чун равшан шавад, парвона месӯзад дар он,
Баҳри нури маърифат ту нафси худ девона кун.
Лонаеро гар ту дидӣ мор дорад дохилаш,
Баҳри ҳифзи чӯчаҳо он лонаро вайрона кун.
Лонае бо чӯчае обод бошад дар шачар,
Меҳри худ бар он бидеху аз ҷило дурдона кун.
Хонаро дидӣ, Ҳусайно, олимон дар дохилаш,
Ту ато кун моли худ, он хонаро шоҳона кун.

27.01.2018.

ҲАР НАФАС БОШАД ҒАНИМАТ, ҚАДРИ ДУНЁРО БИДОН (862)

Ҳар нафас бошад ғанимат, қадри дунёро бидон,
Неъматӣ Эзид таоло, мағзаронаш ройгон.
Омаду рафти нафас аз баҳри ту беҳуда нест,
Бо ҳадаф сарфе бикун, аз ту бимонад як нишон.
Ҳар нафас андоза дорад, муҳр бошад дар нигин,
Ту адад кун ҳар нафас, зеро набошад бекарон.
Қадри дунёро бидонӣ, ин нафас онӣ ту аст,
Бигзарад беҳуда умрат, ту бимонӣ бенишон.
Ту ғанимат дон, Ҳусайно, қадри умрат ҳар нафас,
Ҳарчӣ омад, он зи садру бар ту бошад имтиҳон.
Шукри неъматҳо бикун бо зикри Ҳақ, эй ҳамнафас,
Баъди итмоми нафас номат бимонад ҷовидон.

28.01.2018.

ОМАДАМ БАР ДАРҒАҲАТ, ЭЙ ЁР, ДИЛШОДАМ БИКУН (868)

Омадам бар дарғаҳат, эй ёр, дилшодам бикун,
Бо висолу меҳри худ аз ғусса озодам бикун.
Зикри хайрат рӯзу шаб андар дилам бо сад умед,
Байни ушшоқи ҷаҳон бо некӣ фарёдам бикун.
Фикру асрорам, ту донӣ, он ҷӣ кардам ман нисор,
Тухфаи ту як назар, дар он ту имдодам бикун.
Назди ту гар ман гуноҳе кардаам, авфам пазир,
Чун бубахшой маро, чун некувон ёдам бикун.
Тухфаи ҳар ошиқе як гул зи бўстони Ҳусайн,
Баҳри ҷамъи тухфаҳо, эй ёр, иршодам бикун.
Назди ту ояд агар ҳар ошиқе бо ишқи худ,
Ў бигӯяд назми худ, наққош, ободам бикун!

05.02.2018.

Ушшоқ – ошиқон

ЭЙ ХУДО, БАР ФИТНАВУ ИҒВО ГИРИФТОРАМ МАКУН (870)

Эй Худо, бар фитнаву иғво гирифторам макун,
Бо касони гумраҳу расво гирифторам макун.
Ранги зарди душманам ибрат бибошад баҳри ман,
Дар дурахши мисли он заҳро гирифторам макун.
Зери хасро гар надидӣ, пой бар чаҳ ту манеҳ,
Бар хасу ба чоҳи зери по гирифторам макун.
Одами берӯ надорад шарму иффат дар чаҳон,
Бо баде, ки мекунад ғавғо, гирифторам макун.
Зулми золиро надидам, шукри он дар шеъри ман,
Бар ситамгорони ҷонфарсо гирифторам макун.
Дарду ғам дар дил надорӣ, аз Худо пурс, эй Хусайн,
Бо барангезандаи балво гирифторам макун.

05.02.2018.

Балво – ғавғо, ҷунбиши издиҳом, шӯриш, исён.

ХАВФ АЗ ТАЪНИ КАСОН МАРДАТ КУНАД ДАР ҲАР ЗАМОН (884)

Хавф аз таъни касон мардат кунад дар ҳар замон,
Назди мардум чуръатат афзун бигардад бегумон.
Айбу нуқсону хато содир макун бо қасди дил,
Тавба кун дар роҳи Ҳақ ҳоло, ки ҳастӣ ту чавон.
Таънаи мардум шунидӣ, баҳри ислоҳаш бикӯш,
Носазогӯӣ макун ҳаргиз ту бо роҳи забон.
Айби мардеро мағӯ дар пеши мардум баҳри қасд,
Айби кас нодида гир, ҳарчанд дидӣ он аён.
Таънаву тири маломат неши мору гаждум аст,
Дар ҷавобаш фикр кун, ҳаргиз намонӣ дар амон.
Эй Хусайн, аз мардumi олиншон васфе бикун,
Мебарад моро ба гардун азми Роҳи Қаҳқашон.

11.02.2018.

ДАСТИ ҒАЙБАТРО БИГИР АЗ РҶИ ЁРИ МЕҲРУБОН (887)

Дастӣ ғайбатро бигир аз рӯи ёри меҳрубон,
Рӯзи маҳшар ошкор аст он чӣ гуфтӣ дар ниҳон.
Бо муҳаббат, бо вафо хайре бикун аз баҳри ӯ,
Айбу нуқсонаш чу дидӣ, ту мағӯ бар дигарон.
Дар ҳузури ёри содиқ нек мегӯӣ варо,
Чун шавад ғоиб зи ту, бояд набошӣ бадгумон.
Санчише ояд ба ту аз ёри содиқ, ғам маҳӯр,
Ин ҷаҳон бошад ҳамеша баҳри инсон имтиҳон.
Ту пушаймонӣ макун, аз пушти сар ҳарфе мазан,
Васфи ёратро бигӯ, гар пир бошад, гар ҷавон.
Ёру душман – ҳарду ро ҳаргиз маёзор, эй Ҳусайн,
Ҳикмату асрори Ҳақ дар шеъри ту гардад аён.

21.02.2018.

ЯК НАФАС ДАР ИН ҶАҲОН БАХШАД БА ТУ РУҲУ РАВОН (899)

Як нафас дар ин ҷаҳон бахшад ба ту руҳу равон,
Қадри он дар назди худ беҳтар бидон аз заргарон.
Заргаре бар ту бигӯяд: Хунби тиллоро бигир,
Як нафас бар ман бидеҳ, то ман бимонам дар амон.
Ту бигӯ аз баҳри заргар: Ин нафас орият аст,
Аз барои рафъи ҳоҷат, ҳам барои имтиҳон.
Ман гирифтам, пас диҳам бар соҳибаш бе қилу қол
Рӯзи маҳшар бо умедам гарҷӣ дар саҳро давон.
То ту мегири нафас, шукронаи неъмат бигӯ,
Симу зар нафъе надорад рӯзи рафтан аз ҷаҳон.
Ту бигуфтӣ, эй Хусайн, дар ҳар нафас шукри Худо,
Қаъри дарёро бичустӣ, баҳр омад зарфишон.

10.01.2018.

Қилу қол – мубоҳисаи илмӣ

ШУКРИ ДАРГАҲ МЕКУНАМ, ДАСТИ САҲО ОМАД БА МАН (901)

Шукри даргаҳ мекунам, дасти саҳо омад ба ман,
Дар тариқи илму дин лутфи Худо омад ба ман.
Дидаам эъзози мардум, эҳтироми роҳбарон,
Мисли занбӯри асал шаҳди даво омад ба ман.
Сахтиву душвориҳо аз фазли Ё осон бишуд,
Роҳи ҳал зоҳир бишуд, гар мочаро омад ба ман.
Ман сано гӯям Худоро баҳри неъматҳои Ё,
Дар давоми умр аз халқам сано омад ба ман.
Фатҳу осоиш, зафар дар назму насри ин қалам,
Дастӣ нусрат дар амал, он бармало омад ба ман.
Зикри неконро бигӯ андар каломат, эй Хусайн,
Аз бузургони ҷаҳон дасти дуо омад ба ман.

26.02.2018.

НУКТАДОНОНИ ҶАҲОН МАНЗУРИ РАББ-ИЛ-ОЛАМИН (904)

Нуктадонони ҷаҳон манзури Рабб-ил-оламин,
Некӯ бадро хуб гӯянд, ҳар ҷӣ бошад дар замин.
Дар масал монанди шоҳин дар шикор аҳли суҳан,
Гар ғалат чун тухми Анқо шоҳбози заррабин.
Нукта бошад рамзи онҳо – ҳол андар рӯи маҳ,
Бадр ояд наздашон бо ранги софи мәрмарин.
Ҳолати ҳар нуктадон эҳсоси шеърӯ шоирӣ,
Баҳри ҳар сатраш кифоят як нигоҳи ҳашмгин.
Ҳашму кину ҳам кудурат мебарад ҳикмат зи байн,
То Сурайё илм ҷӯяд мардуми Ховарзамин.
Нуктадононро бичӯ аз байни мардум, эй Ҳусайн,
Дилнавозиҳо бикун, то худ бигардӣ дилнишин.

02.03.2018.

Анқо – мурғи афсонавӣ, ки гӯё дар кӯҳи Қоф зиндагӣ мекар-
дааст, муқобили Симург.

ДАР РАҲАТ ОВОРААМ, ЭЙ ДҶСТ, ФАРЁДАМ БИКҶН (905)

Дар раҳат овораам, эй дҷст, фарёдам бикун,
Наздат оям ногаҳон, бо ханда дилшодам бикун.
Дар канори боғу бўстон дар бари гулҳои тар,
Аз барои шонае аз дона шамшодам бикун.
Васли ту дар зиндагӣ бошад давоми умри ман,
Гар ту хоҳӣ некие, пурнаслу авлодам бикун.
Васфи ёри номувофиқ зарба бошад баҳри ман,
Аз барои манъи он бар хайр муътодам бикун.
Чашми ман андар раҳат пояндаву ҳам канда шуд,
Баҳри васли ҳарду чашм андар назар шодам бикун.
Шод гаштӣ эй Ҳусайн, бо рағбати фарёди дҷст,
Бар Худо гӯ доимо, эй дҷст, ободам бикун.

02.03.2018.

ЭЙ ЧАВОН, ОГАҲ БИШАВ, ДАР РОҲИ ҲАҚ ИСЁН МАКУН (911)

Эй чавон, огаҳ бишав, дар роҳи Ҳақ исён макун,
Нафси худро таҳ бизан, бар кори бад фармон макун.
Нафси оромат, бидонӣ, мекашад сӯи биҳишт,
Руҳи худро дар ҷасад саргаштаву ҳайрон макун.
Руҳу ҷисмат дар замин вобаста бошад бо само,
Байни онҳо дар тичорат нақди худ арзон макун.
Волаву саргашта гардӣ бо ҷаҳолат бенизом,
Ҳеҷ гаҳ беҳуд машав, ҳам кори бесомон макун.
Ин ҷавонӣ абру боди саҳти борон дар назар,
Киштии имони худро ғарқа дар тӯфон макун.
Боди боронро, Ҳусайн, нохуш мағӯ дар умри худ,
Шукри давронро бигӯву таъни ину он макун.

08.03.2018.

**ДАР ҶАҲОЛАТ, ЭЙ АЗИЗАМ,
НАФСИ ХУД ҚУРБОН МАКУН (914)**

Дар ҷаҳолат, эй азизам, нафси худ қурбон макун,
Беҳирад гар наздат ояд, зери по унвон макун.
Нокасон ҳар ҷо гирифторанд бар қаҳри Худо,
Васфи неконро бигӯву бар касе бухтон макун.
Гар азизе наздат ояд, то тавонӣ, хайр кун,
Бар сараш гар мушқил ояд, рӯи худ гардон макун.
Раҳм кун бар худ, азизам, аз ҷаҳолат дур бош,
Нафси худро чун саги девона нофармон макун.
Дар раҳи бухтону тухмат ҳар касе монад қадам,
Садди раҳ шав он замону хулқи худ вайрон макун.
Нисбати ҳар як нафар дастури Ҳақ омад, Хусайн,
Васфи Пайғамбар бигиру роҳи Ҳақ пинҳон макун.

09.03.2018.

АЗ ДАРУНИ ШОХИ ГУЛ ПАРВОНА МЕОЯД БУРУН (917)

Аз даруни шохи гул парвона меояд бурун,
Болу пар нозук, вале мастона меояд бурун.
Аз шароби чида сархуш менадонад барги гул,
Бо хумор аз хонаи вайрона меояд бурун.
Дасту пояш дар ҳаво, худро занад дар роҳи ишқ,
Назди шамъаш аз дари майхона меояд бурун.
Дом обу дона дорад, лона бошад хору хас,
Кабки хушхон баҳри он аз лона меояд бурун.
Ҳукми сайёд ар бигӯям аз даруни синаам,
Қиссаи Мачнуни дилдевона меояд бурун.
Қиссаи парвонаву кабк он чӣ гуфтӣ, эй Ҳусайн,
Аз даруни ҳар садаф дурдона меояд бурун.

10.03.2018.

ДАР ИН ҶАҲОН ҲИҚМАТЕ НИШОНА МОНАД АЗ МАН (920)

Дар ин ҷаҳон ҳикмате нишона монад аз ман,
Дар ҳар макон суҳбате равона монад аз ман.
Андар баёни ҳикмат булбул равад сӯи боғ,
Аз баҳри нузҳати ӯ гулхона монад аз ман.
Андар ҳаёли ашъор устура ояд аз ту,
Бар ман бидеҳ муҳлате, афсона монад аз ман.
Ҳар як нишонаи ман дар ҳар ғазал биёбӣ,
Андар баёни асрор баҳона монад аз ман.
Гарчӣ бошад муҳаққар ин байту хонаву дар,
Бо сад равоқу рифъат кошона монад аз ман.
Дар байни хосаву ом, эй Хусайно, бардавом,
Аз баҳри фойлотун дурдона монад аз ман.

11.03.2018.

БЕҒАМУ АНДУҲ МАНАМ, ЭӢ ДӢСТ, ҒАМНОКАМ МАКУН (923)

БеҒаму андуҲ манам, эӢ дӢст, ғамнокам макун,
Хору хас дар зери по, монанди хошокам макун.
Мулки дунёро чу дидам, нафъ орад дар ҳаёт,
Аз худат пурсам мудом, бемулку амлокам макун.
Дар ҷавониям салиму вақти пирӣ ҳам алим,
Дар миёни мардумон бемағзу ковокам макун.
Раҳму шафқат дар дилам, ҳам эҳтироми мардумон,
Байни мардум ҳеҷ гаҳ марди хатарнокам макун.
Дар ҷавонӣ бо ибодат зиндагӣ сар кардаам,
Дар маосӣ ҳам далеру шӯху бебокам макун.
Тоҳиру покизагӣ дар ҳар амал омад зи ман,
Рӯзи рафтан аз ҷаҳон нопок дар хокам макун.
Покии рӯймол бинад, ҳам назофатро, Ҳусайн,
Ту ба дасти нокасон рӯймоли нопокам макун.

11.03.2018.

ТАФАККУР КУН ҲАЁТИ ХУД, ҶАВОНИРО ҒАНИМАТ ДОН (928)

Тафаккур кун ҳаёти худ, ҷавониро ғанимат дон,
Ки ин овон ба даст н-ояд, ту имконро ҳақиқат дон.
Баландовоза дар олам ба илму маърифат гардӣ,
Агар ҷӯи ирфонӣ, ҷавониро ту давлат дон.
Макун ту худнамоиҳо ба худбинию кибру фахр,
Ситоишҳои бечоро ба нафси худ ихонат дон.
Ту он товусро бингар ба зери чатри рангинаш,
Ба пояш бингарад ҳар дам, такаббурро ҳамоқат дон.
Ҷавонӣ бигзарад чун абр, зи боронаш машав маҳрум,
Агар чашме занӣ бар ҳам, зи баҳри худ ту неъмат дон.
Хусайно, ту бигӯ доим зи баҳри ҳар ҷавону пир,
Мушарраф мешавӣ ҳар гаҳ ту пириро, каромат дон.
16.03.2018.

ЭҲДО БА ҶАМОЛИДДИН НЕЪМАТЗОДА (930)

Соҳиби асрори ман дар ин ҷаҳон шуд пири ман,
Дар тариқат ӯ бувад шамси ману танвири ман.
Номи некаш шуҳратовар бо Ҷамолиддини мард,
Дар шуҷоат, ҳам далерӣ огаҳ аз таъбири ман.
Волидаш Шайхи Амон, ӯ муфтии аҳли диёр,
Дар тариқат муршиду номовару тадбири ман.
Шайхи Мавлонои Ҷарҳӣ шуд писар баъди падар,
Пешвои дини кишвар ибни ӯ шуд пири ман.
Ин Ҷамолиддин ба васфи ҳазрати Абдурраҳим,
Дар насаб, ҳам дар ҳасаб мавлои ботафхири ман.
Ҳаст паймони садоқат байни ӯву ту, Ҳусайн,
Чун муҳаббат ҳаст, ҳоҷат нест бар тафсири ман.
14.03.2018.

Танвир – равшан кардан, мунаввар гардонидан.

ДАР РАҲИ ИЛМИ ФАСОҲАТ ЭҲТИМОМ ОЯД ЗИ МАН (931)

Дар раҳи илми фасоҳат эҳтимом ояд зи ман,
Баҳри ҳар соҳибсухан сад эҳтиром ояд зи ман.
Бо балоғат, ҳам фасоҳат гар равон бошад ғазал,
Васфи нотик дар забонам бардавом ояд зи ман.
Душмани ғаддор бинам, шукри даргаҳ мекунам,
Аз шарофат нест – фикри интиқом ояд зи ман.
Саъй кардам, то ба назм орам ҳама афкори худ,
Дар умури дину дунё интизом ояд зи ман.
Дар раҳи сидку вафо дарёфтам садҳо шараф,
Шукри неъмат дар каломам мустадом ояд зи ман.
Ҳарчӣ гуфтӣ дар ғазал, бо ҳуччате гӯ, эй Хусайн,
Баҳри тасдиқи сухан муҳри хитом ояд зи ман.

16.03.2018.

Мустадом – давомнок, доимӣ, ҳамешагӣ.

ЭӢ ҲАМВАТАНОН! (939)

ЭӢ Ҳамватанон, ба ин ғазалҳо
Маскуни дили шумо манам, ман.
Андар гарави раҳи ҳидоят
Марҳуни дили шумо манам ман.
Маънии нишоти миллати худ,
Мазмуни дили шумо манам, ман.
Мафтуни дилам агар шумоед,
Мафтуни дили шумо манам, ман.
Марвориди назми ҳалқадарбанд,
Макнуни дили шумо манам, ман.
Шеърӯ ғазали хуши Ҳусейнам,
Мавзуни дили шумо манам, ман.

20.03.2018.

**ГАР ТАРАХХУМ МЕКУНӢ,
АЗ ХОБ БЕДОРАМ МАКУН (942)**

Гар тараххум мекунӣ, аз хоб бедорам макун,
Дар умури зиндагӣ беҳуда безорам макун.
Руҳи ман андар самову ҷисми ман андар замин,
Лек дар қайди ҳисобам зери деворам макун.
Ёри ноқобил, ту бошӣ ранҷи дил дар ду ҷаҳон,
Мисли мурғи бисмиле побанди мисморам макун.
Ҳар чӣ кардам баҳри ту, даъво надорам ҳосилаш,
Аз ту пурсам кори хайр, бар худ талабгорам макун.
Ту сазовори сано дар байни мардум нестӣ,
Тухми лойолударо бар нӯги минқорам макун.
Маънии минқор донӣ дар каломи ин Ҳусайн,
Мурғ агар бисмил нашуд, ту забҳи бозорам макун.
23.03.2018.

БА НАЗДИ МАРДУМИ НОДОН ҲАМЌШИРО ФАЗИЛАТ ДОН (947)

Ба назди мардуми нодон ҳамЌширо фазилат дон,
Сукутат аз сиришти ту, гарониро табиат дон.
Мизочи асли душворї зи ачдоде ба ў омад,
Ќавобаш ранчи заҳмат шуд, ба нафси худ машаққат дон.
Ба ҷоҳил ҳар ҷї меғўї, бигў бо қадри андоза,
Агар доно шавад пайдо, ту фурсатро ғанимат дон.
Фалак даврон кунад доим ба нафъи ҷоҳилу олим,
Ҳидоят дар раҳат ояд, ту он раҳро шарият дон.
Бузургони ҷаҳони илм ҷумла хайр меҳоханд,
Фурўғи илми ононро ту дастури ҳидоят дон.
Ҳусайно, дар ғазал гуфтї низоми панду андарзат,
Агар аз ҷоҳиле бинї надоматро, насихат дон.

26.03.2018.

БА МАН ОМАД ЗИ ТУ РАНЧЕ, НАМЕДОНӢ ТУ ҲОЛИ МАН (948)

Ба ман омад зи ту ранче, намедонӣ ту ҳоли ман,
Надониста, чӣ мегӯӣ парешон шуд хаёли ман?
Дарахте дар сари роҳат шинондам баҳри ҳосилҳо,
Зи ҳосил дурӣ мечӯӣ, чу бошӣ навниҳоли ман.
Зи авроқи китоби ман биёбӣ меҳру шафқатро,
Агар як нуктае ёбӣ, дар он бошад висоли ман.
Ҳама дар гармию сардӣ миёнҳолам дар ин дунё,
Нишонӣ ишқи Мавлоно бувад дар эътидоли ман.
Чу номат дар забони ман, мукаррам дар дилам бошад,
Ҳама меҳру муҳаббатро ту бинӣ дар ҷамоли ман.
Ҳусайно, ту фароҳам кун каломи меҳрубониро,
Ҳар он гаҳ назди ман оӣ, бувад дар он камоли ман.

27.03.2018.

ҚУДРАТИ РАҲМОН БУБИН ДАР ГАРДИШИ МОҲУ ЗАМИН (949)

Қудрати Раҳмон бубин дар гардиши моҳу замин,
Акрабу Қавсу Зухал бо якдигар шуд ҳамнишин.
Олами боло чу дидӣ, рӯзи равшан шуд зи Шамс,
Асли олам зулмате, хуршед алмоси нигин.
Илму дониш дар табиат то Зухал эҳё намуд,
Ҳақ бидонад, тан надонам, ҳарчӣ бошад дар камин.
Хира гардад нури мо дар субҳдам бо нури Шамс,
Ҳукм фармояд Худо, занбур орад ангубин.
Дар шаби зулмат нигаҳ кун, гар найӣ ахтаршинос,
Чашми ту равшан шавад, чун Зухра бошӣ беҳтарин.
Дар фазо ҳар он чӣ дидӣ, фикри онро кун, Ҳусайн,
Толеатро аз Худо дон, муътақид бошад яқин.

27.03.2018.

**АЁ РОҒУН, АЁ РОҒУН,
БА МО НУРУ САФО, РОҒУН (957)**

Аё Роғун, аё Роғун, ба мо нуру сафо, Роғун!
Барои миллату қавмам ато аз Пешво, Роғун!
Ҳама ободии кишвар зи нури шамси истиқлол,
Чавонмардии ин сарвар ба ту орад сано, Роғун!
Бинои садди мустаҳкам ба мисли садди Искандар,
Кушояд садди пеши оби ту роҳи зиё, Роғун.
Шуои равшани дилҳо ҳама вобаста бо номат,
Забони миллати тоҷик бигӯяд: Марҳабо, Роғун!
Суруду зиндагии мо бувад бо Пешво маъруф,
Тараннум мекунад доим зи оҳангу наво Роғун.
Зи нураш, эй Хусайн, акнун мунаввар шоми кишварҳо,
Барои асри оянда ба миллат раҳнамо Роғун.

02.04.2018.

ЭӢ ХУДОӢ, ДАР ЧАХОН ПУРДАРДУ РАНЧУРАМ МАКУН (961)

ЭӢ ХудоӢ, дар чахон пурдарду ранчурам макун,
Назди хешу акрабо аз меҳр маҳчурам макун.
Худ бидонӢ ҳоли ман дар нисфи шаб бо зикри ту,
Дар миёни хосу ом бо чаҳл машҳурам макун.
Неъматӣ олим бидодӢ, қуввати шукрам бидеҳ,
Дар сафи аҳли фучур аз қабр маҳшурам макун.
Зулмати дунӢ бувад ин фолу сеҳру соҳирӢ,
Бо ғаму андӯҳи худ беҳушу масҳурам макун.
Аз ту пурсад, эӢ ХудоӢ, бандаат ҲочӢ Ҳусайн,
Дар замони кориям бебанду мағрурам макун.
Раҳму шафқат дар дилам, ҳам аз забон ояд асал,
Дар зарар бо неши худ монанди занбӯрам макун.
04.04.2018.

Маҳчур – чудо, дурафтода.

Маҳшур – ҳамдам, ҳамсубат, он, ки дар рӯзи қиёмат бо касе
дар як якҷо гирд ояд.

Масхур – сеҳрзада, чодушуда, фирефташуда.

ДУШМАНӢ БАР КАС МАКУН, АҲВОЛИ РАҲЗАНРО БУБИН (963)

Душманӣ бар кас макун, аҳволи раҳзанро бубин,
Назди кӯҳе меравӣ, ту роҳи гарданро бубин.
Гардани кӯҳ назди мардум паст бошад дар назар,
Бори аввал раҳкушойи роҳ канданро бубин.
Роҳи мушкил пеши рӯят, душман ояд бо виқор,
Баҳри ҳифзи моли худ ту роҳи гаштанро бубин.
Гар раҳойӣ ёфтӣ, шукронаи онро бикун,
Роҳи ёрӣ пеша гиру акси душманро бубин.
Раҳзане бар наздат ояд, ту насиҳат кун, Хусайн,
Дар раҳи рушду ҳидоят роҳи гулшанро бубин.
Рамзи рӯзу шаб, бубин, яксон набошад ҳеҷ вақт,
Аз паси торикиҳо ту рӯзи равшанро бубин.
Шукри даврон мекунам, имрӯз равшан шуд замон,
Бо навои созу уд ту базми меҳанро бубин.

04.04.2018.

РОҲИ ТИҶОРАТ ПЕША ГИР ДАР ГАРМИИ БОЗОРИ МАН (973)

Роҳи тиҷорат пеша гир дар гармии бозори ман,
Баззози ин бозор шав бо иқтибоси бори ман.
Ту нусхабардорӣ бикун дар ҳар амал аз баҳри худ,
Ибрат бигир аз ин ҳаёт аз роҳу аз рафтори ман.
Ҳаргиз накардам ман бадӣ баҳри ризои нафси худ,
Ранҷе надида ҳеҷ кас аз шеърӯ аз гуфтори ман.
Ҳаргиз накардам ман ҳавас боло равам дар як нафас,
Нафъе бибар ту бо ҳавас аз сояи девори ман.
Гар эътирофе мекунӣ, мизон чу бошад дар амал,
Дасте бизан бо меҳри худ аз домани иқрори ман.
Аз баҳри суди дигарон нафъе биёрӣ бо забон,
Рамзе бигир аз ҳар замон аз ҳарфи нотақрори ман.
09.04.2018.

Баззоз – газворфурӯш, матоъфурӯш.

РАФТАНУ НООМАДАН ТАВСИФИ ОБ АСТ, ИН БИДОН (975)

Рафтону ноомадан тавсифи об аст, ин бидон,
Бо мурури чӯйбор аз худ бимонад як нишон.
Он нишон ободию шодобии рӯи замин,
То тавонӣ, гир ибратҳо ту аз оби равон.
Тоза созад ҷисми мо, доман занад ҳам дар замин,
Дасти ноаҳлон ба зар он гаҳ намонад беziён.
Оби софу ҳам гуворо оварад бар мо самар,
Баҳри мо шояд бигӯяд довар овар дар миён.
Гар тафаккур мекунӣ дар васфи ин оби равон,
Васфи худ аз он бигиру бош доим меҳрубон.
Оби чӯ шав, эй Ҳусайн, то бар лаби дарё расӣ,
Пок шав чун оби софе, то бимонӣ дар амон.

09.04.2018.

МАЧНУНУ ҲАМРОҲАТ МАНАМ, ЭЙ ЁР, САРСОНАМ МАКУН (976)

Мачнуну ҳамроҳат манам, эй ёр, сарсонам макун,
Сӯзандаи роҳат манам, дилдор, ҳайронам макун.
Ҳар он чӣ гуфтам баҳри ту, нафъе биёрад оқибат,
Исён надорам дар дилам, нодида бухтонам макун.
Чун ҳамсар астӣ меҳрубон, асрори қалбам дар ниҳон,
Ҳичрони ман аз баҳри ту, нойи найистонам макун.
Овора гаштам дар раҳат, пӯшида дидам даргаҳат,
Дарбон манам дар назди ту, рӯзи зимистонам макун.
Дидори ту аз баҳри ман дар зулмате ҳамчун қамар,
Хандон чу дидӣ ту маро, гирёну нолонам макун.
Асрори дил дорад Хусайн, онро навишта дар ғазал,
Девони ман дар дасти ту, такрори бурҳонам макун.

09.04.2018.

АЗ БАҲРИ ИБРАТ ДАР ҶАҲОН РАФТОРИ МАРДУМРО БУБИН (981)

Аз баҳри ибрат дар ҷаҳон рафтори мардумро бубин,
Андар ризои нафси худ озори мардумро бубин.
Духтар чу дидӣ беҳунар, бо модари худ сар ба сар,
Розӣ набошад аз падар, инкори мардумро бубин.
Андар баёни ҳар суҳан фикре бикун аз мову ман,
Дар маҷлису дар анҷуман гуфтори мардумро бубин.
Андоза бояд дар таом, исрофи он бошад ҳаром,
Аз баҳри ҳифзи моли худ анбори мардумро бубин.
Бо адлу инсофи тамои парҳез кун ту аз ҳаром,
Андар хиёнат бардавом бозори мардумро бубин.
Ҳар он чӣ гуфтӣ, эй Ҳусайн, бар миллатат н-орад ҳалал,
Қабул аз баёни ҳар ғазал афкори мардумро бубин.

18.04.2018.

АЗ ҶАҲОЛАТ ДАР НАҶОТАТ ФИКРИ АЪМОРО БИКУН (986)

Аз ҷаҳолат дар наҷотат фикри аъморо бикун,
Дар ҳисоби иқтисобаш ҷашми биноро бикун.
Гар амон ёбӣ аз он, аз байн бедодӣ равад,
Беҳтарин шакли саодат зеби ҳусноро бикун.
Зеби ҳуснат дар калому роҳи илмат бардавом,
Дар сари бозори ақлат нақди савдоро бикун.
Дур шав ту аз ҷаҳолат, таъя бар душман макун,
Дар садоқат эътимоди ёри доноро бикун.
Устуворӣ бар ту ояд дар каломат, эй Ҳусайн,
Дар баёни ҳар хитобат зикри Мавлоро бикун.
Бар сарат ояд маонӣ, дар суҳан андеша кун,
Дар паёми ҳар ғазал ту фикри фардоро бикун.
28.04.2018.

ФИКРИ ДОНОРО БИГИРУ ГУФТИ НОДОНРО МАКУН (987)

Фикри доноро бигиру гуфти нодонро макун,
Бар сарат ояд хатар, ту кори пинҳонро макун.
Кори пинҳон заҳри мору ноаён дар неши вай,
Мисли мори зери домон фикри вайронро макун.
Аҳли ҳикматро шиносу қадри онҳоро бидон,
Нописандӣ бар бузургон, кори шайтонро макун.
Шӯришу тугёни ту нафъе наорад ҳеч вақт,
Баҳри лабханди азизат базми исёнро макун.
Сӯи роҳи ҳақшиносӣ аз паси некон бирав,
Байни ҳаққу байни ботил сарфи ирфонро макун.
Баҳси илмӣ дар каломат шарҳи ҳолат, эй Ҳусайн,
Бо ҳиҷолат дар маонӣ васфи урёнро макун.

29.04.2018.

ШАХСИ НОСАНЧИДАРО АЗ СУҲБАТАШ ПАРҲЕЗ КУН (988)

Шахси носанчидаро аз суҳбаташ парҳез кун,
Сирри дил ифшо макун, аз тухматаш парҳез кун.
Дар шуморӣ неъматаш гар бар ту орад заҳмате,
Нони хушки худ бихӯр, аз миннаташ парҳез кун.
Сарвату молаш чу дидӣ, фикри эҳсонаш макун,
Баҳри ҳифзи обрӯ аз неъматаш парҳез кун.
Бар хилофи раъйи ту ҷурме чу ояд аз касе,
Дар кафаш оби Хизир, аз шурбаташ парҳез кун.
Хокҷои аҳли ҳикмат шуд муқаддас баъди мавт,
Фочир аз дунё равад, аз турбаташ парҳез кун.
Ҳамнишин шав бо бузургон, то тавонӣ, эй Ҳусайн,
Ҳар киро бад дидаӣ, аз ғайбаташ парҳез кун.

05.05.2018.

**ЭҲДО БА МУҲТАРАМ
РАҶАББОЙ АҲМАДЗОДА (1002)**

Эй Худоё, ин раисро худ бидорӣ дар амон,
Номи неки ӯ Раҷаббой асту моро соябон.
Дар вилоят ҳамчу раҳбар ӯ ғами мардум хурад,
Пайрави Пешвои миллат, дар садоқат бекарон.
Ақли некаш худ бидодӣ, омади кораш бидех,
Ӯ набинад, ё Худо, аз чашми бад ҳаргиз зиён.
Фикру зикраш рӯзу шаб, пайваста бошад бо Ватан
Дар раҳи ободӣ меорад ба мо ӯ армуғон.
Халқ бар қадри нақӯкорони миллат мерасад,
Бар нақӯкорон Худованд аст доим меҳрубон.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, дар ҳаққи Аҳмадзодаат,
Байни мардум кори хайру номи некаш ҷовидон.

29.04.2018.

ДАР ДИЛАТ ОТАШ НАДОРӢ, ЗИКРИ ЗЕБОРО МАКУН (1015)

Дар дилат оташ надорӢ, зикри зеборо макун,
Ахгаре бар ту наояд, фикри фардору макун.
Оташу оташкада гармӢ диҳад бо равшанӢ,
Назди ҳавзу чашмаҳу ту зикри дарёро макун.
Шукри обу оташе кун, гар муҳайё назди ту,
Назди ҳар номаҳраме фикри тамошору макун.
Неку бадро худ бидидӢ, санъати Холиқ шинос,
Дар раҳи зебоиҳу ту зикри нозебо макун.
Сафҳаи таърихи одам ибрати аҳли башар,
Ҳаққи Иброҳим надонӢ, зикри Сорору макун.
Эй Ҳусайно, бо қалам бинвиштаӢ анвори Ҳақ,
Дар гулистон гул наёбӢ, фикри саҳрору макун.

28.05.2018.

МАЪНИИ ҚУРЪОН НАДОНӢ, ДАЪВИИ ФАТВО МАКУН (1018)

Маънии Қуръон надонӣ, даъвии фатво макун,
Корвонро раҳ надонӣ, рӯй бар сахро макун.
Ҳар чӣ донӣ, дар дилат тасдиқи онро ту бипурс,
Бедалелу берақам беҳуда ту даъво макун.
Боҳабар шав ту зи асрор, баҳру бар дар пеши ту,
Гар най марди шиновар, пой дар дарё макун.
Лаззати дунё чу бошад комронӣ баҳри илм,
Бо умеди ғайри он ту коми худ расво макун.
Маънии Мачнун надонӣ, васфи Лайлиро мағӯ,
Номувофиқ дар раҳи бад нафси худ шайдо макун.
Дар каломат ҳар чӣ бошад аз бузургон, эй Ҳусайн,
Баҳри мардум он бигӯ, гуфтори зар бечо макун.
14.01.2018.

ЁР АГАР АЗ МАН РАВАД, БЕГОНА ОЯД НАЗДИ МАН (1024)

Ёр агар аз ман равад, бегона ояд назди ман,
Гул агар пажмурда гардад, хор монад дар чаман.
Дар чаман ҳар гул, ки бошад ҳамнишин бо булбуле,
Накҳати гулҳо надонад, гарчӣ ҳамрах аз куҳан.
Назди ман бегона ояд – роҳи Мачнун дар назар,
Чашми ман Лайлӣ бубинад, ман набошам бе Ватан.
Гар назар кардам ба Лайлӣ, роҳи Ҳақ худ пеши ман,
Пайрави некон манам, то ҷон бувад андар бадан.
Васфи ёри худ кунам шому саҳар бо зикри хайр,
Чун сафар андар Ватан, ҳам хилвате дар анҷуман.
Хилвати ёрат чу гуфти дар каломат, эй Ҳусайн,
Васли онро ту бичӯ, то ки биёбӣ бо суҳан.

02.06.2018.

ЭЙ ХУДОЁ, ДАР ҶАҲОН БАР ДАРҶАҲЕ ЗОРАМ МАКУН (1033)

Эй Худоё, дар ҷаҳон бар дарҷаҳе зорам макун,
Дарҷаҳат бозори ман, навмеди бозорам макун.
Нотавон гардам ба пирӣ, заъф ояд баҳри ман,
Қувваи ҷисмам бибахшу зору беморам макун.
Сарвату моле бидодӣ дар ҷавонӣ баҳри ман,
Шукр кардам бериё, оянда нодорам макун.
Ман тавалло мекунам ҳар рӯзу шаб бар дарҷаҳат,
Дар ҳаёти ин ҷаҳон танҳову ночорам макун.
Ин ҷаҳону он ҷаҳон баҳшанда бошӣ баҳри ман,
Рӯзи маҳшар раҳм кун, сӯзандаи норам макун.
Эй Худо, аз дарҷаҳат уммед дорад ин Ҳусайн,
Бар азоби охират ногаҳ гирифтадорам макун.

04.06.2018.

САҶДАГОҲИ МЕҲРУБОНОН ГӢШАИ МЕҲРОБИ МАН (1036)

Сачдагоҳи меҳрубонон гӯшаи меҳроби ман,
Дилбарии нози онҳо партави маҳтоби ман.
Дар латофат, ҳам зарофат дилбару ҳам дилрабо,
Байни онҳо ҳамсари ман – гавҳари ноёби ман.
Хуррамӣ ояд ба ман аз он нигоҳи нозанин,
Бо тароват, ҳам саодат мазҳари шодоби ман.
Некрӯёнро мудом наъте биёмад аз Худо,
Дар раҳи рушду ҳидоят сарвару арбоби ман.
Тавба фармуда ба амре бозгаштан аз гунаҳ,
Бо умеди садҳазорон бахшиши таввоби ман.
Тавба фармо бо каломат баҳри мардум, эй Ҳусайн,
З-он, ки Пайгамбар бигуфто: Суннат ин одоби ман.
04.06.2018.

АВЛИЁУЛЛОҲ БОШАНД, ЭЙ ПИСАР, АНДАР КАМИН (1039)

Авлиёуллоҳ бошанд, эй писар, андар камин,
Қадрашон дар зоҳиру чун хотами рӯи нигин.
Қасдашон пинҳон шудан аз чашми пасту ҳам ҳақир
Дар назар бар рӯи шайтон қалбашон гардад ҳазин
Саркашии халқро бинанд, маҳзун мешаванд,
Шукри даргаҳ мекунанд аз он чӣ бошад дар ҷабин
Хорикулодот бошад баҳрашон доди Худо,
Ин кароматҳо бувад аз авлиёи муъминин.
Бахшиши васфи Паямбар аз бузургӣшон бувад,
Дастанон дар кори дунё, қалбашон нур ул-яқин.
Мардумони авлиё худ сода бошанд, эй Ҳусайн,
Ҷамъи дарвешон чу дидӣ, шав ба эшон ҳамнишин.

06.06.2018.

Ҳақир – назарногир, беқадр, хурд, хор
Ҳазин – ғамгин, ғуссаомез, ҳасратнок, андӯҳгин
Ҷабин – пешонӣ, забҳа, носия

ИЛМУ ДОНИШ НУРИ ҲАҚ АНДАР ҚУЛУБИ ОРИФОН (1046)

Илму дониш нури Ҳақ андар қулуби орифон,
Он шиносонид бар мо ҳар чӣ бошад ноаён.
Шоҳаҳо дорад улум – илми бадеу ҳам калом,
Илми тиббу ҳандаса дар мадди аввал ҳар замон.
Шухрате орад ба мо илми ҳисобу ҳам ҳукук,
Маншаи меҳру муҳаббат илми ахлоқ, ин бидон!
Зубдаи аъмоли некӯ – дину ойин дар назар,
Беҳтарин роҳи насихат илми адён, бегумон.
Дар низоми ин замона беҳтараш илми нучум,
Дар ғазал икди Сурайё васфи ҳар назми равон.
Дар талоши илму ирфон бош доим, эй Ҳусайн,
Илми Ҳақро ту бигӯ, номат бимонад ҷовидон.
21.06.2018.

ТАЪНИ МАРДУМРО МАКУН, ЯКСОН МАШАВ БО НОКАСОН (1047)

Таъни мардумро макун, яксон машав бо нокасон,
Айби неконро маҷӯ, ҳамраҳ машав ту бо бадон.
Сарзаниш гар мекунӣ бар аҳли фақру мустанад,
Дар раҳи зулму ситам пайдо шавад бар ту гумон.
Айби мардумро бипӯш, ҷавру ситам кори ту нест,
Душманат хору залил бар пеши ту ояд давон.
Хайр кун дар ин ҳаёт бо қадри имконоти худ,
Байни халқӣ пешсаф, дар дасти ту бошад инон.
Баҳри файзи зиндагӣ донӣ ғанимат ҳар нафас,
Аз ту баҳри миллатат номи накӯ монад нишон.
Васфи неконро бигӯ, дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Меҳвари ашъори ту монанди роҳи Қаҳқашон.

23.06.2018.

Инон – лаҷоми асп, аз ҳаракат боз доштан

**ФИКР КУН АВВАЛ,
СИПАС ҲАРФЕ БИЁВАР БАР ЗАБОН
(1048)**

Фикр кун аввал, сипас ҳарфе биёвар бар забон,
Мисли пирон порсо шав, гарчи бошӣ ҳам ҷавон.
Асли худро ту шинос, аз душманон эмин машав,
Пеша кун инсофро, то ту бимонӣ дар амон.
Ту мағӯ «ман навҷавонам, ҳар чӣ гӯям, хайри ман»,
Ҳарфи ночо дар суҳан заҳре бувад андар даҳон.
Мори афъиро бубин заҳраш ҳалокат оварад,
Байни хору хас бувад, сӯят наояд ногаҳон.
Гар хатар ояд аз ӯ, бар ту зумуррад нофеъ аст,
Кӯр гардад чашми мор аз партави эъҷози он.
Ту суҳан шоиста гӯ баҳри ҷавонон, эй Ҳусайн,
Бо баёни фикри худ шукрона кун аз ин замон.

23.06.2018.

ШЕЪР ИН ЭҲСОСИ ҚАЛБИ ШОИРОНИ ОТАШИН (1050)

Шеър ин эҳсоси қалби шоирони оташин,
Ҳалқаи зарин ба илму қофия бошад нигин.
Ҳикмати ашъорашон рамзи камолоти ҳаёт,
Байни мардум аҳли ҳикмат доимо болонишин.
Шеъри шоирро шиносад ҳар кӣ аҳли ҳикмат аст,
В-арна ҳар ношоире бар худ бигӯяд офарин.
Пораи ашъор омад дар ҳадиси он Расул,
Донишу ҳикмат бувад пайваста қавли мурсалин.
Шеъри ботилро мағӯ дар ҳеч давр, эй ҳақшинос,
Эҳтиромат кам нагардад, ҳар чӣ бошад дар ҷабин.
Шеъри номашруъ нест андар каломат, эй Ҳусайн,
Дар раҳи Ҳақ ҳар чӣ гуфтӣ, баҳри ту шуд беҳтарин.
23.06.2018.

ДАР ВАСФИ ҚУРЪОНИ КАРИМ ОСОРИ ПУШКИНРО БИХОН (1057)

Дар васфи Қуръони карим осори Пушкинро бихон,
Равшан кунад он қалби ту, ҳар гаҳ набошӣ бадгумон.
Чашмаш бидида роҳи ҳақ, аз сураҳо дода сабақ,
Тафсири ҳарфаш дилситон, гар русӣ бошад ҳам забон.
Нух шеърӣ вай аз сураҳо бо иқтибос аз Фатҳу Нух,
Бар ҳақ ҳидоят медиҳанд онҳо ба ҳар як нотавон.
Оёти Қуръонро навишт ӯ дар гирифторм ба худ,
Аз баҳри таскини дилаш ҳақро бикардаст ӯ баён.
Намруди золибро бигуфт ӯ мисли ҳар шоҳи разил,
Ҳар қиссаи Пайғамбаре бо васфи Қуръон ҷовидон.
Дар васфи Қуръони карим ҳарфи Гиёте низ ҳаст,
Осори Пушкин, эй Ҳусайн, ибрат бувад бар дигарон.
30.06.2018.

ДАВРИ ПИРӢ БАР ТУ ОЯД, ҲИФЗ КУН ДОИМ ЗАБОН (1061)

Даври пирӣ бар ту ояд, ҳифз кун доим забон,
Хорию пастию зиллат ҳеҷ н-ояд дар миён.
Аз замони пирият ҳаргиз шикоятҳо макун,
Айби номардон бипӯш, ин кор бошад гар гарон.
Дар замони пирият андар раҳи ҳикмат бирав,
То набинӣ нафси худ дармонда сусту нотавон.
Ҳамраҳи пирони комил зухду тақво пеша гир,
Ҳар чӣ қардӣ дар ҷавонӣ, айби ту монад ниҳон.
Аз Худо некӣ бихоҳу тавба кун дар роҳи ҳақ,
Дар раҳи пирӣ бигардӣ раҳнамои ҳар ҷавон.
Дар замони пирият соҳибдуо шав, эй Ҳусайн,
Раҳмати ҳақ бар ту ояд, ҳам бимонӣ дар амон.

01.07.2018.

ҲАРГИЗ МАТАРС, ЭӢ ДӢСТ, АЗ ТАӢНАИ ҲАСУДОН (1062)

Ҳаргиз матарс, эӢ дӢст, аз таӢнаи Ҳасудон,
Гар сарзаниш туро кард аз рӢи бухлу бухтон.
БадгӢиҳои мардум ангеа аз ҳуди ту,
Бадбахтӣ ояд аз кас, Ҳаргиз машав ту Ҳайрон.
БадгӢию маломат – кам мекунад рафоқат,
Дур бош аз адоват, Ҳар гаҳ, ки бошад имкон.
Гар пешаят саховат, ёбӣ бaсе саодат,
Бар ту расад ҳидоят монанди шамси тобон.
Касро макун ҳақорат, мағзар ту аз адолат,
Бо бугзу ҳам адоват то нашканӣ намақдон.
Ҳар кӣ кунад хиёнат, дар кори худ, Ҳусайно,
Дар назди мардуми худ ӯ мешавад пушаймон.

01.07.2018.

ДАР ЗАМОНИ ИМТИҲОН, ДИЛНОЗАБОНУ, САБР КУН (1063)

Дар замони имтиҳон, Дилнозабону, сабр кун,
Нест шахсе ҷовидон, Дилнозабону, сабр кун.
Мавти фарзанди азиз, ҳам модари соҳибдуо,
Гарчӣ бошад он гарон, Дилнозабону, сабр кун.
Меҳрубониҳои мардум дар мусибат баҳри ту,
Он садоқат, бегумон, Дилнозабону, сабр кун.
Гар таҳаммул мекунӣ андар масоиб рӯзу шаб,
Раҳмати Ҳақ шуд аён, Дилнозабону, сабр кун.
Носипосиҳо макун, ҳам ту ризо шав бо қазо,
Ту зи тақдират бидон, Дилнозабону, сабр кун.
Ҷаннат-ул-маъвост ҷои модару ҷои писар,
Руҳи онҳо шодмон, Дилнозабону, сабр кун.
Аз Худо пурсад Хусайн сабри ҷамил аз баҳри ту,
Шодкомӣ баъди он, Дилнозабону сабр кун.

08.01.2018.

БИГУФТАМ ШУКРИ НЕЪМАТРО, ДАР ИН ДУНӢ САИДАМ МАН (1070)

Бигуфтам шукри неъматро, дар ин дунӢ саидам ман,
Ба назди мардumi олам ба авсофи ҳамидам ман.
Писандидам накӯйиро ба хулқи неки фархунда,
Миёни бою дарвешон баландиро надидам ман.
Ҳама бадбахтии дунӢ зи ҷаҳлу кибру нодонӣ,
Зи дасти кулли бадбинон ба ақли худ рамидам ман.
Китоби растагориро зи бозоре намеёбам,
Наҷоти ҳарду оламро ба нақди худ харидам ман.
Тафаккур мекунам доим илочи ҷодувонро ман,
Даруни синаам равшан, ба шамси худ расидам ман.
Хусайно, ту шунав доим, бигӯ ҳар он чи худ дорӣ,
Ҳама маънии дунёро зи қалби худ шунидам ман.

03.07.2018.

НОСАЗОГҶҶҶ МАКУН ДАР ҲАҚҚИ ИН ДАВРУ ЗАМОН (1075)

НосазогҶҶҶ макун дар ҳаққи ин давру замон,
Гулшанат гулхан шавад, чун дар баҳор ояд хазон.
Дар шарият нораво ҳар фаҳшу дашноме бувад,
Баддаҳонӣ аз ту ояд, умри ту бинад зиён.
Мушкилиҳо бар ту ояд, дар тафаккур ғӯта зан,
Хайри мардумро бигӯ, он бар ту бошад имтиҳон.
Айби касро ту магӯ, дашном бар шахсе мадеҳ,
Худ ба худ зоҳир шавад ҳар он чи бошад дар ниҳон.
Дар ҳадиси Қудсӣ омад «ҳар замон они Худост»,
Аз замон розӣ бишав, доим ту бошӣ дар амон.
Сарзанишро гар ту дидӣ, садди раҳ шав, эй Хусайн,
То ки номат дар замони баъд монад ҷовидон.

04.07.2018.

ПАРАСТИШ МЕКУӢӢ ҲАР ГАҲ, БА ЯК МАӢНО ИБОДАТ КУН (1076)

Парастииш мекуӢӢ Ҳар гаҲ, ба як маӢно ибодат кун,
Ба қалби софу Ҳам холис ба он Якто ибодат кун.
Риёву сумъау тазвир ба зоҳир гар намедорӢ,
Ба пинҳонӢ бишав машғул, дар ин шабҳо ибодат кун.
Убудият ба назди ӯ сафои қалби мо бошад,
Ҳар он гаҲ толиби ҲайрӢ, ба худ танҳо ибодат кун.
Низову ихтилофи ту Ҳу орад фитнаҳои даҳр,
Тариқи мазҳабу ойин ту бе даъво ибодат кун.
Ту дидӢ фирқаҳои ғайр, ҳазар аз фитнаҳояш кун,
Барои охират доим дар ин дунё ибодат кун.
Ҳу ёбӢ роҳи эминро, Ҳусайно, бо дуои худ,
Ба ихлосу камоли худ ба он Мавло ибодат кун.

04.07.2018.

БА ФАРДО ГАР УМЕДАТ ҲАСТ, ДАР ИН ДУНЁ ИМОРАТ КУН (1077)

Ба фардо гар умедат ҳаст, дар ин дунё иморат кун,
Бинои ҷаннат-ул-маъво ба дасти худ каромат кун.
Ба қолаб ҳар чӣ мерезӣ, ки он шакле ба худ гирад,
Дар ин дунёву он дунё ба ақли худ қазоват кун.
Ҳама афъоли неку бад ба мизон мерасад рӯзе,
Барои вазни мизонат ба нафси худ ҷасорат кун.
Ба рӯзи ҳашр бинӣ ту шафоатхоҳи мо якто,
Дар ин дунёи пурғавго ба ёри худ шафоат кун.
Ҳама бадбахтии олам зи бадкории бадхоҳон,
Нафас андар рамақ дорӣ, зи кори бад надомат кун.
Ҷавонмардӣ, сахову ҷуд, Хусайно, васфи Пайғамбар,
Ҳар он чӣ дорӣ дар байтат ба дасти худ саховат кун.

04.07.2018.

НАЗДИ ЁРУ ДУШМАНАТ ТУ ЧАШМИ ХУД БАР ҲАМ МАЗАН (1079)

Назди ёру душманат ту чашми худ бар ҳам мазан,
Бо имову ҳам ишора чуз ба фармон дам мазан.
Ҳифз кун ту нафси худ, аз роҳи Ҳақ бераҳ машав,
Хушк бошад дасти ту, бар рӯи гул шабнам мазан.
Ҳилаву найрангу макр аз синаат берун бикун,
Таънаву бадгӯиҳо бар рӯи ҳеч одам мазан.
Марди некӯро чу дидӣ, хайри ўро ёд кун,
Неши каждум дар даҳан бар қабри он ҳотам мазан.
Олами улвӣ, бидонӣ, баҳри оромии мо,
Ихтилофу фитнаҳо бар рӯи ин олам мазан.
Феъли ноҳақ гар ту дидӣ садди раҳ шав, эй Хусайн,
Гар ба дастат сад гул ояд бар гули Марям мазан.

06.07.2018.

ЭЙ ХУДО, ДАР ИН ЧАҲОН БАР НОКАСЕ ЗОРАМ МАКУН (1091)

Эй Худо, дар ин чаҳон бар нокасе зорам макун,
Бар бахилу мумсику ҷоҳил гирифторам макун.
Қаҷназар дар ҳар макон нодида бошад назди халқ,
Бевафо, паймоншикан, номарду ғаддорам макун.
Худ бигуфтӣ дар китобат «ғайбати касро мағӯ»,
Ҳеч ғаҳ бар васфи номардон ту водорам макун.
Худ ҳақиқат гуфтию мардум надонад қадри он,
Аз гунаҳ дурам ниғаҳ дору гунаҳгорам макун.
Сарзаниш омад зи ту бар аҳду савганди дурӯғ,
Рӯзи ҳашри муъминон шармандаву хорам макун.
Аз Худо, пурс эй Хусайн, аз сидқи дил дар ҳар дуо,
Вақти вазни рӯзи ҳашр арзон ба бозорам макун.

21.07.2018.

БОӢУ РОӢАМ БАРДАВОМ ПАЙВАСТА БО ГУЛЗОРИ МАН (1109)

БоӢу роӢам бардавом пайваста бо гулзори ман,
Шуълавар шуд кишварам аз оташи куҳсори ман.
Оташи ман нур орад баҳри миллат ҳар замон,
Маънии ҳар як суҳан вобаста бо рафтори ман.
Соџи девор дидӢ, – нафъи мардум дар назар,
Халқ осояд басо дар соџи девори ман.
Ғарқи дарё мешавӢ, чун об аз сар бигзарад,
Фикри онро худ бикун то соҳили душвори ман.
Бонги овози азон таъбир бошад баҳри ту,
Ғар шунидӢ як садое аз дили бемори ман.
Ҳалқаи занҷири тилло дар каломи ин Ҳусайн,
Иртиботи маънавӢ шуд тавба, истиғфори ман.

29.07.2018.

ЧАШМАИ ПУРЧЌУШИ МАН ОН ОТАШИ ПИНҲОНИ МАН (1113)

Чашмаи пурчЌуши ман он оташи пинҳони ман,
Дар садаф ҳар он чи дидӣ, қатраи борони ман.
Обу оташ ҷамъ н-ояд – байни онон зарфи мис,
Ҳар ғизое пухта шуд, бар дардҳо дармони ман.
Гар пазиро мешавӣ бо нукта мизони арӯз,
Хони маънӣ пур шавад аз даъвати меҳмони ман.
Мақтаби эҷоди ман дар мавриди омӯзиш аст,
Дарси он чун чакраҳо боридани борони ман.
Гавҳари мақсуди шоир шеър бошад дар назар,
Ибтидо то интиҳо бо қадру ҳам имкони ман.
Ҳар ғазал монанди кӯҳу лаъли рахшон ҳарфи он,
Эй Ҳусайн, инак бигӯ: Он баҳри дурафшони ман.
29.07.2018.

ҲАСТИИ ОЛАМ БА ЧАШМИ ХУД БУБИН (1116)

Ҳастии олам ба чашми худ бубин,
Роҳи кашфи маънавӣ ояд яқин.
Ғайри маъно ҳар чӣ орад сад зарар,
Дар назар он гарчи бошад ангубин.
Дар суҳан, ҳам кору рафтори накӯ,
Байни мардум дар сифат шав бехтарин.
Роҳи кашфи маънавӣ ту пеша гир,
Баҳравар шав аз сифоти мурсалин.
Зиндагӣ орад ба ту тақдири ҳақ,
Банда бинад ҳар чӣ бошад дар ҷабин.
Дар суҳан, ҳам дар амал гуфто Ҳусайн
Панд бар фарде, ки ӯ бошад амин.

30.07.2018.

РУҲИ МО ДАР ҶИСМИ МО ҲАРЧАНД БОШАД НОАЁН (1124)

Руҳи мо дар ҷисми мо ҳарчанд бошад ноаён,
Оқиле инкор н-орад, гарчи бошад худ ҷавон.
Ақлу нафсу ҳам хирад – ҳар се далели роҳи Ҳақ,
Соати шамсу қамар бар ваҳдаташ бошад нишон.
Назди мардум шуд муайян илми тавҳиду калом,
Дар ақида бош доим ибрате бар дигарон.
Ҷунбишу сайру саёҳат гарчи бошад сарнавишт,
Хайру шарри зиндагӣ ҳам бар ту бошад имтиҳон.
Гар ту хоҳӣ маърифат, бишнос зоти Холиқат,
Роҳи фардоят мунаввар кун ҷу роҳи Қаҳқашон.
Ҷумлаи эҷоди ту пайваста бо маънӣ, Ҳусайн,
Бо қалам созанда шав, шеърӣ ту монад ҷовидон.

05.08.2018.

«ВОВ»

**ҲАР ЧӢ ОЯД БАР САРАТ,
ТУ АЗ ҚАЗО ҒОФИЛ МАШАВ (980)**

Ҳар чӣ ояд бар сарат, ту аз қазо ғофил машав,
Сарнавиштат аз Сурайё, аз сабо ғофил машав.
Мевазад аз машриқ ин боду бувад дармони ҷон,
Боди сарсар бар ту ояд, аз даво ғофил машав.
Сабри Айюб, умри Нух он қиссаҳо аз баҳри ту,
Дасти Мӯсо дар канору аз асо ғофил машав.
Қиссаи Пайғамбарон ибрат бувад то рӯзи ҳашр,
Қасди коре мекунӣ, ту аз хато ғофил машав.
Ранҷу озоре чу дидӣ, айб кун бар нафси худ,
Ақли ту бошад ҷароғи раҳнамо, ғофил машав.
Зевари ҳар як сухан андар каломат, эй Ҳусайн,
Панду андарзи бузургон, аз ато ғофил машав.

18.04.2018.

ВАСФИ НОМАРДОН НАХОҲӢ, АЗ ПАСИ ЭШОН МАРАВ (1028)

Васфи номардон нахоҳӣ, аз паси эшон марав,
Дурӣ аз эшон намову наздашон меҳмон марав.
Марди беҳиммат надорад обрӯ дар назди қавм,
Байни мардум бо хато дар нақши бесомон марав.
Дар ҳамоқат гар ту дидӣ шахси хору ҳам залил,
Пеши роҳашро бигиру нораво пинҳон марав.
Моли номардони дунё чун илоҷи дард нест,
Аз барои моли дунё назди ҳар султон марав.
Гар ҷавонмардӣ бихоҳӣ, ҳимматат боло бигир,
Мушките гар пешат ояд, назди номардон марав.
Амру фармони Илоҳиро пазиро шав, Хусайн,
Роҳи дониш пеша кун, бе амру бе фармон марав!

03.06.2018.

**ОТАШЕ ДАР ДИЛ НАДОРӢ,
НАЗДИ ОН МАВЛО МАРАВ (1045)**

Оташе дар дил надорӢ, назди он мавло марав,
Шуълаи оташ набинӢ, аз замин боло марав.
Обу оташ ҷамъ н-ояд, ҳикмати аҳли хирад,
Обдониро надонӢ, бар лаби дарё марав.
Қудрати худро бубин, гар метавонӢ, он бикун,
Нафси бадро таҳ бизан, ту бар дари доро марав.
Раҳсипориҳо бикун аз баҳри ризку рӯзият,
Лек гар ҳочат надорӢ, дар сафар танҳо марав,
Шукри неъматро бигӯ дар байни мардум, эй Ҳусайн,
Дар баёни шеърӣ худ гулзори бемаъно марав.

21.06.2018.

«ҲОИ ҲАВВАЗ»

**ШУД МУҚАДДАС БАҲРИ МО
ШАҲРИ ЗЕБО – ДУШАНБЕ (836)**

Шуд муқаддас баҳри мо шаҳри зебо – Душанбе,
Ҳам дилрабо Душанбе, ҳам дилоро Душанбе.
Оби нилгун зи Варзоб биёрад хайри зиёд,
Пур зи мавчи саодат мисли дарё Душанбе.
Ҳама шодиву ҳам тараб аз шарафи истиқлол,
Монанди моҳи тобон андар шабҳо Душанбе.
Аз оҳанги ҷавонӣ пур гашта хиёбонҳош,
Гулшани навҷавонон, шодифзо – Душанбе.
Кохи Наврӯз аз Пешво чун хуршеди мучалло,
Ободу зебо гашта аз он Мавло Душанбе.
Равшанӣ шуд, Ҳусайно, аз тулуи шамси ӯ,
Рустамат ниғаҳбон аст, эй фаҳри мо – Душанбе.
01.07.2018.

Мучалло – равшан, хувайдо, поккардашуда.

**БО ТАРИҚИ ҒАЙРИМАЗҲАБ,
ЭӢ ЧАВОН, ФАТВО МАДЕӢ** (984)

Бо тариқи ғайримазҳаб, эӢ чавон, фатво мадеҳ,
Ояти Куръониро бо фикри худ маъно мадеҳ.
Интиҳоби роҳи мазҳаб пайрави аҳли хирад,
Маъдани ноёби худ бар шахси бепарво мадеҳ.
Маъдани ноёби ту бошад ақида дар сарат,
Акси худро бо ҳавас бар санги гавҳарзо мадеҳ.
Санги гавҳарзо чу дидӢ, бишканад аз баҳри зар,
Байни мардум дасти худ бар соҳиби балво мадеҳ.
Зухду тақво пеша гир, фатво мадеҳ роҳи хато,
Ҳар чӢ дорӢ дар барат, бар шахси бетақво мадеҳ.
Худ навис афкори худро, эӢ Ҳусайни ҳақталош,
Шеъри носанҷидаро бар котибу мирзо мадеҳ.

24.04.2018.

ХУД БИДОНӢ ҲОЛИ МАН, ЭӢ ЁР, ОЗОРАМ МАДЕҲ (990)

Худ бидонӣ ҳоли ман, эӣ ёр, озорам мадеҳ,
Қадри манро ту бидону ранчи сардорам мадеҳ.
Дар адоват ҳамчу сарвар бар сари дорам ниҳӣ,
Ҳеч озоре ба дил аз фарди беорам мадеҳ.
Фикри ман андар раҳат дар интизорӣ рӯзу шаб,
Бо сухан нороҳатӣ ҳаргиз ба афкорам мадеҳ.
Эътирофи ишқи нодон баҳра н-орад баҳри ту,
Ҳолате мармуз шуд, нодида иқрорам мадеҳ.
Дар адои ҳукми худ, эӣ ёр, ҷабри ман макун,
Изтироб ояд ба ман, ту нақши иҷборам мадеҳ.
Нуктаи ҳар байти ту гӯяд, Ҳусайно, сармадам
Дар ивазҳои ғазал ту чарми булғорам мадеҳ.

09.05.2018.

Сармад – доимӣ, абадӣ, ҷовидон.

«ЙО»

**МИЛЛАТАМ, БО НОМИ НЕКАТ
ИФТИХОРИ МО ТУӢ (839)**

Миллатам, бо номи некат ифтихори мо туй,
Байни миллатҳои олам эътибори мо туй.
Дар улуми дину дунё номи фарзандони ту,
Шухрати олам гирифтӣ шаҳсавори мо туй.
Нури хуршеди хирад нобуд кард зулму ситам,
Кишвари одил бигӯяд: Дар қатори мо туй.
Аз заминӣ оби ту ободӣ ояд баҳри мо,
Дар ҳаёти шоду хуррам устувори мо туй.
Ҳастии худ гар намоям ман фидои ҳастият,
Дар раҳи сулҳу сафоят интизори мо туй.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, осуда бошад ин Ватан,
Лаҳзаи осудагӣ ҳам дар қанори мо туй.

24.07.2018.

ТОҶИКАМ, ХАЛҚИ АЗИЗАМ ҲИҚМАТИСТОНАМ ТУЙӢ (843)

Тоҷикам, халқи азизам ҳикматистонам туйӢ,
Гулшани боғи баҳору ҳам гулистонам туйӢ.
Илму ирфон, урфу одат бо тариқи насли худ,
Зарфишону зарварақ аз аҳди Сомонам туйӢ.
Ҳикмати халқи азизам рӯи оламро гирифт,
Тӯдаи сахро саробу абри боронам туйӢ.
Бо забони ноби тоҷик лафзи фарзандони ту,
Дар раҳи торик чун шамъи фурузонам туйӢ.
Тоҷикам озодаҷон – Нуъмони Собит дар назар,
Рӯдакӣ, Саъдию Айнӣ – назми девонам туйӢ.
Байни миллатҳо ба ҳикмат шуҳратат боло гирифт,
Дар ғазал гӯяд Ҳусайнат: Давру давронам туйӢ.

01.06.2018.

РИЁКОРӢ МАКУН ҲАРГИЗ, БА ОН ХУД МУБТАЛО ГАРДӢ (847)

РиёкорӢ макун ҳаргиз, ба он худ мубтало гардӢ,
Зи некӯкориҳои худ зи феъли худ чудо гардӢ.
РиёкорӢ намонад ҳеч ба мисли хоки рӯи санг,
Ҳама молат фано гардад, фақиру бенаво гардӢ.
Агар бар хайри ту ногаҳ риёкорӢ шавад ҳамрах,
Равӣ бар назди аҳли ҷаҳл, ба дасти ӯ асо гардӢ.
Намозу рӯзаву эҳсон ҷу ҳамрах гашт бо исён,
Қарини ту шавад шайтон, ҳақиру ҳам гадо гардӢ.
РиёкорӢ накардӢ ту ба ҷашми ғоибу ҳозир,
Биёбӣ роҳи ҷаннатро, ба кори худ ризо гардӢ.
Ҳусайно, ту ба илми худ амалро бериё гардон,
Ба аҳли зуҳду ҳам тақво рафику раҳнамо гардӢ.

17.01.2018.

Ҳақир – назарногир, бекадр, хурд, хор.

МУРОДИ ДИЛ АГАР ЧҶҲҲ, БИРАВ БО РОҶИ ИНСОНҲ (851)

Муроди дил агар чҶҲ, бирав бо роҶи инсонҲ,
ХушахлоқҲ зи ту ояд, биёби роҶи осонҲ.
Ҷама максуду хоҶишҶо ба зоҳир некие бошанд,
Тақозои замон бингар, бубин роҶи суҳанронҲ.
Ҷама армону омолоат ба даст ояд зи кори хайр,
Ҷар он чҲ дар Ҷарам бошад, бимонад сирри пинҶонҲ.
Ҷифозат мекунҲ амвол барои рӯзи ногоҳат,
НиғаҳдорҲ аз ӯ ояд, агарчҲ ту ниғаҳбонҲ.
Муроди ту дар ин кайҶон чу соя дар назар бошад,
Агар абре шавад пайдо, намонҲ, гар ҶаҳонбонҲ.
Муроди дил ба фикри ту, Ҷусайно, аз азал бошад,
Ба коми худ расад марде, ки ёбад лутфи султонҲ.

18.01.2018.

КайҶон – Ҷаҳон, дунё, олам

ЗАХМИ ЗАБОН ОЯД ЗИ ТУ, ҲАР ГАҲ МАЛОМАТ МЕКУНӢ (853)

Заҳми забон ояд зи ту, ҳар гаҳ маломат мекунӢ,
Фардо бубинӢ заҳми худ, он гаҳ надомат мекунӢ.
Заҳми забон бадтар бувад аз заҳми теғ андар масал,
Бар ту чу орад сад зарар, тарки адоват мекунӢ.
Ғарқа шавӢ бар айби худ, нафрат биёрад бар сарат,
Ту нафси худро аз гуноҳ гарчӢ бароат мекунӢ.
ПокӢ бичӢ аз тухмате, заҳми забон шуд заҳмате,
Авфи гунаҳ бар ту шавад ҳар гаҳ, ки тоат мекунӢ.
Дар байни мардум доимо нафрат бикун аз кори бад,
Бар ту биёрад раҳмате, гар ту адолат мекунӢ.
Бо адлу инсоф, эй Ҳусайн, заҳми забонро кун баён,
Дар байни хосу ҳам авом бар Ҳақ садоқат мекунӢ.

14.01.2018.

МУОДИЛ НЕСТ ДАР ДУНЁ БА ҚАДРИ УМРИ ИНСОНӢ (875)

Муодил нест дар дунё ба қадри умри инсонӣ,
Муқаддар мешавад қаблан ба адли ҳукми Яздонӣ.
Ғанимат дон ту умри худ, макун сармояро исроф,
Мақоми паҳлавонӣ дон, агар ту марди майдонӣ.
Шиносӣ қадри фурсатро, ба суръат меравад аз даст,
Макун азме ба ҳар коре, ки сомонаш ту натвонӣ.
Ту фурсатро ғанимат дон, бихар бо умри худ умре,
Дар ин бозори пурсавдо ба дарди ӯ ту дармонӣ.
Зиён дар кори ту ояд, агар роҳат хато бошад,
Маосӣ дар назар бошад, марав бо роҳи пинҳонӣ.
Ҳусайно, умри инсонӣ ба миқдори нафас бошад,
Кашидӣ гар даме дар худ, барор аз роҳи ирфонӣ.

09.02.2018.

ҒАЗАБ ЧӢШИШ КУНАД ҲАР ҒАҲ, МАЛОМАТРО НАМЕБИНӢ (882)

Ғазаб чӢшиш кунад ҳар ғаҳ, маломатро намебинӢ,
Чаҳолат бар сарат ояд, адолатро намебинӢ.
Сари чаҳлу ғазаб ҳаргиз марав бар назди аъдоят,
В-агарна дар ҳаёти худ саодатро намебинӢ.
РизомандӢ дар ин олам сифоти анбиё бошад,
Ба назди мардуми ҷоҳил қаноатро намебинӢ.
Дар ин бозори неку бад шакар васфи намак дорад,
Зи рӯи ҳӯби маҳруён малоҳатро намебинӢ.
Ҳама гумроҳии мардум зи кину хашму нодонӢ,
Диёнат дар дилат бошад, адоватро намебинӢ.
Ҳусайно, дар суҳан гуфтан зи ҳикмат баҳрае мебар,
Таҳаммулпешае бошӢ, надоматро намебинӢ.

11.02.2018.

ХУДПАРАСТИҲО МАКУН, ГАР БАР МАҚОМЕ МЕРАСӢ (891)

Худпарастиҳо макун, гар бар мақоме мерасӣ,
Бар ту ояд сад виқор бар хосу оме мерасӣ.
Мушкилӣ дар зиндагӣ ношод созад гар туро,
Бартарӣ бар худ магир, бар шодкомӣ мерасӣ.
Гар фурутан нестӣ, даъво макун аз ҳад зиёд,
Лофи бечора мазан бар талхкомӣ мерасӣ.
Гар ту аз чоят бихезӣ, аз дилат кибрат равад,
Нафси худро сар бизан, бар эҳтироме мерасӣ.
Фикру зикрат дар амал, хидматгузорӣ бар касе,
Гар Худо хоҳад, ту бар олимакомӣ мерасӣ.
Аз ғуруру манманӣ дӯрӣ бичӯ доим, Ҳусайн,
Ин ҷаҳону он ҷаҳон бар неқномӣ мерасӣ.

23.02.2018.

Виқор – аслаш вақор, тамкин, вазнинӣ, чоранборӣ

ДАР ҶАҲОН АЗ БАҲРИ ДИДАН ЧАШМИ БЕДОРАМ ТӢӢ (893)

Дар ҷаҳон аз баҳри دیدан ҷашми бедорам тӯӣ,
Мунтазир шому саҳар, дунёӣ иқрорам тӯӣ.
Тоҷирон дар ин ҷаҳон аҳдофашон арзонӣ аст,
Нархи ту боло равад, савдоӣ бозорам тӯӣ.
Ҷурму исёне зи ман баҳри шиғои дарди ту,
Дар назар чун раҳгузар ранчуру беморам тӯӣ.
Ҳар дуо аз баҳри ту пайдо шавад аз қазри дил,
Дар фароҳамоварӣ шабҳои азкорам тӯӣ.
Зулмате ояд ба ман, аз қаҳри душман беҳабар,
Баҳри нуру равшанӣ маҳтоби анворам тӯӣ.
Дар суҳанҳои Ҳусайнат ногаҳон саҳве равад,
Бо вучуди ин хато, маънии асрорам тӯӣ.

25.02.2018.

ШАМЪИ МАН РАВШАН ШАВАД ҲАР ГАҲ, КИ БИНАМ ЗУЛМАТЕ (902)

Шамъи ман равшан шавад ҳар гаҳ, ки бином зулмате,
Тирағӣ аз дил равад, доно шавад ҳамсуҳбате.
Ҷоҳилу нодон чу бином, дил сияҳ гардад аз он,
Нури Ҳақ дар дил надорад, ӯ биёрад ҳасрате.
Баҳри нодон ҳарчӣ гӯям, кулфате бар ман расад,
Некиаш гар зарра бошад, ӯ биёрад миннате.
Хайру эҳсони Илоҳӣ баҳри доно нусрат аст,
Баҳри ӯ ҳар чӣ бигӯям, боз гардад неъмате.
Ғайбату тухмат, бидон, дар назди ҷоҳил ҳикмат аст,
Бар сарам торикӣ ояд, гар кунам як ғайбате.
Миннату тухмат макун дар ин ҳаётат, эй Ҳусайн,
Ҳамраҳи олим бишав, бар ту биёрад раҳмате.

11.01.2018.

ХУШО ОН ДАМ, КИ ҲАМРОҲИ АЗИЗОН ДАР САҒАР БОШӢ (903)

Хушо он дам, ки ҳамроҳи азизон дар сафар бошӢ,
Ғанимат дон ту ғурсатро, ағарчӢ раҳгузар бошӢ.
Ҳирадмандони ин олам ҳама бо қадру камёбанд,
Ҳар он гаҳ нуктае гӯӢ, дар он ту тоҷи сар бошӢ.
Забон бикшой дар ҷое, мағӯ ту нуктаи бечое,
Ба назди мардуми ҷоҳил ту ҷун занги хатар бошӢ.
Бирав бо роҳи осонӢ, амал кун, то шавад ибрат,
Ағар гӯӢ ҳақиқатро, ба онҳо дарди сар бошӢ.
Азизонро гиромӢ дор, ағар аҳли хирад бошӢ,
Назар аз баҳри Раҳмон кун, ту ҳам таҳти назар бошӢ.
Ба таври худ ту ибрат гир, Ҳусайно, дар ҳаёти худ,
Азизе гар назар дорад, ҳамеша муътабар бошӢ.

27.02.2018.

ДАР РАҲАТ ПОЯНДА МАН, ДИДОР БИНАМ КОШКӢ (932)

Дар раҳат поянда ман, дидор би́нам кошкӣ,
Гар набинам нафси худ, дилдор би́нам кошкӣ.
Ҳар гаҳе оӣ ба наздам, чашми ман равшан шавад,
Ҳам раҳат бехору хас, ҳамвор би́нам кошкӣ.
Ҳамчу булбул дар қафас худро фурушам баҳри ту,
Чун харидоре сари бозор би́нам кошкӣ.
Дидани рӯи гулат бар ман тамошои чаман,
Рӯи бадро дар паси девор би́нам кошкӣ.
Байни мо ҳаргиз набошад қалъа ё девори Чин,
Чашми дил андар раҳат бедор би́нам кошкӣ.
Толиби дидори ёр астӣ, Хусайно, то абад,
Ту талаб кун бо дуо, аброр би́нам кошкӣ.

17.03.2018.

БА ТОРИ МҶИИ ХУД МАНРО ЗИ ЗИНДОНАМ РАҲО КАРДӢ (965)

Ба тори мҶи худ манро зи зиндонам раҳо кардӢ,
Ту банди ҳарду гесуро ба дасти ман асо кардӢ.
Ягона меҳрубоният давои дарди ман бошад,
Ба суфтан дурри маъниро ба қалби худ сафо кардӢ.
Даруни синаам захме ба теги тири номардон,
«Шифо»-и Ибни Синоро ба захми ман даво кардӢ.
Ҷамоли рӯи гулгунро тахайюл мекунам ҳар дам,
Агар гӯйӣ: «Бирав аз ман», ба ҷони худ ҷафо кардӢ.
Ҳар он узре шавад пайдо, бибардорам ба мижгонам,
Манам фарроши роҳи ту, агар чандин хато кардӢ.
Висоли рамзи маъноро, Ҳусайно, баҳри ҳамсар гӯ,
Ба номат шеърӣ ман мавзун, ба маъно раҳнамо кардӢ.

05.04.2018.

МАН ЧАВОНИ БЕЧАРОҒАМ, РАҲНАМОИ МАН ТУӢ (982)

Ман чавони бечароғам, раҳнамои ман туй,
Гар ғаше пайдо шавад дар дил сафои ман туй.
Баҳри таҳдиди хатар гар наздам ояд зулмате,
Дар раҳи душвори умрам ҷонфидои ман туй.
Аз барои ҳаҷри ту ман хаставу бечораам,
Дарди ман ёбад шифо, зеро давои ман туй.
Пири муршид дар мақоми нусрати аҳли хирад,
Баҳри радди ҷодувон дар каф асои ман туй.
Эй акоҷонам, кучойӣ? - ту бигӯ, Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Дар раҳи рушду ҳидоят муктадои ман туй.
Ҳолати пирӣ чу ояд, фикри фардоро кунам,
Ин ҷаҳону он ҷаҳонам, интиҳои ман туй.

24.04.2018.

ТО БА ШАСТ АР НАРАСӢ, ШАМӢИ ФУРӢЗОН НАШАВӢ (1004)

То ба шаст ар нарасӢ, шамӢи фурӢзон нашавӢ,
Аз ҷавонию ҷунун низ гурезон нашавӢ.
Нафси аммораи ту мавҷ ба рӯи дарёст,
Пурҳазар бош, ки то ғаркаи тӯфон нашавӢ.
Гар басомонӣ чу ояд замани синни булуғ,
Фикри ноҷоя макун то, ки парешон нашавӢ.
Пок кун ҷомаи худ аз ҳама олуданҳо,
Кӯш, то бо гунаҳе чирки гиребон нашавӢ.
Фикри оянда бикун, даври шабобӣ гузарад,
Вақти пирӣ бирасад, то ки пушаймон нашавӢ.
Эй Ҳусайн, умри ту аз шаст гузаптгаст имрӯз,
Ту бигӯ, амри Худо, хаставу ҳайрон нашавӢ.

26.05.2018.

Шабоб – ҷавонӣ, муқобили шайб.

ДАР НИЗОМИ ҚАТРАҲО ЧУН РАМЗИ БОРОНАМ ТУӢ (1005)

Дар низоми қатраҳо чун рамзи боронам туй,
Ҳамсадои мусиқият сози авзонам туй.
Уду чангу арғунун созиш биёрад баҳри мо,
Равшанӣ ҳар гаҳ наояд, шамси тобонам туй.
Бодбони киштӣ – ин рамзи саломат дар назар,
Бодбони ман, зи ҳар тӯфон ниғаҳбонам туй.
Боди носанчида ояд, чашми ман андар раҳат,
Ҳофизи ҳастии ман аз боду боронам туй.
Гар сухан гӯям муназзам, баҳри ман ояд сано,
Назми ман гар шуд парешон, дурри афшонам туй.
Баҳри ёронат бигӯ дар дил чӣ дорӣ, эй Ҳусайн,
Ҳам ба миллат гӯ, ки шеъри аҳди Сомонам туй.

26.05.2018.

Арғунун – навозандаи арғунун, номи як навъ асбоби мусиқӣ.

ДАРДИ МИЛЛАТ БАР ТУ ГӢЯМ, ШЕӢРИ МУМТОЗАМ ТУӢӢ (1011)

Дарди миллат бар ту гӢям, шеӢри мумтозам туйӢ,
Шукри давлат аз ту бошад, назми эъҷозам туйӢ.
ШеӢри мумтоз аст асли назми эъҷозофарин,
ШеӢри ман, ифшогари андешаву розам туйӢ.
Маънии ҳар ҳарфи ман худ зинда гардонад туро,
Ҳам шифо бахшад ба шиддат, чунки дамсозам туйӢ.
Ҳамнафас бошам ба ту, бахту саодат ҳамраҳам,
Ин ҷаҳону он ҷаҳон як умр анбозам туйӢ.
Болу пар бахшидаӢ ҷисми Ҳусайнатро зи нур,
Дар самои маърифат асрори парвозам туйӢ.
Баҳри ту ҳар он чи гуфтам ё навиштам дар ғазал,
Баҳри эҳёи нақӯӢ савти овозам туйӢ.

27.05.2018.

БА НОДОНӢ БИЗАН ХУДРО, ҲАР ОН ГАҲ ЧОҲИЛЕ БИНӢ (1012)

Ба нодонӣ бизан худро, ҳар он гаҳ чоҳиле бинӣ,
Ба назди мардуми олам чу худро оқиле бинӣ.
Ҳамоқат, ҷаҳлу нодонӣ харобӣ оварад ҳар дам,
Ҳазар аз заҳри дармон кун, ба дасти ғофиле бинӣ.
Табиби одилу доно ба дарди ту даво бахшад,
Ба дил шукри адолат кун, гаҳе ки одиле бинӣ.
Лаби дарё касе дидӣ, мапиндораш, ки гавҳарчӯ,
Зи нодонӣ тани ўро ба назди соҳиле бинӣ.
Агар ояд ба назди ту касе огоҳу ноогоҳ,
Бикун осон ту корашро, чу ҳалли мушките бинӣ.
Хусайно, ту дар ин олам мақоми орифон дар дил,
Ба самти роҳи ирфон рав, чу марди комиле бинӣ.

28.05.2018.

АГАР ИШҚАТ БА МАВЛО АСТ, АМАЛРО ИМТИҲОН БИНӢ (1044)

Агар ишқат ба Мавло аст, амалро имтиҳон бинӣ,
Биҳишти ҷовидониро ба чашми худ аён бинӣ.
Амал кардӣ ба илми худ, Худо аз ту шавад хушнуд,
Ба рӯзи ҳашр зери шамс онро соябон бинӣ.
Канори рӯду дарёҳо умеди дидане бошад,
Ҳар он гаҳ фарқи он гардӣ, ту соҳил дар гумон бинӣ.
Марав бар соҳили дарё, надорӣ илми гавҳарбанд,
Таноби хути ваҳширо ба дасти дигарон бинӣ.
Марав бо роҳи номардон, шикасти дил ба ту ояд,
Муҳаббат бо бузургон кун, қазоро меҳрубон бинӣ.
Ҳусайно, сарнавишти ту ҳама аз амри тақдир аст,
Ситоиш кун ту покиро, сафоро ҷовидон бинӣ.

21.06.2018.

ЁРИ СОДИҚ, ФИКРУ ЗИКРАМ, ЧАШМИ БЕДОРАМ ТУЙӢ (1069)

Ёри содиқ, фикру зикрам, чашми бедорам туйӢ,
Дар дилам андеша ояд, фатҳи асрорам туйӢ.
Ҳар кучо бошӣ, бидон, андар дилам розу ниёз,
То дилам гул мекунад, бунёди гулзорам туйӢ.
Дар тичорат баҳри мол андар миёни мардумон,
Беҳиёнат амри Ҳақ дар нақди бозорам туйӢ.
Рӯзу шаб андар раҳат бедор бошад дидаам,
Як нафас пайдо шавӣ, он лаҳза мухторам туйӢ.
Ту биё бар назди ман бар чашми аҳлу акрабо,
Дар муҳаббат, ҳам вафо бар дил сазоворам туйӢ.
Ту бигӯ, Ҳочӣ Ҳусайн: Эй ёри содиқ, ёри чон,
Ин ҷаҳону он ҷаҳон ансору аброрам туйӢ!

03.07.2018.

ЭӢ ДИЛО, БО МЕҲРИ ХУД СОҲИБҶАМОЛАМ КАРДАӢ (1081)

ЭӢ дило, бо меҲри худ соҳибҷамолам кардаӢ,
Дар раҳи илми сафо аҳли камолам кардаӢ.
Дар ҷавонӢ чун гияҳ будам, маро бо парвариш
Обу тобам додию чун навниҳолам кардаӢ.
Пир гаштам назди ту ман аз гузашти рӯзгор,
Қадду қомат ҳам шуду монанди долам кардаӢ.
Дар таҳайюр мондаам ман назди хешу ақрабо,
Мисли мӯри бегунаҳ ту поймолам кардаӢ.
Гар ҷавонӢ бозгардад, рӯй тобам сӯи ту,
Гарчи ту дар пириям безътидолам кардаӢ.
Ин масал гуфто ба ту як пирамарде, эӢ Ҳусайн,
Дар раҳи шеърӯ газал фархундаҳолам кардаӢ.
06.07.2018.

ЭҲДО БА САЙДУЛЛОҲЧОНИ ҒИЖЖАКӢ (1085)

Мутрибон бо сози худ ғижжакнавозӣ мекунанд,
Бо навозиш дилситонӣ, дилнавозӣ мекунанд.
Дар адад даҳ торе дорад он камонча дар бағал,
Бо навозиш наздашон ғамзеву нозе мекунанд.
Меҳрубониҳо кунанд он торҳо аз баҳри халк,
Мутрибони хушнаво бо даст бозӣ мекунанд.
Байни онҳо шуҳратовар ҳаст Сайдуллоҳи мо,
Бе ғазал ҳам аҳли санъат бениёзӣ мекунанд.
Аҳли ғижжакро бубин бо Абдуҳошим муфтахар,
Аҳли санъат бо ҳунар гарданфарозӣ мекунанд.
Халқ бо Ҳочӣ Ҳусайн аз санъати аҳли ҳунар
Васфи неке кардаву ифшои розе мекунанд.

09.07.2018.

**РӢЗУ ШАБ МЕГУЗАРАД,
ТУ ЗИ ЧАӢОН БЕХАБАРӢ (1087)**

РӢзу шаб мегузарад, ту зи чаӢон беҳабарӢ,
Қадри имрӢз надонӢ, паси рӢзи дигарӢ.
Ризку рӢзӢ сабаби айшу мамотат гардад,
Ту надонӢ сабабу аз сари дунӢ гузарӢ.
Шодии ҳарду чаӢон муттасилӢ дар амал аст,
Бишинос аҳли шараф, гар ту ба роҳи сафарӢ.
Ҳар чӢ ояд ба сарат, шод бизӢ, ғусса махур,
Гар кунӢ ҳукми Худо, одами соҳибхунарӢ.
Ту бубин роҳи ҳидоят шуда пайдо аз илм,
Нафъи ту гар нарасад, абриву ту даргузарӢ.
Назари марди накӢ шуд шарафи номи Ҳусайн,
Назари марди накӢ мояи соҳибназарӢ.

13.07.2018.

ФИҚР КУН, БАР ИН ҶАҲОН БО РОҲИ ОЗОД ОМАДӢ (1088)

Фикр кун, бар ин ҷаҳон бо роҳи озод омадӣ,
Моҳу рӯз андар ҳисоб аз рӯзи мелод омадӣ.
Он замони дидаат равшан бишуд бо чашми сар,
Бар ҷаҳони обу гил бо доду фарёд омадӣ.
Ширхоре будиву аз баҳри ту омад мадад,
Бар падар, ҳам модарат аз баҳри имдод омадӣ.
Кӯмаке кардӣ ба модар, шодӣ аз лабханди худ,
Дар гулистони ҷаҳон монанди шамшод омадӣ.
Дар ғазал гуфтӣ, Ҳусайно, ҳар чӣ буд дар зиндагӣ,
Шеърӣ худро ту бигӯ, дар роҳи эҷод омадӣ.
Ҳар ғазал як неъмате бошад зи эъҷози қалам,
Шукр гӯ, зеро ки бо табъи худодод омадӣ.

13.07.2018.

ТАРҶУМАИ ҲОЛИ МӢСОЗОДА

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода 10-уми июни соли 1955 дар деҳаи Ростровути ноҳияи Ғонҷӣ (Деваштичи кунунӣ) ба дунё омадааст. Ӯ баъди хатми мактаби миёна соли 1973 ба мадрасаи «Мири Араб»-и шаҳри Бухоро дохил шуда, онро соли 1978 бо муваффақият хатм намудааст.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода тайи солҳои 1978-1990 чун сархатиби масҷиди ҷомеи «Ғулакандоз»-и ноҳияи Ҷаббор Расулов адои вазифа кардааст. Солҳои 1990-1992 дар факултаи «Улуми Қуръон»-и Донишгоҳи байналмилалӣи Ҷамоҳирии Сотсиалистии Либиё таҳсил карда, бо имтиёзнамаи махсуси донишгоҳи мазкур дар соҳаи илм сарфароз гаштааст.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода аз ибтидои соли 1993 сархатиби масҷиди вилояти Ленинобод интиҳоб шуда, аз соли 1994 сархатиби масҷиди «Шайх Маслиҳатдин» дар як вақт чун ноиби муфтии мусалмонони Тоҷикистон адои вазифа кардааст. Ӯ аз моҳи майи соли 1997 раиси Шурои уламои дини вилояти Суғд, сархатиби масҷиди ҷомеи Шайх Маслиҳатдин ва дар як вақт муовини раиси Шурои уламои дини Ҷумҳурии Тоҷикистон интиҳоб шуд.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода баробари хеле хуб андӯштани забонҳои арабӣ, русӣ, форсӣ ва ўзбекӣ дар такмилу сайқал додани улуми дунявии худ низ ба комёбиҳо ноил гардидааст.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода баробари пешбурди фаъ-

олияти худ дар ташкилотҳои динӣ бо мақсади баланд бардоштани сатҳи маърифатнокӣ ва маънавиёти мардум аз васоити ахбори омма ва аз роҳи таъбу нашри силсилакитобҳо саҳми босазо гузоштааст.

Дар давоми чил сол зиёда аз 320 мақолаҳояш дар матбуот чоп шудааст ва зиёда аз 1000 барномаҳо ва мусохабаҳояш дар мавзӯҳои динию маърифатӣ ва панду ахлоқӣ дар телевизионҳо ба мардум намоиш дода шудааст.

Дар бадали ин солҳо китобҳои мансури Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода «Гавҳари имон мафурӯш» (1997), «Бунёди оила дар ислом» (1998), «Сию се сӯхбати судманд» (2001), «Ҳазрати бузургвор» (2001), «Маъхаз-ул-маъонӣ аз оёти қуръонӣ» (2004), «Раҳнамои ҳаҷ» (2007), «Табйин-ул-ҳақоик» (2008), «Анвор-ул мактубот» (2009), «Мазҳаб ва соҳибмазҳаб» (2011), «Об – асли мавҷудият» (2013), «Об дар Маснавии маънавӣ» (2015), «Ҳадиси он расул бишнава» (2016), «Раҳнамои фардои обод» (2016), «Бунёди оила дар ислом» (нашри дуввум, 2016), «Масҷидҳои Хучанд» (2017) бо теъдоди зиёд аз чоп баромадаанд, ки мавриди писанди умум гардидаанд.

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода соли 2004 дар заминаи китоби худ «Маъхаз-ул-маъонӣ аз оёти қуръонӣ» баҳри дарёфти дараҷаи илмӣ дар мавзӯи «Усули истифодаи оёт ва қиссаҳои қуръонӣ дар достони «Маснавии маънавӣ»-и Ҷалолуддини Румӣ» кори илмиро ба субут расонда, рисолаи номзадии илми суҳаншиносиро ҳимоя намуд.

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода тӯли фаъолияти ба бисёр

мамолики Шарку Фарб чун Арабистони Саудӣ, Эрон, Кувайт, Урдун, Сурия, Туркия, Миср, Ливия, Алҷазоир, Фаластин, Амороти муттаҳидаи Араб, Кипр, Италия, Нигер, Мали, Мавритания, Малазия, Уганда, Сенегал ва ғайра сафарҳои хидматиро анҷом дода, Тоҷикистонро чун давлати демократию ҳуқуқбунёд ва мусалмоннишини рӯ ба тараққӣ ба оламиён муаррифӣ кардааст.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода бо чандин мукофотҳо ва ифтихорномаҳои давлатию байналхалқӣ дар он ҷумла бо медали «Хизмати шоиста»-и Ҷумҳурии Тоҷикистон, ордени байналхалқии «Интеллект нации», бо ҷоизаи вилоятӣ илмӣ ба номи «Бобочон Ғафуров» сарфароз гаштааст. Шаҳрванди фаҳрии шаҳри Хучанд мебошад.

Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода солҳои охир ба эҷоди ашъори орифона пардохтааст ва китобҳои шеър ва ё худ девонҳои шоир бо номҳои «Мифтоҳи асрорнома» (2017), «Ҷавҳари ҷовидона» (2018), «Меъроҷи маърифат» (2018), «Тоҷикистон – вориси Сомониён» (2018), «Тоҷикистон – вориси Сомониён (нашри дуввуми такмилёфта)» (2020), «Ҳикматистон» (2018), «Роғун – нури зиндагӣ» (2018), «Меҳри падару модар» (2019), «Гулшанистон» (2020), «Саразм – мероси миллат» (2020), «Сабъаи сайёр» (2021), «Ҳашт ахтар» (2021), «Нӯҳ авроқи забарҷад» (2022), «Даҳ чашмаи анбар» (2022), «Гулчини ашъор» дар ду китоб (2022), «Ғайзи нури иҷлосияи XVI» (2022), «Ёздаҳ ситораи дурахшон» (2023), «Дувоздаҳ бурҷи фалак» (2024) ба ҷоп расидаанд. Девони саздаҳуми Ҳоҷӣ Ҳусайн Мӯсозода

бо номи «Фотихат-ун-нос» дар арафаи чоп аст.

Зиёда аз 300 ғазали Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода аз чо-
ниби оҳангсозон ба оҳанг дароварда шудаанд ва бай-
ни ҳофизону сарояндагон бо номи «Сурудҳои Мӯсо-
зода» машҳур гаштаанд. Сурудҳо дар матни шеърҳои
Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода дар чорабиниҳои оммавии
сиёсӣ, адабӣ ва фарҳангӣ, дар маҳфилҳои гуногун
ичро карда шуда, боиси болидахотирии табиӣ мар-
дум мегардад.

МУНДАРИҶА

«АЛИФ»

Фарзона. Қосиди муждаҳои миной.....	3
Назаре ба шеъри ҳикматистон.....	7
(831) Ҳикмати Парвардигору ганҷи пинҳонам дуо...	21
(838) Тоҷикистони азизам, мардумат ваҳдатсаро.....	22
(850) Мефиристам як ғазал бар ному унвони шумо..	23
(855) Ҳамнишинӣ бо бузургон мебарад сӯи само.....	24
(863) Донишу дин тавбаму чаҳлу чаҳолат шуд чудо.....	25
(871) Қадри хешу ақрабо дон, гарҷи бошӣ муктадо.....	26
(900) Эҳдо ба Абдуфаттоҳи Кулолӣ.....	27
(907) Дӯстии халқҳои тоҷик ва ўзбек.....	28
(916) Носазогӯӣ макун даври замони хешро.....	29
(933) Дар баёни васфи сурат чун қамар бинам турсо	30
(958) Омадам бо меҳри худ аз баҳри дидори шумо..	31
(978) Эҳдо ба устод Низом Қосим.....	32
(1023) Сухан монад зи онное, саодат оварад фардо..	33
(1034) Эҳдо ба устод Аҳмадҷони Раҳматзод.....	34
(1052) Бо умеди дил кушо доим дари қошонаро.....	35
(1055) Нотавону хастаро ранҷур дидӣ дар қафо.....	36
(1064) Манам ғаввоси баҳри илм, надонам зери дарёро.....	37
(1082) Эҳдо ба Низомиддин Муродӣ.....	38
(1114) Зиндагӣ охир, ки шуд, асрор мемонад зи мо..	39
(1120) Зиндагӣ бо ёди Ҳақ садҳо даво бахшад маро..	40
«БО»	
(848) Дилам шодони ин айём. ту ғамгинам макун, ё Раб!.....	41

(1041) Нозанинони ҷаҳон озор дида беҳисоб.....	42
(1058) Ҳар гаҳе хондӣ намозе, аз Худо ҷавҳар талаб.....	43
(1059) Дидаи ман шуд ба дарё, дар назар он шуд сароб.....	44
(1074) Бар дарду ранҷу ҳам алам ту аз Худо дармон талаб.....	45
«ТО»	
(835) Ҳикмату панди қалам дар шеъри мавзуни ман аст.....	46
(840) Номи неки Тоҷикистон ифтихори давлат аст.....	47
(842) Тоҷикистон сарзамини ҳикматистони ман аст.....	48
(844) Минбари шеъру ғазалҳо ҳикматистони ман аст.....	49
(864) Харобиҳои ин олам зи васвоси шаёгин аст.....	50
(890) Ба мардум хайру эҳсон кун, агар молат фаровон аст.....	51
(908) Гар иффате н-ояд зи мо, хавфу рачо моро бас аст.....	52
(910) Фикри ҷуғзи бадманиш бар ҷониби вайрона рафт.....	53
(922) Васфи инсони нақӯ бошад камоли маърифат..	54
(936) Қадри ман дар зеҳни ту аз шеъри мавзуни ман аст.....	55
(950) Дастӣ ёронро бигир дар мушкилиҳои ҳаёт.....	56
(955) Андар забон чу ояд ҳар он чи дар замир аст...	57
(992) Ман таманно мекунам, обод бошад манзилат.....	58

(994) Партави рӯи маҳат бадри шабистони ман аст.	59
(1006) Барқи Нерӯгоҳи Роғун ифтихори миллат аст.....	60
(1010) Хоки роҳи он накӯкорам. ки рафтораш накӯст.....	61
(1014) Саҳву хатоҳои фузун гирдоб бошад дар ҳаёт.....	62
(1020) Лаълу ёкути ҷаҳон дар қиматаш инкор нест.....	63
(1022) Устуворӣ дар ҳаёт ин рамзи фаҳри одам аст.....	64
(1027) Васфи Куръон дар кутуби осмонӣ «модар» аст.....	65
(1042) Дар ҳадаф одам шудан ин мақсади инсонӣ аст.....	66
(1073) Ҷавру ситам, исёнгарӣ авсофи шайтон буду ҳаст.....	67
(1080) Сухбати мардони некӯ хирмане аз гулшан аст.....	68
(1083) Мақому манзили олим дар ин олам ҷу бӯстон аст.....	69
(1090) Савту овозат фақат парвонаи роҳи ман аст....	70
(1099) Дарду ранҷи бешумор аз касрати нодорӣ аст.....	71
(1100) Лутфи Ҳақро ту бубин, ки бо маром омад ҳаёт.....	72
(1101) Гар дилам аз кас бимонад, гавҳараш даркор нест.....	73
(1115) Ҳамнишинӣ бардавом бо мардуми доно шуш аст.....	74

(1123) Гар диле дорад муҳаббат, он дили девона нест.....	75
(1125) Омаду рафти нафас дар дасти инсон нест, нест.....	76
(1126) Хоби ширин дар Ватан аз беҳтарини неъмат аст.....	77
(1127) Баҳру укёнус чо дар кӯза гардид оқибат.....	78
(1129) Ушшоқи атлас.....	79
«Сои мусалласа»	
(1630) Омад башорат баҳри мо аз осмон борони ғайс.....	80
«Ҷим»	
(1580) Бӯҳанифа дар башорат баҳри уммат чун сироч.....	81
«ҲО»	
(1632) Ҳар гаҳе пирӯзӣ ояд дар амал, гарди начех....	82
«ХО»	
(1680) Тағйири ҳукми Қуръон оят чу гашта мансух..	83
«ДОЛ»	
(832) Кишвари озоди тоҷик дар ҷаҳон обод бод!.....	84
(833) Шукри истиқлоли давлат, Парчами миллат баланд.....	85
(834) Пешвои миллати моро чу сарвар офарид.....	86
(837) Ифтихори халқу миллат – Тоҷикистон зинда бод!.....	87
(845) Ҷонбозӣ баҳри Ватан – рамзи шарофат омад..	88
(846) Тоҷикистон, марзу бумат то абад поянда бод!.....	89
(859) Вафодорӣ бикун. то дар дилат нуру сафо бошад.....	90

(860) Дур будан аз ҳақиқат мардро расво кунад.....	91
(865) Сару савдо дар ин бозор, ҳадаф дар он аён бошад.....	92
(872) Зулмати шаб субҳдам хуршеди тобон мебарад.....	93
(873) Мехрубон аз дари мо вақти саҳар мегузарад...	94
(877) Вучуди мо дар ин олам китоби бехато бошад.....	95
(879) Тухми муҳаббат коштам аз баҳри фарзандони худ.....	96
(881) Макун ту ҷавру зулми кас. ба дастат гар сипар бошад.....	97
(886) Аз ҳакимони ҷаҳон андарз мебояд шунид.....	98
(888) Ёри содиқ баҳри ранчиш аз гуле девор кард....	99
(889) Зи амволат ту хайре кун, ки он рӯзе ба кор ояд.....	100
(894) Аз нақҳати бӯи гулат олам муаттар мешавад.	101
(895) Пайдо шавӣ ту дар назар ҳар гоҳ, ки як бодевазид.....	102
(896) Шукри неъмат мекунам дар ин ватан бо меҳри худ.....	103
(897) Дар масири раҳнамоӣ равшанӣ моҳ офарид..	104
(912) Рамзи дӯстӣ.....	105
(913) Ҳаргиз нафаре хаставу ғамдида набошад.....	106
(927) Субҳи содиқ нақҳати гул бар машомам мерасад.....	107
(929) Ҳар ҷӣ зери баҳр пайдо, дар лаби дарё набошад.....	108
(938) Ҳидоятҳои инсонҳо зи феъли мурсалин бошад.....	109

- (940) Дар хотами ҳар нокасе дурдона чо
кардам. нашуд.....110
- (943) Одамӣ дар ин ҷаҳон бе илму фан доно нашуд..111
- (944) Дар хабар як заррае бе чуфти худ
пайдо нашуд.....112
- (945) Дар ин айёми илму фан адоват пурхатар
бошад.....113
- (946) Бо қалам, бо ақли инсон қатра дарё
мешавад.....114
- (951) Аз меҳру аз латофат садои модар омад.....115
- (952) Аҳли ҷуд ин ҷо даруни қалбҳо кошона
созад.....116
- (953) Ошно гар дур гашт, бегона гардад худ
ба худ.....117
- (954) Ҳасад дардест, дармоне надорад.....118
- (956) Ҳар он ҷӣ бар сарат ояд, ба ту як
имтиҳон бошад.....119
- (959) Интизорам дар раҳат бо дидаи бедори худ...120
- (962) Сазовори сано гардад ҳар он кас, ки амин
бошад.....121
- (966) Ҳар наво даҳ парда дорад, бехато бояд
шунид.....122
- (968) Ақлу нақлу касби инсон дар ҳадаф
созанда бод!.....123
- (969) Ҳайфи умре, ки Худо доду ба ғафлат
гузарад.....124
- (970) Ҳайфи он умр, ки дар роҳи хато мегузарад...125
- (971) Хушо бар ҳоли он шахсе. ки бар ҳақ
раҳнамо гардид.....126

(972) Тани инсон ҳамон рӯзе, ки зери хок мегардад.....	127
(974) Ҳар чаман худ беҳабар аз баҳри булбул гул кунад.....	128
(989) Ҳусну хулку илму ирфон даври давра оварад.....	129
(993) Эӣ муслмонон, шумо фарҳангро пайдо кунед.....	130
(995) Дӯстон дар байни худ доим вафодорӣ кунед..	131
(998) Равнақи ҳар як гиёҳ аз қатраи шабнам нашуд.....	132
(999) Нафаре бо ниғаҳаш қалби ту вайрон накунад.....	133
(1001) Бо ҳадаф то худ нагуфтам, шеърӣ ман манзум нашуд.....	134
(1003) Аз Ҳақ ту бипурс. ҷуз тавонгар накунад.....	135
(1007) Ишрати мардони ҷоҳил хонаро вайрон кунад.....	136
(1013) Сияҳбаҳтони ин дунё ҷаҳолатро раво бинанд.....	137
(1017) Насиҳат дар раҳӣ мардон ҷароғӣ раҳнамо бошад.....	138
(1029) Нигоҳӣ беҳтарини ту нигоҳӣ боҳаё бошад...	139
(1031) Хидмати мардум кунӣ, мақбули ома мекунад.....	140
(1049) Якдилӣ дар байни мардум сулҳу ваҳдат оварад.....	141
(1053) Ҳаводорон дар ин олам тарафдори ниҳон бошанд.....	142
(1056) Нақши булбул дар саҳар рамзи муноҷот оварад.....	143

(1060) Дур будан аз ҳақиқат айби кас ифшо кунад.....	144
(1065) Ҳар он гаҳ моҳи нав бинӣ, ба рӯзе он қамар гардад.....	145
(1066) Ҳеч кас дар ин ҷаҳон бо донишаш хоре нашуд.....	146
(1068) Дар раҳи дидори Ҳақ ҳар кас сазоворе нашуд.....	147
(1072) Камоли ақли инсонӣ ба дарди мо даво бахшад.....	148
(1084) Нақҳати гулҳои зебо дар баҳор ояд падида...	149
(1086) Ҳама тақдири Худо он чӣ ки аз сар гузарад..	150
(1096) Як суҳанвар бе ато худ нотиқу гӯё нашуд.....	151
(1097) Ҳидоятҳо зи сӯи Ҳақ ба унвони хитоб омад..	152
(1102) Аз паёми ту садои модарам омад ба ёд.....	153
(1103) Дили санги рақибон бин, аз он оташ ҷудо гардад.....	154
(1104) Ғофил зи илму дониш соҳибхунара нагардад..	155
(1105) Мусаххар мекуни олам. агар дар дил ҳавас бошад.....	156
(1106) Ҳаргиз зи ғайри ёрон нома ба мо наояд.....	157
(1107) Ғарқи дарё, ки шудӣ, об зи сар мегузарад.....	158
(1108) Умри мардони ҳунаравар ба дирам мегузарад.....	159
(1110) Хабар омад ба гӯши ман, ки он дилдор меояд.....	160
(1112) Хирадмандон дар ин дунё ниғаҳбони ҷаҳон бошанд.....	161
(1117) Ҳилоли нав шавад бадру ба зулмат раҳнамо гардад.....	162

- (1118) Адоват оварад назмат. агар маъно
хато афтад.....163
- (1121) Заҳмати васли Илоҳӣ кашфи нусрат оварад..164
- (1130) Худоро шукр мегӯям, ки девонам
мукаммал шуд.....165
- «ЗОЛ»
- (1643) Ҳар гаҳе бидам нигоре ман бигӯям: алиёз....166
- «РО»
- (898) Ҳусни маҳруёни олам қудрати он Кирдугор..167
- (926) Чун фикри миллат мекунам. осоиш ояд дар
назар.....168
- (941) Чашм во кардам ба дунё. рӯи модар чун
қамар.....169
- (977) Эӣ шаҳри Роғун – шаҳри нур. аз ту расид
бар мо сурур.....170
- (997) Меҳрубони ҷовидон дар ин ҷаҳон
бошад падар.....171
- (1016) Як насиҳат бишнава аз аҳли бузургон,
эӣ писар.....172
- (1025) Ҳар гаҳе пайкар равад, монад зи мо
ёру диёр.....173
- (1032) Сарҳади рӯзӣ бидон доиму ғамбода
махӯр.....174
- (1051) Васфи меваву таомҳо.....175
- (1054) Ҳамсаратро дӯст дор андар ҳаётат,
эӣ писар.....176
- (1095) Назди мардум қадр ёбад. ҳар кӣ бошад
боҳунар.....177
- (1122) Одамӣ дар роҳи дин озоду соҳибхатиёр.....178

«ЗО»

- (906) Ишқи Зулайхо дар дилам, Юсуфи
Канъонам ханӯз.....179

«СИН»

- (1030) Сӯзиши ишқи маро имрӯз аз парвона пурс...180
(1043) Эй ҷавон, ту дар ҷавонӣ худ Ҷаҳонбонро
пинос.....181

«ШИН»

- (985) Бо тафаккур зиндагӣ кун, зираку хушёр
бош.....182
(991) Шукри неъматро ба ҷо ор, аз ҳаёт оҳе
макаш.....183
(996) Ин ҷаҳон як имтиҳон, аз фитнаҳо хушёр
бош.....184
(1038) Хоби ғофил беҳтар аз бедорияш.....185
(1040) Ҳикмати Қуръон бихоҳӣ, рӯзу шаб
ҷӯянда бош.....186

«СОД»

- (1681) Чашми некӯӣ маяфган ту ба фардои ҳарис..187

«ЗОД»

- (1682) Бадтарин аъмоли дунё дар китоб омад ғараз.188

«ИТҚӢ»

- (1634) Роҳи карвон олами руҳ , ҷисми мо
бошад работ.....189

«ИЗҒӢ»

- (1637) Ниҳоне гар аён бошад, ба амри ҳақ
шавад маҳфуз.....190

«БАӢН»

- (1617) Ризқат биёяд бе гумон худдорӣ кун ту аз
тамаъ.....191

«ҒАЙН»

(1613) Илму ирфону ҳидоят баҳри мо бошад чароғ..192

«ҒО»

(1008) Эҳдо ба Ҳофиззода Шодӣ Хуршед.....193

«ҚОҒ»

(1679) Ҳар чи гуфтам аз насиҳат, хидматам аз
баҳри халқ.....194

“ҚОҒ”

(1611) Сачда кун дар роҳи имон нусрате ояд
зи хок.....195

«ҚОҒ»

(1646) Шундаман ман навои нағмаю оҳанг.....196

«ҚОМ»

(1000) Шукри Холиқ, шуд ҳазор имрӯз
теъдоди ғазал.....197

(1093) Муҳташам гардад касе, ки иззаташ дода
Ҷалил.....198

«ҚОМ»

(849) Ассалом, эй Пешвои илми тоҷик, ассалом.....199

(858) Ду ҷаҳон аз баҳри ман, дор-ус-саломам.
модарам.....200

(866) Ҳаёти ҷовидониро дар ин дунё намебинам....201

(867) Сухан сарбаста, бемантиқ. ғасоҳатро
намебинам.....202

(869) Зи назди мардуми ҷоҳил ба сад озор ман
рафтам.....203

(874) Сухани муназзами худ ба нишон
ҳамефиристам.....204

(876) Нури чашмам дар раҳат, носир ва
мансурат манам.....205

(878) Давлати мулки Сулаймон офият шуд бардавом.....	206
(880) Чаман гулпӯшу бепарво. зағанро парфишон бинам.....	207
(883) Шукри неъмат воҷиб ояд, дар ҳузурат гар таом.....	208
(885) Хурофоти ҷаҳонро ман зи дасти ҷоҳилон бинам.....	209
(892) Гар ту ёрам бишмарӣ. эй дӯст, қурбонат манам.....	210
(909) Зи сарҷамъии миллат ин Ватанро дар амон бинам.....	211
(915) Садои неқмардонро ҳамеша навҷавон бинам.....	212
(918) Фикри ноқасро макун, доим харидорат манам.....	213
(919) Меҳри ёрам оташи сӯзон намояд дар дилам.....	214
(921) Аз ҷаҳон рӯзе. ки ман бо амри Яздон меравам.....	215
(924) Васфи неқонро биёбад ҳар касе бошад қарим.....	216
(925) Мардумони неқхӯ худ аҳли илманду ҳақим...217	
(934) Зиндагибахшо туй, ҷони ҷаҳонам, модарам...218	
(935) Дар мақоми назми ирфон баҳру дарё як қадам.....	219
(937) Дар ҳадаф аз баҳри созиш байни адён як қадам.....	220
(960) Ба парвоз ар дилам ояд. туро ҳамчун қамар бинам.....	221

(964) Ба назди мардumi чоҳил намак андар шакар бинам.....	222
(967) Эҳдо ба Носирчон Салим.....	223
(979) Нотавон дар ҳар мақом душман бичӯяд бардавом.....	224
(983) Гули худро зи чаман дар раҳи бозор ниҳодам.....	225
(1009) Паёмам деҳ, ки ман чоҳил намонам.....	226
(1019) Ҳикматистон дар дилу онро бигӯям боқалам.....	227
(1021) Айбам макун ту бесабаб. ман тухми Анқо ёфтам.....	228
(1026) Гар ту ойи назди ман, обод гардад хонаам...	229
(1035) Дар ҷасорат, ҳам шаҳомат мурғи шоҳинат манам.....	230
(1037) Дар раҳи ишқу сафо ошуфтаву шайдо манам.....	231
(1067) Бар замин ман аз само аз баҳри дилдор омадам.....	232
(1071) Мурувватро дар ин даврон ба дасти ғайридин бинам.....	233
(1078) Ало, соҳибҷалоли ман, ҷамолат чун қамар бинам.....	234
(1089) Ҳар ҷӣ кардам баҳри ту, эй ёр, маъзурат манам.....	235
(1092) Домани касро насӯзам. гарчи сӯзад доманам.....	236
(1094) Шукри Ҳақ, бар ин ҷаҳон бо ҷашми бедор омадам.....	237

1098) Олими ориф чу бинам, ман санохонаш шавам.....	238
(1111) Ҳар чӣ додаст он Худо, бо он қаноат мекунам.....	239
(1119) Босаодат гаштаам ман бо дуои модарам.....	240
(1128) Ман аз баҳри сухан дурри маонӣ мечинам ҳар дам.....	241
«НУН»	
(831) Ганҷи пинҳонам сухан.....	242
(841) Назди ман аз симу зар боло бувад хоки Ватан.....	243
(852) Бар худ амонат хоҳӣ, бар кас хиёнат макун!..	244
(854) Хастадил гар наздат ояд, раҳм бар ҳолаш бикун!.....	245
(856) Ту ганҷи офият хоҳӣ, қаноатро ғанимат дон!..	246
(857) Хотират ранҷиш нахоҳад, ту дилозорӣ макун.....	247
(861) Неъмате гар бар ту мебахшад Худо, шукрона кун.....	248
(862) Ҳар нафас бошад ғанимат, қадри дунёро бидон.....	249
(868) Омадам бар дарғаҳат, эй ёр, дилшодам бикун.....	250
(870) Эй Худо, бар фитнаву игво гирифторам макун.....	251
(884) Хавф аз таъни касон мардат кунад дар ҳар замон.....	252
(887) Дастӣ ғайбатро бигир аз рӯи ёри меҳрубон...	253
(899) Як нафас дар ин ҷаҳон бахшад ба ту руҳу равон.....	254

(901) Шукри даргаҳ мекунам. дасти саҳо омад ба ман.....	255
(904) Нуқтадонони ҷаҳон манзури Рабб-ил-оламин.....	256
(905) Дар раҳат овораам, эй дӯст, фарёдам бикун.....	257
(911) Эй ҷавон, оғаҳ бишав, дар роҳи Ҳақ исён макун.....	258
(914) Дар ҷаҳолат, эй азизам, нафси худ қурбон макун.....	259
(917) Аз даруни шоҳи гул парвона меояд бурун.....	260
(920) Дар ин ҷаҳон ҳикмате нишона монад аз ман.....	261
(923) Беғаму андуҳ манам, эй дӯст, ғамнокам макун.....	262
(928) Тафаккур кун ҳаёти худ. ҷавониро ғанимат дон.....	263
(930) Эҳдо ба Ҷамолиддин Неъматзода.....	264
(931) Дар раҳи илми фасоҳат эҳтимом ояд зи ман.....	265
(939) Эй ҳамватанон, ба ин ғазалҳо.....	266
(942) Гар тараҳҳум мекунӣ, аз хоб бедорам макун.....	267
(947) Ба назди мардуми нодон ҳамӯширо фазилат дон.....	268
(948) Ба ман омад зи ту ранҷе, намедонӣ ту ҳоли ман.....	269
(949) Қудрати Раҳмон бубин дар гардиши моҳу замин.....	270
(957) Аё Роғун, аё Роғун, ба мо нуру сафо, Роғун!.....	271

(961) Эй Худоё, дар ҷаҳон пурдарду ранҷурам макун.....	272
(963) Душманӣ бар кас макун, аҳволи раҳзанро бубин.....	273
(973) Роҳи тиҷорат пеша гир дар гармии бозори ман.....	274
(975) Рафтани номадан тавсифи об аст, ин бидон.....	275
(976) Мачнуну ҳамроҳат манам, эй ёр, сарсонам макун.....	276
(981) Аз баҳри ибрат дар ҷаҳон рафтори мардумро бубин.....	277
(986) Аз ҷаҳолат дар наҷотат фикри аъморо бикун.....	278
(987) Фикри доноро бигиру гуфти нодонро макун.....	279
(988) Шахси носанҷидаро аз суҳбаташ парҳез кун.....	280
(1002) Эҳдо ба муҳтарам Раҷаббой Аҳмадзода.....	281
(1015) Дар дилат оташ надорӣ, зикри зеборо макун.....	282
(1018) Маънии Қуръон надонӣ, даъвии фатво макун.....	283
(1024) Ёр агар аз ман равад. бегона ояд назди ман.....	284
(1033) Эй Худоё. дар ҷаҳон бар дарғаҳе зорам макун.....	285
(1036) Сачдагоҳи меҳрубонон гӯшаи меҳроби ман.....	286

(1039) Авлиёуллоҳ бошанд, эй писар, андар камин.....	287
(1046) Илму дониш нури Ҳақ андар кулуби орифон.....	288
(1047) Таъни мардумро макун. яксон машав бо нокасон.....	289
(1048) Фикр кун аввал. сипас ҳарфе биёвар бар забон.....	290
(1050) Шеър ин эҳсоси қалби шоирони оташин.....	291
(1057) Дар васфи Қуръони карим осори Пушкинро бихон.....	292
(1061) Даври пирӣ бар ту ояд, ҳифз кун доим забон.....	293
(1062) Ҳаргиз матарс, эй дӯст, аз таънаи ҳасудон.....	294
(1063) Дар замони имтиҳон. Дилнозабону. сабр кун.....	295
(1070) Бигуфтам шукри неъматро, дар ин дунё саъидам ман.....	296
(1075) Носазогӯӣ макун дар ҳаққи ин даври замон.....	297
(1076) Парастии мекунӣ ҳар гаҳ. ба як маъно ибодат кун.....	298
(1077) Ба фардо гар умедат ҳаст, дар ин дунё иморат кун.....	299
(1079) Назди ёру душманат ту чашми худ бар ҳам мазан.....	300
(1091) Эй Худо, дар ин ҷаҳон бар нокасе зорам макун.....	301
(1109) Боғу роғам бардавом пайваста бо гулзори ман.....	302

(1113) Чашмаи пурчӯши ман он оташи пинҳони ман.....	303
(1116) Ҳастии олам ба чашми худ бубин.....	304
(1124) Руҳи мо дар ҷисми мо ҳарчанд бошад ноаён.....	305

«ВОВ»

(980) Ҳар чӣ ояд бар сарат, ту аз қазо ғофил машав.....	306
(1028) Васфи номардон нахоҳӣ, аз паси эшон марав.....	307
(1045) Оташе дар дил надорӣ, назди он мавло марав.....	308

“ҲОИ ҲАВВАЗ”

(836) Шуд муқаддас баҳри мо шаҳри зебо – Душанбе.....	309
(984) Бо тариқи ғайримазҳаб, эй чавон, фатво мадеҳ.....	310
(990) Худ бидонӣ ҳоли ман, эй ёр, озорам мадеҳ.....	311

«ЙО»

(839) Миллатам, бо номи некат ифтихори мо туй...312	
(843) Тоҷикам, халқи азизам ҳикматистонам туйй..313	
(847) Риёкорӣ макун ҳаргиз, ба он худ мубтало гардӣ.....	314
(851) Муроди дил агар чӯй, бирав бо роҳи инсонӣ..315	
(853) Заҳми забон ояд зи ту, ҳар гаҳ маломат мекунӣ.....	316
(875) Муодил нест дар дунё ба қадри умри инсонӣ.....	317
(882) Ғазаб чӯшиш кунад ҳар гаҳ, маломатро намебинӣ.....	318

(891) Худпарастихо макун, гар бар мақоме мерасӣ.....	319
(893) Дар ҷаҳон аз баҳри дидан чашми бедорам туйй.....	320
(902) Шамъи ман равшан шавад ҳар гаҳ. ки бинам зулмате.....	321
(903) Хушо он дам, ки ҳамроҳи азизон дар сафар бошӣ.....	322
(932) Дар раҳат поянда ман, дидор бинам кошкӣ...323	
(965) Ба тори мӯйи худ манро зи зиндонам раҳо кардӣ.....	324
(982) Ман ҷавони бечароғам. раҳнамои ман туйй....325	
(1004) То ба шаст ар нарасӣ, шамъи фурузон нашавӣ.....	326
(1005) Дар низоми қатраҳо чун рамзи боронам туйй.....	327
(1011) Дарди миллат бар ту гӯям, шеъри мумтозам туйй.....	328
(1012) Ба нодонӣ бизан худро, ҳар он гаҳ ҷоҳиле бинӣ.....	329
(1044) Агар ишқат ба Мавло аст, амалро имтиҳон бинӣ.....	330
(1069) Ёри содиқ, фикру зикрам, чашми бедорам туйй.....	331
(1081) Эй дило, бо меҳри худ соҳибҷамолам кардай.....	332
(1085) Эҳдо ба Сайдуллоҳҷони ғижжакӣ.....	333
(1087) Рӯзу шаб мегузарад, ту зи ҷаҳон беҳабарӣ...334	
(1088) Фикр кун, бар ин ҷаҳон бо роҳи озод омадӣ.....	335
Тарҷумаи ҳоли Мӯсозода.....	336

ISBN 978-99985-28-44-4

Ҳочӣ Ҳусайн Мӯсозода
ҲИКМАТИСТОН

Девони V
наири дуҷуми такмилёфта

Муҳаррири адабӣ: Раҳимов И.
Муҳаррири техникӣ: Иsobоев Илҳомҷон
Саҳифабанд: Қаҳорова Азиза
Ҳуруфчин: Мусоев Ш.
Мусаҳҳаҳ: Мусоев Ш.

Ба чопаш 29.07.2024 имзо шуд. Андозаи 60x84 ^{1/16}.
Коғази офсет. Чопи офсет. Ҳуруфи Times New Roman Tj.
Љузыи чопии шартӣ 22,5. Адади нашр 100 нусха.
Супориши №207.

Матбааи “Ношир”
735700, Љумҳурии Тоҷикистон,
кӯчаи Сейтвелиев, 2
Тел.: (83422) 5-65-95
www.noshir.tj

